

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ
40 ΣΕΝΤΣ

Η ΗΧΩ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

40 CENTS
A COPY

ΜΗΝΙΑΙΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ECHO OF CEFALONIA

MONTHLY
MAGAZINE

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, 1929

AUGUST, 1929

ΠΡΟΚΥΜΑΙΑ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΡΕΥΣΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ
ΚΑΙ ΕΠΤΑΝΗΣΙΟΙ,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛ. Σ. 3.41 Φ. 4.0001

ΟΤΑΝ ΤΑΞΕΙΔΕΥΕΤΕ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΟΝ

“ΦΑΡΟΣ”

Πᾶσαν πληροφορίαν διὰ τοὺς εἰσελθόντας ὡς πληρώματα. — Δι' ἀδείας ἐπιστροφῆς.
— Εἰσιτήρια. — Πολιτογράφησιν — Δωρεάν.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ “ΦΑΡΟΥ”

Πάτριαι: Πλατεία Τριῶν Συμμάχων. — Ἀργοστόλιον, Κεφαλληνίας. —
Κέρκυρα καὶ Ζάκυνθος.

Αἱ Ἐτήσια Ἐκδρομαὶ τῶν Συλλόγων τῶν Κεφαλλήνων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς —
Πατρῶν, γίνονται μέσον τοῦ Πρακτορείου ὁ «ΦΑΡΟΣ» ἐν Ἑλλάδι.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Ο “ΦΑΡΟΣ”

59 WASHINGTON STREET

NEW YORK, N. Y.

Τηλέφωνα: Bowling Green 7059 καὶ 9544.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
 'Ετησίᾳ \$5.00
 'Εξωτεριζοῦ . \$5.00

"Η ΗΧΩ" ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

SUBSCRIPTION
 One Year \$5.00
 Foreign \$5.00

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ
 ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

"ECHO" OF CEFALONIA

PUBLISHED MONTHLY BY THE CEFALONIAN PUBLISHING CO., OF NEW YORK, N. Y.

THEOTOKES CH. THEOTOCATOS, Editor
 ΘΕΟΤΟΚΗΣ Χ. ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΣ, 'Αρχισυντάκτης
 1482 Broadway (Suite 413) New York, N. Y.
 Telephone: Bryant 1809

DENNIS D. GIANNAKIS, Business Manager
 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, Διαχειριστής
 Application for second class matter pending.

VOL. II. No. 20.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, 1929.

ΕΤΟΣ 2ον. 'Αριθ. 20.

ΑΝΑΓΚΗ ΕΥΡΥΤΕΡΑΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ "ΚΕΦΑΛΟΥ"

Οί αναλαβόντες την ὀργάνωσιν τῶν Κεφαλλήνων Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ ὑπὸ Συλλόγους, καὶ τὴν σύμπηξιν αὐτῶν εἰς τὴν ὁμοσπονδίαν τοῦ «Κεφάλου» ἐθεωρήθησαν ὑπὸ πολλῶν ὡς ὄνειροπόλοι ἰδεολόγοι, ὁ δὲ σκοπὸς τῶν ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἀπραγματοποίητιν ὄνειρον, ὡς οὐτοπία. Καὶ ὁμως τὸ θαῦμα ἐγένετο, καὶ μόνοι οἱ Κεφαλλήνες ἐξ ὅλων τῶν Ἑλλήνων τοῦ νέου Κόσμου κατώρθωσαν νὰ ὀργανωθοῦν ὑπὸ μίαν ἐνιαίαν ὀργάνωσιν. Εἰς τοῦτο συνετέλεσε βεβαίως τὸ πατροπαράδοτον αἴσθημα τῆς ἀλληλεγγύης ποῦ χαρακτηρίζει ἔκπαλαι τοὺς ἐν διασπορᾷ Κεφαλλήνας. Τόσον δὲ οἱ πρωτεργάται τῆς ἰδέας ταύτης ὅσον καὶ οἱ ἀσπασθέντες ταύτην καὶ ταχθέντες ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ «Κεφάλου» εἶναι ἄξιοι πολλῶν ἐπαίνων καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς νήσου.

Ἀλλὰ τοῦτο μόνον δὲν ἀρκεῖ. Ἐγένετο βέβαια ἐν μέγα βῆμα, ἐκτίσθησαν τὰ θεμέλια, ἀλλὰ τὸ οἰκοδόμημα πρέπει νὰ ἀνεγερθῇ ὑψηλόν, στερεόν, μέγα, ὡραῖον, ἀρκετὰ εὐρὺ ὅπως στεγάσῃ ὅλα τὰ ξηνητευμένα του τέκνα.

Ἡ ἰδέα αὕτη πρέπει νὰ ἐξαπλωθῇ πανταχοῦ ἐνθα ὑπάρχουν ξηνητευμένοι Κεφαλλήνες, ἐκτὸς ἢ καὶ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀκόμη. Ὅπου δὲν ὑφίστανται Σύλλογοι πρέπει νὰ συστηθοῦν καὶ οἱ

ὑφιστάμενοι πρέπει νὰ ἔχωσι κατὰ τὸ κοινόν, νὰ συνεργάζωνται ἀφοῦ κοινὸς εἶναι ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπός. Τόσαι μυριάδες Κεφαλλήνων ἐν διασπορᾷ ἂν ὀργανωθοῦν ποτὲ ὑπὸ μίαν ὁμοίμορφον ἢ καὶ πολλὰς ὀργανώσεις, ἀλλὰ συνεργαζομένης, θὰ γίνουσι αἰτίοι πολλῶν καὶ πλείστων ἀγαθῶν εἰς τὴν γενέτειραν καὶ τοὺς ἑαυτοὺς τῶν. Δὲν πιστεύομεν δὲ νὰ ὑπάρχῃ κανεὶς φρόνιμος Κεφαλλήν μὴ ἀναγνωρίζων τὰ ἐκ τῆς τοιαύτης ὀργανώσεως καλά.

Γιὰ τοῦτο ὁ «Κέφαλος» τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδᾶ καλεῖται νὰ παίξῃ σπουδαιότατον ρόλον, νὰ πρωτοστατήσῃ καὶ ἐργασθῇ δραστηρίως πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ σκοποῦ του. Διὰ νὰ πράξῃ ὁμως τοῦτο ὀφείλει νὰ βαδίσῃ πρῶτον ὁ ἴδιος ἐμπρὸς ἐπὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν του ἰδεωδῶν, νὰ ὀργανωθῇ στερεῶς καὶ ἀρρήκτως, νὰ ἀνδρωθῇ, νὰ δράσῃ.

Ἔτσι, ἡ αἴγλη τῆς ἰσχύος του καὶ τὸ παράδειγμα τῆς δράσεώς του θὰ εὕρουσι πανταχοῦ μιμητὰς καὶ ὁπαδοὺς. Ὄφειλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν—μετὰ λύπης—ὅτι τὸν ἔξαλλον ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν ραγδαίαν ἐνέργειαν κατὰ τὸ στάδιον τῆς συστάσεως τῶν Τμημάτων ἐπληροφόρησε περίοδος χαλαρότητος καὶ ἀδρανείας.

Τοῦτο δὲν εἶναι ἴδιον τῶν

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
'Ανάγκη Ἐδουτέρας Δράσεως τοῦ «Κεφάλου»	1—2
Τοῦ Μηνὸς	2
Διατρεπεῖς Κεφαλλήνες	3—4
Χαιρετισμὸς πρὸς τὴν Κεφαλληνικὴν Φύσιν	4
'Ιστορία τῆς Κεφαλληνίας	5—8
Φέουδον καὶ Τιμάριον	9
Εἰρωνεῖα Τύχης	10—11
Λόγος τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Βαλλιανείου Σχολῆς	11—13
Κονιδάρατα, Ἐρυσσοῦ	14
'Ἐκδρομὴ εἰς Φισκάρδον	14—15
'Η Πανήγυρις τῆς Ἁγίας Ἄννης ἐν Λακύνθῳ, Λειβαθοῦς	15
Λύκειον Κεφαλληνίδων	16
Οἱ Κεφαλλήνες στὴν Θάλασσα	17
Γιατὶ τὰ Τάληρα τὰ Λένη Τάλαρα	18—19
Κοινωνικὴ καὶ Ἐμπορικὴ Κίνησις	20—21
Οἱ Κεφαλλήνες ἀνὰ τὰς Παροικίας	22—23
Οἱ Κεφαλλήνες ἀνὰ τὸν Κόσμον	24—25
'Αλληλογραφία	28
Κεφαλληνιακὸν Λεύκωμα	29—32

Κεφαλλήνων, τούς οποίους χαρακτηρίζει ισχυρά θέλησις και ψυχικόν σθένος.

Θέλουμεν μᾶλλον νά πιστεύσωμεν ὅτι ἡ περίοδος αὕτη τῆς ἀδρανείας ἦτο μεταβατική, ἕνας σταθμὸς ἀναπαύσεως καὶ στρατηγικῆς μελέτης, ἀπὸ τοῦ οὐοίου θὰ ἐξορμήσωμεν σφριγῶντες καὶ ἀκράτητοι ὅπως ἀνέλθωμεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ἰδεώδους ἡμῶν. Μὲ τὴν πάροδον δὲ τοῦ θερινοῦ καύσανος εἴμεθα βέβαιοι ὅτι πάντα τὰ Τμήματα, συνολικῶς καὶ ἔν ἑκαστον, θὰ ἀρχίσουν τὴν με-

γαλουργὸν δρᾶσιν των. Ἐς δημιουργηθῆ μία εὐγενὴς ἀμιλλα ποῖον Τμήμα θὰ παρουσιάσῃ τὴν περισσοτέραν καὶ καλλιτέραν δρᾶσιν. Ἡ «Ἠχώ» δέ, ὡς πάντοτε, θὰ εἶναι εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν. Ὁ «Κέφαλος» πρέπει νά ἀποδείξῃ μὲ δρᾶσιν καὶ ἔργα ὅτι ἔχει ζωὴν, ὅτι συναισθάνεται τὴν ὑψηλὴν του ἀποστολὴν καὶ ὅτι ἐννοεῖ νά πραγματοποιήσῃ τούς σκοπούς του, ἵνα ἄλλως τε δικαιολογεῖται καὶ ἡ ὑπαρξίς του.

ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἀνάγκη συνεργασίας.

Ἐγράψαμεν καὶ ἄλλοτε διὰ μακρῶν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συνεργασίας, τῶν ἐξ αὐτῆς ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων, καὶ τῶν ἄνευ αὐτῆς ἐπαπειλουμένων κινδύνων.

Ἐννοοῦμεν κυρίως τὴν ἐμπορικὴν συνεργασίαν, μολοντί δὲν δύναται νά ἐννοηθῆ καὶ ὑπάρξῃ τοιαύτη ἂν δὲν πιστεῦει κανεὶς εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς συνεργασίας ἐν γένει. Ἡ βᾶσις τῆς συνεργασίας εἶναι ἡ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη καὶ ἐκτίμησις. Ὁ μὴ πιστεύων εἰς τὴν θεμελιώδη ταύτην ἀρχὴν οὔτε συνεργάζεται, καὶ ἂν τὸ κάμηνη ἐμπαίζει καὶ ἑαυτὸν καὶ τὸν συνεργάτην του. Καὶ ἕνας στραβὸς τὸ βλέπει ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς χάνομεν καθημερινῶς ἔδαφος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις μας δι' ἔλλειψιν συνεργασίας. Ὅσοι ἔχουν μυαλὸ ὀργανοῦνται καὶ ἔρχονται νά θερίσουν εἰς τούς ἰδικούς μας κόπους καὶ μόχθους. Αἱ μεγάλαί ἐταιρεῖαι μᾶς σαρώνουν. Ὀλίγα ἀκόμη ἔτη Ἑλληνικῆς κακομοιρίας καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις μας θὰ ἀποτελοῦν πικρὰν ἀνάμνησιν. Θὰ λέγεται δι' αὐτὰς ὅ,τι διὰ τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα "The glory that was Greece!"

Παροτρύνουμεν τούς Κεφαλλήνας ποῦ εἶναι ἄνθρωποι τοῦ ἐμπορίου καὶ πρακτικώτεροι, ἂν ὄχι εὐφυέστεροι, νά ἐξυπνήσουν καὶ προετοιμασθοῦν πρὸς ἀντίστασιν πρὸ τοῦ ἐπερχομένου ἀνεμοστροβύλου. Ἐς ἐνώσουν τὰς δυνάμεις των μὲ ἄλλους τῶν αὐτῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἡ νίκη θὰ εἶναι βεβαία καὶ ἀποτελεσματικὴ. Εἰς τὸ εἶδος των οἱ Ἕλληνες εἶναι ἀήττητοι, ἀρκεῖ νά συνεργασθοῦν.

Ἐχομεν τεραστίαν δύναμιν ποῦ πηγαίνει χαμένη.

Ἀπόδειξις τρανοτάτη, ὅσαι Ἑλληνικαὶ ἐπιχειρήσεις στηρίζονται εἰς συνεργασίαν καὶ ὀργάνωσιν εἶναι ἀνθηραὶ, βιώσιμοι, ἀκλόνητοι, ἀθάνατοι.

Αἱ ἄλλαι, αἱ ἀτομικαί, εἶναι ἐφήμεροι, κινδυνεύουν ἀνά πᾶσαν στιγμὴν νά ἐκλείψουν.

Ἐς μνηθῶμεν ἂν ὄχι τούς ξένους τοῦλάχιστον τούς Ἕλληνας ποῦ ἐφήρμοσαν τὰς ἀρχὰς τῆς συνεργασίας. Ἐν τὸ πρᾶξωμεν θὰ σωθῶμεν, ἄλλως θὰ μετανοήσωμεν πικρῶς.

Ἐπιλήσιμονες οἰκείων.

Ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἡ ξενιτεία ἔχει πολλὰ φαρμάκια καὶ περιπετείας. Γνωρίζομεν ὅτι ὅλοι δὲν μπορεῖ νά πλουτίσουν ἢ εὐπορήσουν. Παραδεχόμεθα ὅτι ἡ βιοπάλη τῆς ξενιτείας εἶναι σκληρὸς ἀγὼν ποῦ μᾶς ἀποροφᾷ πολλάκις τελείως.

Τοῦτο ὅμως δὲν μᾶς δικαιολογεῖ ὅτι πρέπει νά ξεχάσωμεν τούς ἰδικούς μας ἐκεῖ κάτω. Ὁ Κεφαλλῆν, ὁ τόσον φιλόστοργος, ὑπερήφανος καὶ φιλότιμος, πῶς μετεμορφώθη ἐν Ἀμερικῇ εἶναι παράδοξον, κρῖμα! δὲν θὰ ἐπιστεῦομεν ποτὲ ὅτι ὑπάρχουν τόσοι Κεφαλλῆνες ἐπιλήσιμονες τῶν οἰκείων των, ἂν δὲν ἐπλημμύριζον τὰ γραφεῖα μας γράμματα παραπονουμένων γονέων, ἀδελφῶν, συζύγων καὶ τέκνων ἀκόμη.

Ἐστω καὶ νά ἰσχυρισθῆ κανεὶς ὅτι δὲν ἔχει νά στείλῃ χρήματα, οὐδέποτε ὅμως μπορεῖ — ἂν εἶναι ἄνδρας — νά εἶπῃ ὅτι τοῦλάχιστον δὲν μπορεῖ ἕνα γράμμα νά στείλῃ.

Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ δὲν πρέπει νά βυθίζηται κανεὶς εἰς τέτοια λάσπη ἀσυνειδησίας καὶ ἀναισθησίας.

Ἐντροπή, αἰσχος καὶ ἀηδία.

Ἐν ἐξακολουθήσουν νά ὑπάρχουν τοιοῦτοι ἄστοργοι καὶ ἄσπλαγχοι Κεφαλλῆνες πρέπει νά ἀποκηρυχθοῦν, ἔαν δὲν ἐπανέλθουν εἰς τὸν δρόμον τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος. Ἐς μὴ λησιμονοῦν ἄλλως τε οἱ τοιοῦτοι ὅτι ἐξακολουθοῦντες οὕτω οὐδέποτε θὰ ἴδωσι προκοπὴν.

Σποραδικαὶ διευθύνσεις Κεφαλλήνων.

Ἐν οἱ συνδρομηταὶ καὶ ἀναγνώσται τῆς «Ἠχῆς» πιστεύουν ὅτι πράγματι ἐξυπηρετεῖ αὕτη τούς Κεφαλλῆνας καὶ ὅτι συμφέρει εἰς αὐτούς νά τὴν διαβάσουν, παρακαλοῦνται θερμῶς ὅπως φροντίσουν διὰ τὴν εὐρύτεραν διάδοσιν αὐτῆς. Ὅπου εἶναι βεβαίως πικναὶ ὀμάδες Κεφαλλήνων κυκλοφορεῖ καὶ εἶναι γνωστὴ. Ὑπάρχουσιν ὅμως πολλοὶ διεσπαρμένοι εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἄλλα μέρη τοῦ ἐξωτερικοῦ τούς οποίους δὲν γνωρίζομεν, οὔτε αὐτοὶ γνωρίζουν ὅτι ὑφίσταται ἡ «Ἠχώ». Ἐάν λοιπὸν εἶναι αὕτη χρήσιμος, τότε οἱ τοιοῦτοι ζημοῦνται.

Τὸ κακὸν τοῦτο θὰ ἐθεραπεύετο ἂν οἱ γνωρίζοντες συγγενεῖς, συγχωροῖς ἢ φίλους των γράψωσιν εἰς αὐτούς περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς «Ἠχῆς» ἢ ἀποστείλωσιν εἰς ἡμᾶς τὰς διευθύνσεις των. Τὸ αὐτὸ δύνανται νά πράξουν καὶ οἱ ἐν Κεφαλληνίᾳ οἰκεῖοι των, μὲ τὴν πεποίθησιν μάλιστα ὅτι μόνις οἱ τοιοῦτοι ἀνευρεθῶν καὶ διαβάσων τὴν «Ἠχώ» θὰ ἐνθυμηθοῦν τὸ σπιτι των, ἂν μερικοὶ ἐξ αὐτῶν τυγχάνουν ἐπιλήσιμονες. Διότι εἶναι ἐξηκριβωμένον ὅτι οἱ συνδρομηταὶ καὶ ἀναγνώσται τῆς «Ἠχῆς» ἐπικοινωνοῦν καὶ ἐνθυμοῦνται τούς οἰκείους των.

ΔΙΑΠΡΕΠΕΙΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ

ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ ΤΟΥ 1821

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΖΑΚΗΣ ΤΥΠΑΛΛΟΣ

ΕΓΕΝΝΗΘΗ ἐν Ληξουρίῳ τὸ 1790. Μετὰ τὰς προκαταρκτικὰς ἐν τῷ τόπῳ σπουδὰς ἐμαθήτευσεν ἐν τῇ περιφήμῳ Σχολῇ τῶν Κυθωνιῶν ὑπὸ τὸν Βενιαμίν Λέσβιον. Τὰς πανεπιστημιακὰς τοῦ σπουδᾶς διήνυσεν ἐν Παταβίῳ καὶ κατόπιν ἐν Παρισίοις ἔνθα ἔτυχε διπλώματος τῆς ἰατρικῆς καὶ φιλοσοφίας. Ἐξελέγη μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν ἐν Παρισίοις καὶ πολλῶν ἄλλων ὁργανώσεων καὶ σωμάτων, ἀπέκτησε δὲ τὴν φιλιαν καὶ ἐκτίμησιν τῶν διαπρεπεστέρων τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν.

Τὸ 1817 ἐξήλκε τὴν ἰατρικὴν εἰς Κισινόβιον καὶ τὰς Παραδοξαίους Ἡγεμονίας, ἔνθα καὶ δις ἐνουμφεθῆ κώρας ἐκ τῶν πριγκηπικῶν οἴκων Κατακάζη καὶ Μουρούζη.

Μνηθεὶς τὸ 1820 τὰ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας ἀφιέρωθη μετὰ ζέσεως πρὸς ἐξυπρέτησιν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ συναθροίζων χρήματα, δημοσιεύων πολιτικὰ βιβλία καὶ δράματα πατριωτικὰ καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς κυοφορουμένης Ἐπαναστάσεως τῶν σκλάβων, ἐν συνεργασίᾳ τῶν Ὑψηλάντων, Λασπανοῦ καὶ Ἠπίτου. Αὐτοῦ ἦτο καὶ ἡ πατριωτικὴ προκήρυξις ἐν Ἰασίῳ τὴν 24ην Φεβρουαρίου. 1821.

Μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ ἱεροῦ λόχου εἰς Σκουλένι ὁ Τυπάλλος ὑπὸ ψευδώνυμον ἠκολούθησε μετὰ τινων σωθέντων ἱερολοχιτῶν τὸν Δημ. Ὑψηλάντην εἰς Πελοπόννησον. Ἐκτιμώμενος μεγάλως παρὰ τοῦ Ὑψηλάντου ἦτο εἰς τῶν ἐμπιστοτέρων καὶ πολυτιμωτέρων αὐτοῦ συμβούλων. Πολλάκις δὲ τῷ ἀνετέθησαν ἐντολαὶ δυσκόλου φύσεως καὶ ἐμπιστευτικοῦ χαρακτῆρος, τὰς ὁποίας ἐξεπλήρωσε μετὰ γενναιότητος, συνέσεως, ψυχραιμίας καὶ δικαιοσύνης.

Σταλεὶς ὡς πληρεξούσιος τοῦ Ὑψηλάντου νὰ διαπραγματευθῆ κατὰ τὴν πολιορκίαν τοῦ Νεοκαστροῦ τὰ τῆς παραδόσεως τῶν Τούρκων, καὶ διαρχόμενος τὴν Ἀρκαδίαν συνήγερσε τοὺς Κεφαλλήνας καὶ Ζακυνθίους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπρομήθευσε τροφὰς καὶ χρήματα λαβὼν μαζί του τοὺς Ποταμιάνου, Πανᾶν, Μοντίνου καὶ Πομόνην.

Οἱ ἐν Νεοκαστρῷ Τούρκοι ἐλπίζοντες βοήθειαν ἐκ Μεθώνης ἀνέβαλον τὰς διαπραγματεύσεις. Κατορθώσας δὲ ὁ Τυπάλλος νὰ πληροφορηθῆ ὅτι ἀνεμένοντο δύο Τουρκικὰ πλοῖα ἐκ Μεθώνης μετὰ τροφῶν καὶ ὀπλιτῶν, εἰδοποίησεν τὸν ἐν Ζακύνθῳ πλοίαρχον Δενδρολίβανον νὰ καταδιώξῃ ταῦτα, ὅπερ καὶ ἔπραξεν ἐπιτυχῶς. Ἐστάλη τότε διὰ ξηρᾶς ἐκ Μεθώνης ἐπικουρία Τουρκικοῦ στρατοῦ ἀλλ' ὁ Τυπάλλος λίαν φρονίμως εἶχε προκαταλάβει τὰ στενά, κατὰ τὴν συναφθεῖσαν δὲ αἱματηροτάτην συμπλοκὴν ὁ ἐχθρὸς συνετρίβη καταδιωχθεὶς μέχρι τῶν πυλῶν τῆς Μεθώνης.

Αἱ διαπραγματεύσεις ἐπανελήφθησαν κατὰ τοὺς ὅρους δὲ τῆς παραδόσεως οἱ Τούρκοι θὰ ἐστέλλοντο εἰς Τύνιδα καὶ Αἴγυπτον. Μεταθὰς εἰς Καλάμας ὁ Τυπάλλος πρὸς ἐξασφάλισιν Ἐπτανησιακῶν πλοίων διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν Τούρκων ἀφῆκε πληρεξούσιον τὸν Ζακύνθιον Γουζέλην.

Εἰσελθόντων εἰς τὸ φρούριον τῶν Ἑλλήνων τὴν 7ην Αὐγούστου, 1821, ἤρχισεν ἡ ἐπιβίβασις τῶν Τούρκων. Δυστυχῶς ὅμως οἱ Ἕλληνες παρεσπὸνδῆσαν καὶ ἐξερράγησαν ἄγρια καὶ ἀπάνθρωποι σκηναὶ σφαγῆς καὶ λεηλασίας. Καταθὰς ὁ Τυπάλλος καὶ ἔκμανεὶς διὰ τὰ συμβαινόντα ἐπενέθη καὶ μετὰ προφανῆ κίνδυνόν τῆς ζωῆς του κατάρθησε νὰ σώσῃ τοὺς λοιποὺς Τούρκους. Κατὰ τὴν ἐκστρατείαν ἐκείνην ἐδαπάνησεν ὀλοκλήρην τὴν περιουσίαν του ἐξ 150,000 δραχμῶν ἐπαινεθεὶς πολὺ παρὰ τῶν ξένων ἱστοριογράφων ὁ δὲ φιλέλληνας βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἐκτίμησε τὴν εἰσόδον τῶν ἀνακτόρων του δι' εἰκόνας παριστώ-

σης τὸν Τυπάλλον ἀγωνιζόμενον ὅπως καταπαύσῃ τὰς σφαγὰς Νεοκαστροῦ.

Ἀσθενήσας σοβαρῶς ἐν Τριπόλει ἐπόθησε τὴν γενέθλιον γῆν, ἀλλὰ τῷ ἀπηγορεύθη ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς διοικήσεως. Μεταθὰς εἰς Γενεύην συνήγερσε τὸν Καποδίστριαν, τὸν ὁποῖον σπουδαίως συνέδραμε διὰ τοῦ ἐντόνου πατριωτικοῦ τοῦ καλάμου καὶ τῶν ἐνεργειῶν του πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων. Ἐπανακάμφας κατόπιν εἰς τὰς ἡγεμονίας ἐξηκολούθησε τὰς ἐνεργείας του ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος συλλέγων συνδρομὰς καὶ ἐνισχύων τὸ φρόνημα διὰ τῶν δημοσιευμάτων αὐτοῦ.

Τὸ 1829 ὁ Καποδίστριος διώρισεν αὐτὸν διευθυντὴν τοῦ μέλλοντος τότε νὰ ἰδρυθῆ ἐν Ἑλβετίᾳ καθιδρύματος χάριν τῆς προσφορωτέρας καὶ ἐθνικωτέρας ἀνατροφῆς καὶ περιθάλψεως τῶν ἐν Γερμανίᾳ, Γαλλίᾳ, Ἑλβετίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ πλανωμένων καὶ ἀποστατευτῶν Ἑλληνοπαίδων. Εἰς τὸ ἔργον του τοῦτο ὁ Τυπάλλος θὰ συνεργάζετο μετὰ διαπρεπῶν φιλελλήνων, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ἐματαιώθη ἀτυχῶς ἐκ τῆς δολοφονίας τοῦ Καποδιστρίου.

Τὸ 1837 ἐγκατεστάθη ὀριστικῶς εἰς Ἀθήνας, διὰ τὴν φιλοπατρίαν δὲ καὶ γενναιότητα τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰς πολλὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας ἡ γενέτειρα ἐξέλεξεν αὐτὸν μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ μεγάλης πλειονοψηφίας πληρεξούσιον ἐν τῇ Β'. Ἐθνικῆ Συνελεύσει.

Ἡ ἀπελευθερωθεῖσα καὶ συντασσομένη εἰς κράτος Ἑλλάς μετὰ τοὺς ἀγῶνας τοῦ αἵματος καὶ τῶν δαφνῶν ἔπρεπε νὰ καλλιστορῆσῃ τὰ γράμματα, ἐπιστήμας καὶ τέχναις καὶ ἀναπτύξῃ κοινωνικῶς καὶ πολιτικῶς τὸν λαόν της καὶ μορφώσῃ πολιτισμόν. Εἶχεν ἀνάγκην σχολείων, βιβλιοθηκῶν, ἐπιστημονικῶν συλλογῶν, εὐεργετικῶν ἰδρυμάτων κτλ. Πρὸς ἐξυπρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τούτων ἀφιέρωσεν ἐξ ὀλοκλήρου τὴν δρᾶσιν του ὁ Τυπάλλος, ὅστις διὰ τῶν σοφῶν του γνώσεων, εὐρυμαθείας καὶ μεγάλης πείρας ἦτο ὁ ἐνδεδειγμένος δι' ἕνα τὸσον δύσκολον ἔργον. Ἐργασθεὶς δὲ εὐσυνειδήτως, ἀκαμάτως καὶ ἐνθουσιωδῶς ἔφερεν εἰς αἴσιον πέρας τὸ δύσκολον ἀλλὰ καὶ ὑψηλὸν ἐκεῖνο ἔργον.

Εἰς τὸν Τυπάλλον ἀνετέθη ἡ σύστασις Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ νομισματικοῦ Μουσείου. Εἰς τὰς σχέσεις δὲ τοῦ ἀνδρὸς μετ' ἐπιφανῶν προσώπων ἐν τῇ Δύσει καὶ Ἀνατολῇ ὀφείλεται ἡ εἰσροὴ χρήματος, νομισμάτων, βιβλίων καὶ χειρογράφων.

Ἡ Βιβλιοθήκη ἀριθμοῦσα πρότερον 15,000 μόνον τόμων, ἀταξινόμητος δὲ καὶ ἄχρηστος περίπου ἐν τῇ παλαιᾷ μητροπόλει μεταφερθεῖσα μετὰ τινα ἔτη ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἶχε πλέον τῶν 140,000 τόμων, τὸ δὲ Μουσεῖον 167,000 νομισμάτων.

Εἰς τὰς προσπάθειάς τοῦ Τυπάλλου ὀφείλονται πρωτίτως αἱ γενναῖαι εἰσφοραὶ καὶ πρόθυμοι ἀποστολαὶ τῶν κρατῶν τῆς Τοσκάνης, τοῦ παπικοῦ κράτους τῆς Γερμανίας, Πρωσσίας, Γαλλίας καὶ Αὐστρίας, πολὺ δὲ συνέδραμε καὶ ὁ πολὺς τότε Κεφαλλῆν Δημ. Κοργιαλένιος.

Ἐκτιμώμενος ἐξαιρετικῶς ὑπὸ τοῦ Ὀθωνος εἶχε σταλεῖ πολλάκις μετὰ σπουδαίας ἀποστολᾶς εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Μετὰ τὴν ἐξορίαν δὲ τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους ἀπελύθη ὁ Τυπάλλος τῆς ὑπηρεσίας ὡς φίλος τοῦ Ὀθωνος. Διεκρίθη ἐπίσης πάντοτε εἰς τὸ φιλανθρωπικὸν στάδιον, συντελέσας εἰς τὴν σύστασιν τῶν πρῶτων Εὐεργετικῶν ἰδρυμάτων ἀπετέλει δὲ μέλος πάσης σχεδὸν ἐπιτροπῆς σκοποῦσης ἐκπαιδευτικούς, ἐθνικούς καὶ φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Συνέγραψε πολλὰ καὶ ἐκλεκτὰ ἔργα ἱατρικὰ, φιλοσοφικὰ, ἐκπαιδευτικὰ, ἐθνικὰ, κ. τ. λ.

Ἐξέδωκεν ἐπίσης τὰ ἔργα τοῦ σοφοῦ Ἀθηναίου Δημητρίου Γαλανοῦ, ἀποθανόντος τὸ 1833 ἐν Ἰνδικῇ, ἐκ τῶν διασωθέντων χειρογράφων αὐτοῦ. Τὰ ἔργα ταῦτα ἐνεποίησαν ἀρίστην ἐντύπωσιν καὶ προεκάλεσαν εὐμενέστατα σχόλια παρὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων τοῦ κόσμου διὰ τὴν βαθεῖαν ἔρευναν καὶ μελέτην τῶν ἀντικειμένων ἐκείνων τῆς Ἰνδικῆς θεοσοφίας, θεογνωσίας, κοσμογονίας, ψυχολογίας καὶ πρακτικῆς ἀρετῆς.

Ἡ ἐκδοσις τῶν ἔργων τούτων ἐκρίθη ὑπὸ πάντων τῶν Ἰνδολόγων ὡς ἀρίστη καὶ σωτηρία διὰ τὴν Ἰνδικὴν φιλολογίαν. Ὁ Τυπάλδος ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τὸ 1867 ὑμνηθεὶς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Κ. Κοντογόνου, ἐν Ληξουρίῳ δὲ ὑπὸ τοῦ θεολόγου Ἰωάννου Λοβέρδου.

* * *

ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΖΑΚΗΣ ΤΥΠΑΛΔΟΣ

Ἀδελφὸς τοῦ προηγουμένου γεννηθεὶς ἐν Ληξουρίῳ τὸ 1771. Ἀφιερωθεὶς παιδιόθεν εἰς τὰ θεία καὶ κατόπιν μακρῶν καὶ ἐπιμόνων ἰδιαιτέρων σπουδῶν κατηρτίσθη ὅσον ἐλάχιστοι κληρικοί τῆς ἐποχῆς του. Μεταβὰς εἰς Κωνσταντινούπολιν μὲ ἐμπιστευτικὴν ἐντολὴν πρὸς τὸν Πατριάρχην Γρηγόριον τὸν Ε' ἐκρατήθη ἐκεῖ ὡς ἐφημέριος εἰς Σταυροδρόμιον. Ἀποθανόντος δὲ τοῦ μητροπολίτου Κεφαλληνίας τὸ 1817 ὁ Τυπάλδος ἐστάλη ὡς τοποτηρητῆς τοῦ θρόνου. Κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα ποῦ ἐποίμανε τὴν νῆσον ἔδειξε θαυμασία δείγματα ἰκανότητος, συνέσεως καὶ ἐμπειρίας χαίρων μεγάλου σεβασμοῦ παρὰ τοῦ ποιμνίου του. Ἦτο ἀπὸ τοὺς πρώτους μνημένους εἰς τὴν Φιλικὴν Ἐταιρείαν, λέγεται δὲ ὅτι εἶχε σταλῆ τὸ 1815 εἰς τὴν νῆσον ὅπως κάμῃ σχετικὰς ἐνεργείας τοῦ μέλλοντος κινήματος τῶν σκλαβῶν.

Ἐκτραγείσης τῆς Ἐπαναστάσεως ὁ πατριώτης Ἱεράρχης δὲν ἠδύνατο νὰ παραμείνῃ ἀδρανῆς καὶ ἀδιάφορος. Συνεργαζόμενος μετὰ τῶν ἄλλων Φιλικῶν καὶ πατριωτῶν συνετέλεσε πολὺ ὄχι μόνον ὅπως καταρτίσθῃ σῶμα Κεφαλληνῶν ἀγωνιστῶν, ἀλλὰ καὶ ὅπως ἐπιτραπῆ ἡ ἀναχώρησις του διὰ τοῦ ἑξῆς εὐφυοῦς τεχνάσματος:

Διεδόθη τότε σκοπίμως ὅτι βρίκιον Ἀλγερινὸν προσήγγισεν εἰς Στροφάδας μεταφέρον γυναικόπαιδα εἰς Πελοπόννησον καὶ ὅτι ἄλλα ὀθωμανικὰ πλοῖα περιπλέοντα τὴν Κεφαλληνίαν καὶ Ἰθάκην εἶχον συλλάβει αἰχμαλώτους Κεφαλλήνας τινάς.

Ἡ διάδοσις ἤγειρε θερμότερον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ καὶ ἐξῆψε τὰ πνεύματα. Σύσσωμος ὁ λαὸς ἔδραμε πρὸς τὸν ἱεράρχην του ὅπως ἀναπέμψῃ δέησιν ὑπὲρ τῶν κινδυνεύοντων ἀδελφῶν καὶ νὰ μεταβῆ παρὰ τῷ τοποτηρητῇ τῆς νήσου Travers καὶ ἀπαιτήσῃ ἐν ὀνόματι τῆς φιλανθρωπίας νὰ μὴ παρακωλυθῆ ὁ ἀπόπλους πλοίων τινῶν μετ' ἀνδρῶν πρὸς σωτηρίαν δῆθεν τῶν αἰχμαλώτων καὶ γυναικοπαίδων. Ὁ ἱεράρχης μετὰ τὴν δέησιν ἠγούμενος πλουσιότατον λαὸν μετέβη εἰς τὸν αὐστηρὸν καὶ δύσκαμπτον Ἀγγλον τοποτηρητῆν, εἰς ὃν ὑπέδειξεν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν κίνδυνον τῆς δημοσίας τάξεως κατορθώσας μετὰ πολλὰς παρακλήσεις καὶ ἐπιχειρήματα νὰ τύχῃ τῆς ἀδείας τῆς ἀναχωρήσεως τῶν πλοίων καὶ ἀνδρῶν, ἀλλὰ ὑπὸ προσωπικὴν του εὐθύνην.

Τὸ Ἀργιστόλιον μετεβλήθη τότε παραῤῥημα εἰς στρατόπεδον, ἐν ἀκρατικῷ δὲ ἐνθουσιασμῷ καὶ μὲ τὰς εὐλογίας τοῦ ἱεράρχου ἀπῆρον τὰ πλοῖα, τὰ ὅποια ὡς γνωστὸν καταρτήθησαν εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Ἡ Κυβέρνησις μαθοῦσα τὸ τέχνασμα καθήρεσε τὸν πατριώτην ἱεράρχην τοῦ ἀξιωματος.

Μετέβη τότε ὁ Τυπάλδος εἰς διάφορα Εὐρωπαϊκὰ κράτη ἐργαζόμενος καὶ ἐνεργῶν ὑπὲρ τῆς Ἐπαναστάσεως μετὰ τοῦ Καποδιστρίου καὶ ἄλλων Φιλικῶν καὶ Φιλελλήνων. Μεταβὰς κατόπιν εἰς Ρωσίαν ἐγκατεστάθη ἐκεῖ ὀριστικῶς, διορισθεὶς Ἐπίσκοπος Κριμαίας. Ἐπὶ Κριμαϊκοῦ πολέμου διορισθεὶς πνευματικὸς τοῦ στόλου διέμεινε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς πολιορκίας τῆς Σεβαστοπόλεως ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀναχωρήσας τὴν ἡμέραν τῆς ὑποχωρήσεως τελευταίως μετὰ τοῦ Γορτζικῶφ.

Μεταβὰς κατόπιν ὡς προσκυνητῆς εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους καὶ διατριψάς ἐκεῖ ἐννέα ἔτη ἀπέθανε τὸ 1865 ταφείς ἐπὶ τοῦ ὄρους Σιών.

ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΕΙΑ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΗΝ ΦΥΣΙΝ

Πρὸς σέ τὴν γλυκαυγῆ καὶ μυρῶλουστον φύσιν ἣτις περιβάλλεις τὸν Κεφαλληνιακὸν ὀρίζοντα καὶ τὴν ἐπαξίως κληθεῖσαν εὐάνδρον Κεφαλληνίαν, ποῦ ἐκάστην πρωΐαν σου περιλοῦζον τὴν ώραίαν σου ἀληθῶς καὶ μαγευτικὴν στολὴν αἱ ἐκ τοῦ Αἴνου ἐξερχόμενα καὶ ἀνυψούμενα εἰς τὰ αἰθέρια ὕψη χρυσαὶ καὶ ἀδαμάντινοι ἀκτίνες τοῦ λάμποντος ἡλίου, ὡς καὶ τὰ ἀφρόλουστα κύματα τοῦ Ἰονίου Πελάγους, πρὸς σέ, λοιπόν, ὦ θαυμασία καὶ θελκτικὴ φύσις τῆς Κεφαλληνιακῆς Γῆς, σοῦ ἀπευθύνω ἐκ τοῦ σημείου τούτου ἐπὶ τοῦ ὁποίου αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἡ μούσά μου εὕρισκομένη, δηλαδὴ ἐπὶ τοῦ ἀληθοῦς βασιλείου τῶν φυσιολατρῶν σου, καὶ λουομένη ἀπὸ τὸ δροσερὸ ἀεράκι ποῦ τῆς κοιμίζου αἱ ἀληθῶς ώραϊότατα καὶ κατάμαυροι ἀπὸ τὰ ἔλατα χαράδραι τοῦ Αἴνου, τὸν πρῶτον καὶ πρωϊνὸν χαιρετισμὸν μου, χαιρετισμὸν ὅστις σοῦ ἀρμόζει, καὶ ἔσο βεβαία ὅτι ἐκάστην πρωΐαν οἱ πλησίον σου εὕρισχόμενοι ἐγείρονται εὐθὺς ὡς ἡ Ἥως λαμπρίνει τὸ πᾶν, ἵνα σέ θαυμάσων, διότι τοὺς εἶσαι ὁ μόνος πιστὸς σύντροφος, ἀλλὰ διότι εἶναι συγχρόνως καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν ἔξω Κεφαλλήνων περὶ ὧν γενικῶς ὁ Ὅμηρος λέγει: «Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἤγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους». Δέξου, λοιπόν, τὸν πρωϊνὸν

μου αὐτὸν χαιρετισμὸν, διότι ἀλλοίμονον ἐὰν ἠρχόμην πλησίον σου καὶ σέ ἄφηνον παραπονημένην ὅτι δὲν συμμετέσχον τῆς ἀφάτου χαρᾶς τῶν κτήσεών σου, καὶ οὕτω φανῶ ἀνάξιος τῆς ἰδανικῆς καὶ ἀστέρου ἰδέας ἣν τρέφω πρὸς σέ, ναί! πρὸς σέ, ὦ φωτιστεφανομένη φύσις τῆς Κεφαλληνίας, ὡς ταπεινός σου καὶ ἐγὼ ὑμνητής.

Καὶ ἤδη σημαίνει τὸ λυπηρὸν σήμαντρον τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ ἀναχωρῶ ἔνδακρῖς, ὦ πάναγνη τῆς Κεφαλληνίας καὶ τοῦ Ἰονίου Πελάγους Νύμφη, ἐνῶ τὰ ταπεινά μου χεῖλην τρεμουλίζοντα ἀπὸ τὴν λύπην ποῦ καὶ αὐτὰ ἀκόμη αἰσθάνονται, σοῦ λέγουν σιγαλῆ τῆ φωνῆ τὰ ἐξῆς:

Χαῖρε! ὦ μόνη μάρτυς, ἀλλὰ καὶ μόνη σύντροφος τῆς μονοτόνου αὐτῆς ἐκδρομῆς μου εἰς τὸ μαγευτικὸν σου τοπίον Κάστρο*, Χαῖρε! ὦ φαντασμαγορικῆ εἰκῶν τῶν ὀφθαλμῶν μου, χαῖρε! χαῖρε!

Κάστρο, Παρασκευῆ, 27 Μαΐου 1927

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Λ. ΓΑΣΠΑΡΑΤΟΣ

* Προάστειον Ἁγίου Γεωργίου ἀπέχον τῆς πολιτείας 1½ ὄραν, ἐνθα ἡ παλαιὰ πρωτεύουσα τῆς νήσου.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Υπό ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΤΖΙΜΑΡΑΤΟΥ, Καθηγητοῦ

Βυζαντινοὶ χρόνοι (395—1185 μ. Χ.). Θέσις τῆς Κεφαλληνίας ἐν τῷ Βυζαντινῷ κράτει, ὡς Τούρμας καὶ Στρατηγίδος καὶ Βυζαντινοὶ διοικηταὶ αὐτῆς. — Γουέσκάρδος καὶ Ἄννα Κορνηνή. Ἄσσος καὶ Ἄγία Μαύρα. Ἱερουσαλήμ καὶ Ἅγιος Γεράσιμος. Λεμὴν Φόρκυνος καὶ Πάνορμον καὶ Φισκάρδον. Ἐνετοὶ καὶ Ἅγιος Δονάτος καὶ μεταξουργοί. Ἀνάκτησις Κεφαλληνίας ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν καὶ τὰ δώδεκα ἄρχοντόπουλα.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI.

Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας ἐν τῇ νέα διαιρέσει τῶν Ρωμαϊκῶν ἐπαρχιῶν υπέβαλε τὴν Κεφαλληνίαν εἰς τὸ θέμα τῆς Λομβαρδίας, ἡ ὁποία λέξις θέμα διτηρήθη ἴσως ἐν τῇ ἐν Πυλάρῳ τῆς Κεφαλληνίας Μονῇ τῇ καλουμένη ἔτι καὶ νῦν Θέματα. Τὸ δὲ ὄνομα Λογγοβάρδοι ἢ Λομβαρδοὶ ἢ Λοβέρδοι ἀπαντᾷ εἰς τὴν Κεφαλληνίαν καὶ τὴν Ζάκυνθον, ὡς ὑποδηλοῖ τὸ ὄνομα Λομβάρδος μετὰ τὸ 1262, ὡς ρηθῆσεται κατωτέρω. Διαιρεθείσης εἰτα τῆς μεγάλης Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας ὑπὸ τοῦ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου τῷ 395 μ. Χ. χάριν τῶν δύο υἱῶν του, τοῦ Ἀρκαδίου καὶ τοῦ Ὀνωρίου, εἰς Ἀνατολικὸν καὶ Δυτικὸν Ρωμαϊκὸν κράτος, ἡ Ἑλλάς κατ' ἀκολουθίαν καὶ ἡ Κεφαλληνία περιῆλθον εἰς τὴν ὑπὸ τὸν Ἀρκαδίον Ἀνατολικὴν Ρωμαϊκὴν Αὐτοκρατορίαν τοῦ Βυζαντίου καὶ μάλιστα αἱ νῆσοι αὐταὶ τοῦ Ἰονίου πελάγους ἀπετέλεσαν τὸ ὄριον τῶν δύο Αὐτοκρατοριῶν, ἀλλὰ συνάμα καὶ τὸ ἀδέσποτον κτήμα, ὡς καὶ πᾶσα σχεδὸν τότε ἡ Ἑλλάς, τῶν ἑξ' Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἐκ Βορρᾶ καὶ Νότου ἐπιδρομῶν. Γότθοι καὶ Βάνδαλοι, Ἀνδαλούσιοι καὶ Σαρακηνοὶ (ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Πρόννων τῆς Κεφαλληνίας ὑπάρχει τοποθεσία καλουμένη ἔτι καὶ νῦν Σαρακήνικὸ Κάστρο, ἢ Κάστρο τῆς Ὠραιᾶς), Ἀλγερίνοι (ἐν Κεφαλληνίᾳ καλούμενοι Ἀλιτζερίνοι ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ *Alizeri*) καὶ διάφοροι ἄλλοι τυχοδιώκται ἱππῶται καὶ κόμητες ἐπέδραμον τὰς νήσους καὶ χώρας ταύτας κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτήν. Ἐν τούτοις κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἡρακλείου μέχρι Κωνσταντίνου τοῦ Πρωγονάτου (611—685) τασσομένην στρατιωτικὴν καὶ χωρογραφικὴν τοῦ κράτους διαίρεσιν, ἡ Κεφαλληνία ἀπετέλει μετὰ τῶν Ἰονίων νήσων (ἐξαιρέσει τῶν Κυθῆρων καὶ ἴσως καὶ τῆς Ζακύνθου ὑπαγομένης εἰς τὸ θέμα τῆς Ἑλλάδος) μέρος τοῦ ἐνδέκατου θέματος, ἐκ τῶν δώδεκα τῆς Εὐρώπης, ἀπὸ τῶν ὧν εἴκοσι καὶ ἐννέα Θεμάτων τοῦ ὅλου κράτους. Τὸ ἐνδέκατον ἐκεῖνο θέμα ἦν τὸ ἀνωτέρω ρηθὲν θέμα τῆς Λογγοβαρδίας ἢ Λομβαρδίας ἐκτεινόμενον ἀπὸ τῶν Ἀλπεῶν μέχρι τῆς Καλαβρίας καὶ Σικελίας καὶ Κεφαλληνίας, ἧτις μόνῃ ἀπετέλει τότε Τοῦρμα (turma). Ἡ λατινικὴ αὕτη λέξις ἦν στρατιωτικὴ, δηλοῦσα ἄθροισμα στρατιωτῶν, κυρίως ἱππέων, ἀποτελουμένων τὸ δέκατον ἐνὸς ἱππικοῦ τάγματος (ala) καὶ ἐκ 30 ἢ 32 ἀνδρῶν συγκεκμημένων, οἵτινες ἐπέτελλοντο πρὸς φυλακὴν ἐπαρχίας τινός, λαμβανούσης εἰτα καὶ αὐτῆς ταύτης τῆς ἐπαρχίας τὸ ὄνομα τοῦτο: Τοῦρμα. Κατὰ δὲ

τὴν ἐπὶ Λέοντος τοῦ τρίτου, ἡ Σοφοῦ καὶ Φιλοχρίστου ἐπικληθέντος γενομένην νέαν τοῦ κράτους πολιτικὴν διαίρεσιν τῷ 887, ἡ Κεφαλληνία ἀπετέλεσεν ἰδιαίτερον θέμα ἢ Στρατηγίδα (prae fecturam) κληθεῖσαν οὕτω, διότι ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ διέμενον ὁ στρατηγὸς τοῦ ὅλου θέματος. Περιελάμβανε δὲ καὶ τὰς λοιπὰς νήσους τοῦ Ἰονίου Πελάγους τὴν Ζάκυνθον, Ἰθάκην, Λευκάδα καὶ Κέρκυραν, ἧτις Στρατηγὶς ἐκαλεῖτο Κεφαλληνία Στρατηγίς, ἦτοι Κεφαλληνιακὴ Στρατηγίς καὶ εἶχεν ἔδραν καὶ πρωτεύουσαν τὴν πόλιν τῆς Κεφαλληνίας. Ἐκ τῆς ἀορίστου δὲ ταύτης ὀνομασίας τῆς πρωτεύουσος πόλεως τῆς Κεφαλληνίας, προῆλθεν ἴσως ἡ παρερμηνεία, ὅτι ἡ νήσος Κεφαλληνία εἶχε καὶ πόλιν ὀμώνυμον. "Capadociae olim turma erat praetoria orientaliū, Cephaloniae praetoria, sive insulae turma, quae olim erat praetoria Longobardiae ed praetoria facta est scelpio Domino Leone." «Ἡ Κεφαλληνία στρατηγίς, ἦγον τὰ νησιά, Τοῦρμα ἦν τὸ παλαιὸν τῆς στρατηγίδος Λογγοβαρδίας. Ἐπὶ δὲ Λέοντος τοῦ Φιλοχρίστου δεσποτοῦ γέγονε στρατηγίς» (περὶ Βασιλείου τάξεως Π. 224, ἐκδ. Βόννης). Ἀλλὰ παραδόξως ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς λέγει ἐν ἄλλῳ αὐτοῦ ἔργῳ (Περὶ Θεμάτων Π. 54) οὐ μὴν ὅτι «ἡ Κεφαλληνία συμπεριελήπτου τῇ Πελοποννήσῳ» ἀλλ' ὅτι καὶ «οὐδέποτε εἰς τάξιν ἐχρημάτισε θέματος». Ὅπερ ἴσως δηλοῖ ὅτι τοῦρμα οἶσα καταχρηστικῶς ἐγένετο στρατηγίς, διὰ τὴν σπουδαιότητα τοῦ νησιωτικοῦ τούτου θέματος καὶ διὰ τὸ στρατηγικὸν τῆς θέσεως· καὶ οὕτως αἴρεται ἡ νομιζομένη ἀντίφασις. Ὅστε πιθανώτατα ἡ Κεφαλληνία ὑπῆρξε τοῦρμα πρῶτον τοῦ θέματος τῆς Λογγοβαρδίας καὶ εἰτα τῆς Ἑλλάδος ἢ Πελοποννήσου· ἔπειτα δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἰονίων νήσων ἀπετέλεσε καταχρηστικῶς μικρὸν θέμα διοικουμένων ὑπὸ ἰδίου στρατηγοῦ καὶ ὀνομασθεῖσα στρατηγίς.

Διοικητικὸς δὲ ἄρχοντας τῆς νήσου ἀναφέρει ὁ ἀκάματος ἱστοριοδίφης τῆς νήσου Ἠλίας Τσιτσέλης εἰς τὰ Κεφαλληνιακὰ Σύμμικτα ἐν σελίδι 70 τοῦς ἐξῆς: 1) Νικόλαον Ὑπατον καὶ Χαρτουλάριον (ἀρχιεοφύλακα) Κεφαλληνίας κατὰ τὸν θ'. αἰῶνα· τούτου σώζεται σιγγίλιον ἐν τῷ νομισματικῷ μουσεῖῳ Ἀθηνῶν. 2) Νικήταν βασιλικὸν πρωτοσπαθῆριον καὶ στρατηγὸν κατὰ τὴν θ'. ἑκατοντοετηρίδα, οὗ πολυδωδοῦλλον ὄνομα ὑπάρχει ἐν τῷ νομισματικῷ μουσεῖῳ Ἀθηνῶν. Ἐπερὶ τῶν αὐτῶν περίου χρόνων στρατηγὸν Ἰ. Schlemberger κατέχει τεμάχιον τοῦ μολυβδοβούλλου τούτου, φέρον μόνον τὸ ἀρχικὸν γράμμα M. 4) Κωνσταντῖνον πρωτοσπα-

θάριον και στρατηγὸν κατὰ τὸν η'. αἰῶνα. 5) Λέοντα σπαθάριον αὐτοκρατορικὸν και στρατηγὸν κατὰ τὸν η'—θ' αἰῶνα. 6) Τὸν Τουρμάρχην Ν. τοῦ θ'—ι' αἰῶνος, οὗ τὸ μολυβδόβουλλον φέρει στηθάριον τοῦ Ἀγίου Τρύφανος και τὸ μονόγραμμα τούτου. 7) Στ..... βασιλικὸν πρωτοσπαθάριον και στρατηγὸν Κεφαλληνίας τοῦ θ'. αἰῶνος, οὗ σώζεται λίαν περισπούδαστον μολυβδόβουλλον, ὅπερ εἶχεν ἐν τῇ συλλογῇ του ὁ φιλάρχιος ἀρχιφαρμακοποῦς τοῦ στρατοῦ Ἀλέξανδρος Βαρούχας και ὅπερ ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Ζησίου. 8) Γεώργιον αὐτοκρατορικὸν πρωτοσπαθάριον και στρατηγὸν Κεφαλληνίας και Λομβαρδίας. Ἀπαντῶμεν ὅτι οὗτος ἀπένευμεν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Αὐτοκράτορος Λέοντος, προνόμιον Μαϊόνι, ἡγουμένῳ μονῆς Βολτούργου ἐν τῇ νοτίῳ Ἰταλία. Ἄγνωστον ὅμως τίνας τῶν τριῶν ὀμωνύμων Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου: Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, τοῦ Ἀρμενίου, ἢ τοῦ Σοφοῦ ἐξετέλει διαταγὴν ὁ στρατηγὸς ἐκεῖνος τῆς Κεφαλληνίας, ἥτις τότε ἦν τοῦρμα ἦτοι ἐπαρχία τῆς Λογγοβαρδίας· διότι ὁ στρατηγὸς οὗτος ἀνάγεται μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 611—887 χρονικῆς περιόδου.

Ἦδη ὅμως τῷ 1081 ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐν τῇ κάτω Ἰταλία Νορμανῶν ἢ Νορμανδῶν Ροβέρτος, ὁ διὰ τὴν πονηρίαν του ἐπικληθεὶς Γουϊσκάρδος ἦτοι πανούργος, ἐστρεψε τὴν προσοχὴν του κατὰ τοῦ Βυζαντιανοῦ κράτους και ὑπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ Πάπα Οὐρβανοῦ τοῦ Β'. και ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς πρώτης σταυροφορίας πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἀγίων Τόπων ἀπὸ τοὺς Τούρκους τῷ 1081 ἐκστρατεύει κατὰ τοῦ Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, τοῦ συμμαχίσαντος πρὸς τοὺς Ἐνετοὺς και ἔχοντος 70 χιλιάδας συμμαχικοῦ στρατοῦ, μετὰ 30 χιλιάδων ἀξιωμαχῶν στρατοῦ και 160 πλοίων και νικᾷ αὐτὸν ἐν πολλαῖς μάχαις και κατὰ ξηρὰν και κατὰ θάλασσαν και τελευταῖον τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1084 ἐν κρατερῇ ναυμαχίᾳ μετὰ τὴν Κεφαλληνίας και Κερκύρας παρὰ τὸ Δυρράχιον. Μετὰ δὲ τὴν νίκην ταύτην ὁ Ροβέρτος προσεφέρθη σκληρότατα πρὸς τε τοὺς Ἕλληνας και τοὺς Ἐνετοὺς αἰχμαλώτους συμποσυνόμενους εἰς 13,000, ἵνα ἐκφοβίσῃ τοὺς κατοίκους τῶν πλησίον χωρῶν, οὓς προέτρειπεν ἵνα ἀποστατήσωσιν ἀπὸ τοῦ Ἀλεξίου. Ἄλλ' οὗτοι πιθανῶς δὲ και οἱ Κεφαλλῆνες, ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, ὅτι ἔτι μᾶλλον πιστοὶ θὰ μείνωσιν τῷ Αὐτοκράτορι και ἂν ἀκόμη ἔβλεπον θανατουμένας τὰς συζύγους αὐτῶν και τὰ τέκνα. Ὁ Ροβέρτος εἶτα διαχειμάσας ἐν ἀσφαλεῖ τινι λιμένι τῆς Ἠπείρου ἀπέναντι τῆς Κερκύρας, τὸ ἔαρ τοῦ 1085 διέταξε τὸν υἱὸν του Ρογήρον ἵνα καταλάβῃ διὰ πλοίων τὴν Κεφαλληνίαν. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς ταύτης ἐπολιόρχησεν ἐκεῖνος ἀφικόμενος εἰς τὴν Κεφαλληνίαν τὴν πρωτεύουσαν τῆς νήσου. Ἀντισταμένης ὅμως τῆς πόλεως ὁ Ρογήρος ἐζήτησεν ἵνα ἔλθῃ ἐξ Ἠπείρου και ὁ πατὴρ του Ροβέρτος μετὰ τοῦ ὑπολοίπου στρατοῦ και στόλου. Ὁ Ροβέρτος τότε σπεύδει διευθυνόμενος πρὸς τὴν Κεφαλληνίαν, ἀλλ' ἐν τῷ πλῶ καταληφθεὶς ὑπὸ σφοδροῦ πυρετοῦ προσφορμίσθη εἰς τὸν βορειότατον τῆς Παλικῆς λιμενίσκον τὸν καλούμενον ἔτι και νῦν Ἀθέρα, ὅπως ὀνομάζει τὸν λιμένα τούτου και τὸ ρηθὲν ἐγγράφον τοῦ 1262, οἱ δὲ Ἐνετοὶ ὀνόμαζον αὐτὸν Porto Ferra. Τοῦτο μαθὼν ὁ

Ρογήρος ἐγκαταλείπει τὴν πολιορκίαν και σπεύδει παρὰ τῷ ἀσθενούντι πατρὶ. Ἐπίσης δὲ και ἡ σύζυγος τοῦ Ροβέρτου και ὁ ἄλλος υἱὸς των Βοημιούνδος ἀφίκοντο εἰς τὸν λιμένα Πάνοριον, εἰς τὸν ὁποῖον μετεφέρθη ἐν τῷ μετὰ τὸν Ροβέρτος ὁ Γουϊσκάρδος, και εἰς τὸν ὁποῖον ἐκεῖ ἀποθανὼν ἐχάρισε τὸ ὄνομά του ἐπικληθέντα ἔκτοτε Φισκάρδο. Τὴν περιπέτειαν ταύτην, τὴν ἀσθένειαν και τὸν θάνατον τοῦ Ροβέρτου διέσωσεν ἡμῖν ἡ λογία θυγάτηρ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ἡ Ἄννα ἢ Κομνηνὴ ἐν τῷ συγγράμματι αὐτῆς: τῇ Ἀλεξιάδι βιβλ. 6ον, κεφ. VI, σελ. 162 λέγουσα· κὸ δὲ γε Ρομπέρτος, (ἐπαναγέσθω γὰρ αὐθις ὁ λόγος, ὅθεν ἐξέπεσε και καθ' εἰρημὸν ἐχέσθω τῆς διηγήσεως) οὐδὲ μετὰ ταύτην τὴν ἦταν αὐθις ἡρέμει, ἀλλ' ἐπεὶ προφθάσας τινὰ τῶν πλοίων αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἰδίου υἱοῦ κατὰ τῆς Κεφαλληνίας ἀπέστειλε σπεύδων τὴν ἐν αὐτῇ πόλιν κατασχεῖν. Τὰ μὲν ἐνόησαν αὐτῷ πλοῖα τῇ Βοντίτζη (Βονίτση) προσώρμισε μετὰ τῆς παρεμβολῆς πάσης, αὐτὸς δὲ εἰς μονῆρη γαλέαν εἰσελθὼν τὴν Κεφαλληνίαν κατέλαβε· και πρὶν ἢ ταῖς λοιπαῖς δυνάμεισιν και τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐνοθηναὶ ἐγκαρτερῶν ἔτι περὶ τὸν Ἀθέρα (ἀκρωτήριον τι τοῦτο τῆς κεφαλληνίας) λάβρω κατέχεται πυρετῶ· μὴ φέρων δὲ τὴν τοῦ πυρετοῦ φλόγωσιν, ὕδωρ ψυχρὸν αἰτεῖ· τῶν δὲ περὶ αὐτὸν ἀπανταχοῦ σκεδασθέντων εἰς τὴν τοῦ ὕδατος ζήτησιν, τῶν ἐγγχωρίων τις πρὸς αὐτὸν φησιν· Ὁρᾶτε ταυτηνὴ τὴν νῆσον τὴν Ἰθάκην. (Ὡστε και ἐκ τῆς μαρτυρίας ταύτης τῆς Ἄννης, καιτοὶ ἀμφισβητουμένης, ἀλλ' ὀρθῆς καθ' ἡμᾶς, ἐπιβεβαιούται ἡ προεκτεθεισα ὑπόθεσις ἡμῶν περὶ τῆς Ὀμηρικῆς Ἰθάκης· διότι ἐκ τοῦ ἀκρωτηρίου και τοῦ λιμένος τοῦ Ἀθέρος, τοῦ ἔτι και νῦν οὕτω καλουμένου, ἵνα καθίσταται ὀρατὴ ἡ Ἰθάκη ἔπρεπε ὡς τοιαύτη νὰ ὑπάρχῃ οὐχὶ ἡ νῦν καλουμένη Ἰθάκη, ἀλλ' ἡ καθ' ἡμᾶς θεωρουμένη ὡς Ὀμηρικὴ Ἰθάκη, ἡ περιοχὴ τῶν σημερινῶν ἐπαρχιῶν Κραναίας και Σάμης τῆς Κεφαλληνίας, ἐν αἷς και ἡ περιοχὴ ἡ καλουμένη νῦν Ἐρισος και ἥτις ἐφαίνετο και φαίνεται ἔτι και νῦν ἐκ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ Ἀθέρος) ἐν αὐτῇ (τῇ Ἰθάκῃ γράφει ἡ Ἄννα ὅτι ἔλεγε τῶν ἐγγχωρίων τις), πρῶην πόλιν μεγάλην ἀνωκοδόμητο Ἰερουσαλήμ καλουμένη, κἂν τῷ χρόνῳ ἡρείπωται, ἐν αὐτῇ πηγὴ ἦν πότιμον ἔσαιε και ψυχρὸν ὕδωρ ἀναδιδούσα. Ταύτην ὁ Ρομπέρτος ἀκούσας, δέει πολλῶν τρηκαῦτα συνεχέθη συμβαλὼν σὺν τὸν Ἀθέρα και τὴν πόλιν Ἰερουσαλήμ, τὸν ἐφιστάμενον αὐτῷ θάνατον ἐπεγίνωσκε· και γὰρ πρὸ πολλοῦ τινες αὐτῷ ἐμαντεύοντο, ὅποια εἰδώσιν οἱ κόλακες τοῖς μεγαίσασιν εἰσηγεῖσθαι, ὅτι μέχρι τοῦ Ἀθέρος αὐτοῦ ἀπαντα μέλλεις ὑποτάξειν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ἰερουσαλήμ ἀπερχόμενος τῷ χρεῶν λειτουργήσεις. Εἶτε δὲ ὁ πυρετὸς τοῦτον ἀνήλωσεν, εἶτε πλευρίτις ἦν ἡ νόσος ἀκριβῶς λέγειν οὐκ ἔχω· τέως δὲ ἐξ ἡμερῶν τελευτῶ. Ἡ μαρτυρία αὐτῆς Ἄννης τῆς Κομνηνῆς τοῦτο ἔχει τὸ τραπὸν: ὅτι ἀναφέρει πόλιν μεγάλην καλουμένην Ἰερουσαλήμ ἀπέναντι τοῦ Ἀθέρος. Ἀλλὰ πρῶτον τὴν μεγάλην ταύτην πόλιν δὲν ἀναφέρει αὐτὴ ἢ Ἄννα, ἀλλὰ τῶν ἐγγχωρίων τις, ὅστις ἰδύνατο ἵνα ὀνομάσῃ ἀθασανίστως και ἀνεξελάνκτως ἀπλοῦν τινὰ συνοικισμόν κατρηιπωμένον πλέον ὡς ἀρχαίαν πόλιν μεγάλην. Δεύτερον τὸ ὅτι ἐπὶ τῆς περιοχῆς τῆς Κεφα-

ληνίας, τῆς καλουμένης νῦν Ἐρίσου ὑπῆρχε συνοικισμός τις καὶ μάλιστα καλούμενος Ἱερουσαλήμ καὶ δὴ ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ Ἀθέρος. Τὸ δεύτερον ὅμως τοῦτο ἐπιβεβαιούται καὶ ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι ἐπὶ τῆς Ἐρίσου καὶ παρὰ τὴν κόμην τὴν καλουμένην νῦν Τουλιάτα ὑπῆρχε κατηρειπωμένη ἤδη μονή, ὀνομαζομένη ἔτι καὶ νῦν Ἁγία Ρουσαλή καὶ εὐρισκομένη ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ Ἀθέρος. Ἡ ὀνομασία αὕτη Ἁγία Ρουσαλή καθ' ἡμᾶς ἴσως ἀποτελεῖ λείψανον τοῦ ἐκεῖ που ὑπάρξαντός ποτε συνοικισμοῦ τῆς Ἁγίας Ἱερουσαλήμ. Κατ' ἄλλους ὅμως ἡ Ἁγία Ρουσαλή ἦν Ἐνετική μονή τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Ροζαλίας: *Santa Rosalia*. Ἀλλὰ ἡ ἰταλικὴ λέξις *Rosalia* διατηρεῖται ἀμετάβλητος ἐν Κεφαλληνίᾳ, ὅπου πολλοὶ γυναῖκες φέρουσι τὸ ὄνομα τοῦτο προφερόμενον καὶ γραφόμενον Ροζαλία, ὅπως προφέρεται καὶ εἰς τὴν Ἰταλικήν. Ἡ δὲ λέξις Ρουσαλή οὐδαμῶς φαίνεται προελθοῦσα ἐξ ἰταλικῆς λέξεως· διότι οὔτε τὸ *s* μεταξὺ δύο φωνηέντων προφέρεται ὡς *j*, ὅπως ἀκριβῶς εἰς τὸ Ροζαλία, οὔτε τὸ *o* ἠδύνατο νὰ μετατραπῆ εἰς *ou* κατὰ τὴν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μετάφρασιν του. Οἱ ἀρνούμενοι τὴν ταυτότητα τῆς Ἱερουσαλήμ πρὸς τὴν Ἁγία Ρουσαλή ἀναγκάζονται, ἵνα παραδεχθῶσιν, ὅτι ὁ Ροβέρτος οὐδόλως ἀπεπιβάσθη πυρέσσων εἰς τὸν Ἀθέρα, ἀλλ' ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν λιμένα Πάνορμον (νῦν Φισκάργο), ἀπέναντι τοῦ ὁποίου λιμένος, οἱ παραδεχόμενοι τὴν σημερινὴν Ἰθάκην, ὡς τὴν ἀρχαίαν, εὐρίσκουσι τοποθεσίαν τινὰ καλουμένην χώραν ἢ πόλιν, ὅπου τοποθετοῦσι τὴν Ἱερουσαλήμ, τῆς ὁποίας τοποθεσίας πλὴν τῆς ἀσθενεστάτης καὶ ἀορίστου μαρτυρίας τοῦ ὀνόματος πόλις ἢ χώρα, οὐδὲν ἄλλο ἐρείπιον ἢ τεκμήριον εὐρίσκεται. Ἐπειτα ἡ ἐκδοχὴ αὕτη καταγιγνώσκει ἀνακρίβειαν εἰς τὴν Ἄνναν ὠρισμένως καὶ αὐτολεξεῖ κατάγουσαν τὸν Ροβέρτον εἰς Ἀθέρα καὶ οὐχὶ εἰς Πάνορμον. Οἱ τοιοιτοτρόπως σκεπτόμενοι εὐρίσκουσι καὶ ἄλλην ἀνακρίβειαν εἰς τὸ χωρίον τοῦτο τῆς Ἄννης καὶ ἀποροῦσιν ἴσως πῶς ἡ Ἄννα ἢ Κομνηνὴ κατὰ τὸν 11ον μ. Χ. αἰῶνα ὀνομάζει νῆσον τὴν ἀπέναντι τοῦ Ἀθέρος καὶ τῆς Παλικῆς ἐπομένως ξηράν, τὴν ὁποίαν ὅμως καὶ ὁ Στράβων ἀπὸ τοῦ 1ου μ. Χ. αἰῶνος ἀναφέρει χωριζομένην ἀπὸ τῆς Παλικῆς διὰ ταπεινοῦ τινος ἰσθμοῦ, ὅστις συνήνωσε μὲν σὺν τῷ χρόνῳ τὰς δύο νήσους, ἀλλ' ἡ ὀνομασία νῆσος τῆς ἀπέναντι τοῦ Ἀθέρος καὶ τῆς Παλικῆς ξηρᾶς ἐξηκολούθησε βεβαίως ἐπὶ πολὺν μετὰ τὴν ἔνωσιν τῶν δύο νήσων χρόνον. Ἴσως δὲ καὶ ἐκ τῆς συχνάκις ἐπαναλαμβανομένης ταύτης φράσεως «εἰς τὴν νῆσον, λατινιστὶ *in Naxos* καὶ ἰταλιστὶ *in Nassos* παρεσύρθη ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ Ρωμαῖος Λίβιος ἵνα ἀναφέρῃ κατοίκους τῆς Κεφαλληνίας τοὺς *Nessiotas*, ὡς εἶπομεν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἢ κατὰ τὴν περιοχὴν τῆς Ἐρίσου πολίχνην νὰ ὀνομασθῆ Ἄσος· διότι θὰ ἔλεγον εἰς τὴν νῆσον καὶ εἰς τὴν νᾶσον καὶ εἰς τὴν Ἄσσον, διπλασιασθέντος τοῦ *s* ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ, ἵνα μὴ προφέρηται εἰς τὸ Ἰταλικὸν εἰς τὴν *Nason* (Νάζον), ὡς θὰ ἐπαναλάβομεν καὶ πάλιν κατωτέρω ἐν κεφαλῇ XI. Ὅτι δὲ ἡ Ἄννα ἢ Κομνηνὴ ἐπεσκέφθη τὰ μέρη ταῦτα τοῦ Ἰονίου πελάγους ἐπιβεβαίωσι ἢ παραδόσεις ἢ λέγουσα ὅτι ἡ Ἄννα καταληφθεῖσα ὑπὸ τρικυμίας ἐν τῷ Ἰονίῳ πελάγει ἐσώθη τῇ 2 Μαΐου

εἰς Λευκάδα, διατάξασα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῆς ταύτης ἵνα κτισθῆ ἐν Λευκάδι ναὸς εἰς τὴν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐορταζομένην Ἁγίαν Μαύραν, ἐκ τοῦ ὁποίου ναοῦ βραδύτερον ἢ πρωτεύουσα τῆς Λευκάδος ὀνομάσθη Ἁγία Μαύρα.

Ἄξιοπαράτηρον δὲ τυγχάνει ὅτι ἐπὶ τῆς ὑφ' ἡμῶν νομιζομένης, ὡς Ὀμηρικῆς Ἰθάκης, τῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν σημερινῶν ἐπαρχιῶν Σάμης καὶ Κραναίας τῆς Κεφαλληνίας, καὶ εἰς ἄλλην τοποθεσίαν αὐτῆς ἀναφέρεται πάλιν ἡ ὀνομασία αὕτη Ἱερουσαλήμ. Ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει σήμερον μεγαλοπρεπῆς ἡ Μονὴ τοῦ προστάτου τῶν Κεφαλλήνων Ἁγίου Γερασίμου εἰς τὰ Ὀμαλά (ἢ κοινῶς Μαλά), ἐκεῖ ὑπῆρχε κατὰ τὸν Μεσαιῶνα ἐκκλησιδίων ἢ καὶ μονύδριον τιμωμενον ἐπ' ὀνόματι τῆς Παναγίας Θεοτόκου τῶν Ἱεροσολύμων, εἰς τὸ ὁποῖον κατηρειπωμένον περὶ τὸ ἔτος 1570 μετὰ μακρὰν περιουσίαν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ τοὺς Ἁγίους Τόπους, ὅπου καὶ ἱερεὺς ἐγένετο, ὁ ἐκ Τρικυμίων τῆς Κορινθίας μοναχὸς Γεράσιμος Νοταρᾶς, υἱὸς τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Καλῆς γεννηθεὶς τῷ 1509 καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἀπὸ τὰ Σπύλαια τῆς Κραναίας, ἦλθεν ὁ ρηθεὶς ἱερεὺς Γεράσιμος καὶ εὗρεν τὴν ἀρχαίαν αὐτὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τὸ μονύδριον αὐτὸ τὸ ὁποῖον φαίνεται ὅτι ὀνομάζετο πρὸ αὐτοῦ Ἱερουσαλήμ, διότι ὁ ρηθεὶς ἱερεὺς Γεράσιμος ἀνοικοδομήσας τὴν κατηρειπωμένην ἐκκλησίαν χάριν ταύτης τῆς εἰκόνης, συνήθροισε περὶ αὐτὸν γυναῖκας εὐσεβεῖς καὶ ἴδρυσεν γυναικείαν Μονήν, τὴν ὁποίαν ὀνόμασε «Νέαν Ἱερουσαλήμ». Ἡ Μονὴ αὕτη μετὰ τοῦ ὀνόματος τούτου ἐσώζετο οὕτω καλουμένη μέχρι τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους 1637· διότι οὕτως ὀνομάζετο ἐν τῷ χειρογράφῳ τοῦ τότε ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Σισίων Ἱεροθέου Ἀββατίου τοῦ περιγράφοντος τὸν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐπισυμβάντα σεισμόν. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνακαινιστοῦ τῆς Μονῆς ταύτης Γερασίμου συμβάντα τῇ 15ῃ Αὐγούστου 1579, ἢ φήμη του καὶ τὰ θαύματά του ἠνάγκασαν τὸν ἐν Κεφαλληνίᾳ Πατριαρχικὸν Ἐξάρχον τοῦ τότε Οἴκου. Πατριάρχου Ἱερεμίου, ἵνα ἐνεργήσῃ ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου του τῇ 20ῇ Ὀκτωβρίου 1581, ἀσήπτου ἐντελῶς εὐρεθέντος. Ἀλλὰ διαταγῇ τοῦ ἐν Ἐνετίᾳ ἐδρεύοντος Μητροπολίτου Φιλαδελφείας Γαβριήλ, τὴν ὁποίαν ἐπισκοπὴν τῆς ἐν Λυδία Φιλαδελφείας μετέφερον ἡ Ἐνετικὴ Κυβέρνησις εἰς Ἐνετίαν πράγματι μὲν πρὸς ἀντίδρασιν κατὰ τοῦ Πάπα καὶ πρὸς ἔλεγχον τῆς ἐπιρροῆς τοῦ Πατριαρχείου Κων/πόλεως, ὀνόματι δὲ πρὸς προστασίαν τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ὀρθοδόξων· οἱ δὲ ἐκάστοτε οὗτοι Μητροπολίται Φιλαδελφείας ἐπεζήτουν τὴν εἰς τὸν θρόνον τῶν ὑποταγῆν τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἰονίων νήσων καὶ ἴδρυσιν αὐτοκεφάλου ἐν Ἐνετίᾳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τῇ διαταγῇ, λέγω, τοῦ Μητροπολίτου τούτου ἐτάφη πάλιν τὸ σκῆνωμα τοῦ Ἁγίου Γερασίμου καὶ μετὰ ὀκτῶ μῆνας, τῇ ἀδείᾳ τότε τοῦ εἰρημένου Μητροπολίτου γίνεται νέα ἀνακομιδὴ ἀσήπτου πάλιν ἐντελῶς εὐρεθέντος τοῦ σκηνώματος καὶ διατηρουμένου τοιοῦτου ἐπὶ καὶ νῦν καὶ θαυματούργοντος μάλιστα πρὸς δόξαν καὶ στήριγμα τῆς Ὀρθοδοξίας. Τὰ διαρκῆ μέχρι καὶ τῆς σήμερον θαύματα καὶ δὴ τὰ ἀφορῶντα τὰς ἰάσεις δαμονιώντων ἠνάγκασαν τῷ 1622 τὸν

τότε Οικουμενικὸν Πατριάρχην Κύριλλον τὸν Λούκαριν καὶ τὴν ἱερὰν Σύνοδον τῆς Κων/πόλεως ἵνα κηρύξωσιν αὐτὸν Ἅγιον καὶ ἔκτοτε ἡ Μονὴ αὕτη τῆς Νέας Ἱερουσαλήμ μετωνομάσθη εἰς Μονὴν τοῦ Ἁγίου Γερασίμου. Κατὰ τὸν Πάρτς ἐν Γεωγραφίᾳ Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης, μετάφρασις Παπανδρέου, σελ. 221 «Ἡ ἐκκλησία Ἁγία Ἱερουσαλήμ μνημονεύεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ τοῦ 1262εὐθεθείσης θείᾳ ἐμπνεύσει ὑπὸ μοναχοῦ παραδειγματικοῦ βίου, λέγει ὁ Σάβας V σ. 215 εἰς τὰ *Capitula Cephalleniae* (1585) *Documents in edits*, καὶ ἠθῶν πρό τινων ἠθῶν ἐτῶν ἐν τινι μέρει τῆς νήσου ταύτης Μολὰ ὀνομαζομένῳ εἰκόνας τῆς Ὑπεραγίας Παρθένου Μαρίας, ἔργου ἀρχαιοτάτου, φέροντος ἐπιγραφὴν *Santa Maria di Hierusalem*, ὅπου μοναστήριον ἤρξατο νὰ κατασκευάζηται, τοσαύτη ὑπῆρξεν ἡ εὐλάβεια καὶ ἡ συρροή τῶν πιστῶν χριστιανῶν, ὥστε εἰσλήχθησαν ἐν αὐτῷ 22 μοναχαί. Ὑπὲρ τοῦ Μοναστηρίου, λέγει ὁ Πάρτς, γίνεται αἰτήσεις ἀτελείας φόρων. Πρόκειται δὲ μόνον περὶ τῶν 30 δουνακίων ἐτησίως. Ἡ γερουσία ὁμως ἀπεφάσισε πολὺ ὀρθῶς νὰ παρέχῃ εἰς τὸ Μοναστήριον 30 δουνακία ἐτησίως, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀτέλειαν φόρων». Ἡ ἀρχαιοτάτη αὕτη εἰκὼν ἡ ὑπάρξασα ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ πρό τῆς ἐλεύσεως ἐν αὐτῇ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου καὶ ἔχουσα τὴν ἐπιγραφὴν *Santa Maria di Hierusalem*, δὲν φαίνεται πιθανὸν ὅτι κατήγετο ἐκ τῆς ὑπαρξάσης ποτὲ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἰθάκῃ καὶ κατερριπώθεισος εἶτα πολίχνης Ἱερουσαλήμ, ἣν ἐγνωρίζε καὶ ἀνεφερεν ἡ Ἄννα ἡ Κομνηνή; Αὐτὸ δὲ τὸ ἐπώνυμον Ροσόλυμος ἢ Ἱεροσόλυμος, ὅπερ ἀπαντᾷ ἔτι καὶ νῦν ἐν Κεφαλληνίᾳ δὲν ἔχει ποιάνα τινα σχέσιν πρὸς τὴν ἀρχαίαν ταύτην ἐνταῦθα πολίχνην Ἱερουσαλήμ καὶ τοὺς διασκορπισθέντας εἶτα κατοίκους αὐτῆς;

Ὁ Γουϊσκάρδος ὡς εἶπομεν θανὼν ἐν Πανόρμῳ τῇ 17ῃ Ἰουλίου 1085 ἢ κατ' ἄλλους τὸ 1089 ἀφῆκε τὴν καρδίαν του ταφείσαν ἐνταῦθα καὶ τὸ ὄνομά του εἰς τὸν λιμένα τῆς Πανόρμου τὸν μετωνομασθέντα ἔκτοτε λιμένα τοῦ Γουϊσκάρδου ἢ Φισκάρδο, τὸ δὲ πῶμα αὐτοῦ ταριχευθὲν μετεφέρθη κατόπιν πολλῶν κινδύνων κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν του εἰς Πούλιαν τῆς Ἰταλίας. Οὗτος ὁ λιμὴν τῆς Πανόρμου ἐπὶ τῶν Ὀμηρικῶν χρόνων ἀπετέλει ἴσως τὸν λιμένα τοῦ Φόρκυος, ὅστις ὑπὸ τοῦ Μαρίνου Σανούδου ἀναφέρεται ὡς λιμὴν τοῦ φύλακος "porto di custodi a capo di l'isola de la Zefalonia," ὑπὸ δὲ τοῦ Βουδελμοντίου λιμὴν τοῦ Βισκάρδου "adoccidum ergo Viscardus portus," ἀλλ' οὐδαμῶς ἐξέλιπε τὸ ὄνομα τοῦτο τοῦ Φόρκυος ἀπὸ

τῆς καθ' ἡμᾶς Ὀμηρικῆς Ἰθάκης· διότι ἔτι καὶ νῦν ὄρμος τις ἐγγύτατα κείμενος τῷ νῦν Φισκάρδῳ λέγεται τὸ Φόκυ, ὅπερ ὄνομα ὑπενθυμίζει τὸν ἐκεῖ που Ὀμηρικὸν λιμένα τοῦ Φόρκυος. Καὶ αὐτὸ τὸ ἀντρον τῶν Νηϊάδων ἢ Ναϊάδων νυμφῶν εὐρηται ἔτι καὶ νῦν ἀριστερᾷ τῷ εἰσπλέοντι τὸν νῦν καλούμενον λιμένα τοῦ Φισκάρδου, ἔχον μάλιστα ἔτι καὶ νῦν ὅπως καὶ τότε τὴν εἰσοδὸν του πρὸς βορρᾶν. Κατ' ἀντιμετάθεσιν δ' ἴσως τοῦ ἀπέναντι κειμένου καθ' ἡμᾶς Δουλιχίου, τῆς σημερινῆς δῆλα δὴ Ἰθάκης, ὁ ἀμέσως ἐπόμενος τοῦ Φόκυ ὄρμος καλεῖται Δολέχα. [Δολέχα]

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ροβέρτου ὁ Ἀλέξιος ἐπανεκτίθησαν πάντα τὰ φρούρια τῆς παραλίας καὶ τὰς νήσους. Ὁ δὲ τοῦ Ροβέρτου ἕτερος υἱὸς Βουμουῆδος πρὸς ὑποταγὴν τῶν Ἑλλήνων, οὗς ἐμίσει ὡς ὁ πατὴρ του, συνέμαχησε πρὸς τὰς ἰσχυρὰς τότε κατὰ θάλασσαν πόλεις Πίζαν, Φλωρεντίαν καὶ Γένουαν. Τῷ δὲ 1099 ἢ 1103 μία μοῖρα ἐκ τῶν εἰς τὴν Παλαιστίνην ἀπερχομένων σταυροφόρων ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον Πίζης, διὰ τοῦτο κληθέντων Πισατῶν, ὡς παλικὸν ἀντιπρόσωπον καὶ ναύαρχον τοῦ στόλου, ἐληλάτησε πάσας τὰς Ἰονίους νήσους καὶ ἀπῆλθε πλήρης λαφύρων εἰς τὴν Ρόδον, ὅπου κατενανμαχήθη ὑπὸ τοῦ Ἀλεξίου διὰ τοῦ ὑγροῦ πυρός. Τῷ δὲ 1125 οἱ Ἑνετοὶ διερχόμενοι μετὰ τῶν Γενονησίων διὰ τὸν κατὰ τῶν ἀπίστων πόλεμον, ἀπὸ τὰς νήσους ταύτας ἀπεβιδάσθησαν εἰς Κεφαλληνίαν καὶ ἐγένοντο κύριοι τοῦ φρουρίου αὐτῆς, ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρόντες τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου Δονάτου μετήνεγκαν αὐτὸ εἰς Ἑνετίαν. Τῷ δὲ 1147 οἱ Νορμανδοὶ ἐκυρίευσαν τὴν Κεφαλληνίαν καὶ λεηλατήσαντες καὶ τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις Θήβας καὶ Κόρινθον ἀπήγαγον ἐκεῖθεν τοὺς μεταξουργοὺς καὶ διέδωκαν τὴν σηροτροφίαν εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην. Φαίνεται ὁμως ὅτι ἡ Κεφαλληνία ἀνεκτήθη ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν· διότι τῷ 1153 ὁ Ἄραβ γεωγράφος Ἐδρυσὴ καταριθμεῖ μεταξὺ τῶν ἄλλων χωρῶν τῶν ἀποτελουσῶν τὸ κύριον ἔρεισμα τοῦ Βυζαντιακοῦ κράτους τὰς Εὐρωπαϊκὰς αὐτοῦ ἐπαρχίας, ἐν αἷς ἀναφέρει καὶ τὴν Κεφαλληνίαν ἀποκαλῶν αὐτὴν Τζεφαλούνια (ἱστορ. Παπαρηγοπούλου, Τόμ. Δ'. σελ. 143). Κατὰ τι δὲ ἀμφισβητήσιμου γνησιότητος χειρόγραφον ὁ Ἀλέξιος Β' ὁ Κομνηνὸς ἀπέστειλεν εἰς Κρήτην τῷ 1181—1183 δώδεκα ἀρχοντοπούλα, ἐξ ὧν καθὼς καὶ ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα μέχρι καὶ κατόπιν τῆς ἀλώσεως καταφύγιόν των εἰς Κρήτην καὶ εἶτα εἰς Κεφαλληνίαν κατάγονται, ὅσαι ἐν ἀμφοτέραις ταῖς μεγαλονήσοις ταύταις εὐρίσκονται ἔπειτα Βυζαντιναὶ οἰκογένεια.

(Ἔπεται συνέχεια).

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ Η "ΜΙΝΕΡΒΑ"

Ἑλληνικὴ Μαγειρικὴ. — Περιποίηση καὶ Καθαρότης ἄνω.

ΠΑΝΑΓ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ, Διοργανωτὴς — Ἰδιοκτήτης

723 FOLSOM STREET

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑἰΘΡΟΥΡΙΟΝ
SAN FRANCISCO, CAL.

ΦΕΟΥΔΟΝ ΚΑΙ ΤΙΜΑΡΙΟΝ

Η ΧΡΗΣΙΣ τῶν ὄρων φέουδον καὶ τιμάριον γίνεται πολλάκις ἀδιακρίτως εἰς ἱστορικὰς μονογραφίας περὶ τῶν Ἰονίων νήσων. Ὑφίσταται ὅμως κάποια διαφορὰ. Τὰ φέουδα, κατὰ τοὺς ἐρευνητὰς τῆς Ἱστορίας τοῦ θεσμοῦ, ἀνάγονται εἰς τοὺς χρόνους τῆς ἀποσυνθέσεως τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῇ ἡπειρωτικῇ Εὐρώπῃ, καὶ κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν κατὰ μέρος κρατιδίων. Ἦσαν δὲ κτήματα καὶ περιφέρειαι κτηματικαὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀποτελοῦσαι δικαιώματα παραχωρούμενα ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος πρὸς εὐνοουμένους του ὑπὸ ὄρους ὑπακοῆς, πίστεως καὶ ἀντιπαροχῆς πολεμικῆς συνδρομῆς ἐν καιρῷ ἀνάγκης, ἢ ἐπὶ μισθώσει ὠρισμένου ἐτησίου μισθώματος εἰς χρῆμα ἢ εἶδος ἀντὶ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Ὁ θεσμὸς ἀπετέλεσεν ἰδίαν νομοθεσίαν, τὸν Φεουδαλισμὸν, μετὰ πολλῶν διατυπώσεων καὶ ὄρων, διὰ τοῦτο δὲ ἐν Γερμανίᾳ ἐξετάζεται ὑπὸ τῶν συγγραφέων ὡς ἱστορικὸς κλάδος τῆς ἰδιοκτησίας. Οἱ λαμβάνοντες φεουδαλικά κτήματα ἐκαλοῦντο βασσάλοι (vassals).

Οἱ Φράγκοι εἰσβαλόντες καὶ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ 13ου αἰῶνος εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἀπεπειράθησαν νὰ εἰσαγάγῃσι σύστημα φεουδαλικὸν μετὰ τῆς νομοθεσίας αὐτῶν, ἀλλ' ἡ ἀπόπειρα δὲν ἠδουκίμησεν. Ἀντὶ τῶν φεούδων ὅμως εἰσῆχθη καὶ καθιερώθη ὄρος εἰδικώτερος, τὸ Τιμάριον, ὅπερ εἶχε μὲν τὴν καταγωγὴν του ἴσως ἐκ τοῦ φεούδου, ἀλλὰ στενωτέρον καὶ ἄνευ τῶν ὄρων τοῦ θεσμοῦ τῶν φεούδων καὶ τῶν ὄρων τῆς Φραγκικῆς νομοθεσίας. Εἰδικῶς δηλαδὴ ἐδίδοντο κτήματα ὡς ἀντίτιμον ἢ ἀμοιβὴ ὑπηρεσιῶν, ἰδίᾳ στρατιωτικῶν (honorarium). Οἱ ἀνταμειβόμενοι, οἱ κάτοχοι τῶν τιμαρίων, ἐκαλοῦντο τιμαράτοι ἢ τιμαριῶται.

Ἡ σύγχυσις φεούδων καὶ τιμαρίων γίνεται πιθανῶς ἐκ τῆς παρεξηγήσεως τῆς διαφορᾶς καὶ λόγῳ τῆς καταγωγῆς τῶν τιμαρίων ἐκ τοῦ θεσμοῦ τῶν φεούδων.

Ὁ φεουδαλισμὸς ἴσχυε καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ κατὰ τὸν μεσαίωνα. Ἡ δὲ Κεφαλληνία ὀλοκλήρως ἦτο φέουδον ἐξαρτηθὲν διαρκῶς ἀπὸ τοῦ Νορμανδικοῦ στέμματος τῆς Κάτω Ἰταλίας ἐπὶ Γουλιέλμου τοῦ Β' τὸ 1185. Πρῶτοι

φεουδάρχει τῆς Κεφαλληνίας ἀναφαίνονται ὁ ἐκ Βρινησίου Μαργαριτόνης, μετὰ δὲ τὴν πτώσιν αὐτοῦ τὸ 1194 ὁ Ματθ. Ὅρσίνης. Τούτου οἱ ἀπόγονοι διετήρησαν τὴν κυριαρχίαν Κεφαλληνίας, Ἰθάκης καὶ Ζακύνθου, κληροδοτηθεῖσαν τὸ 1397 εἰς τοὺς ἐκ Μπενεβέντου Τόκους.

Εἰς τὴν κατὰ τὸν μεσαίωνα ἀνάπτυξιν τοῦ φεουδαλισμοῦ ἐν τῇ νήσῳ ὀφείλεται καὶ ἡ ὀνομασία τόπων ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν κυρίων αὐτῶν.

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Βυζαντινῶν (394—1185) ἴσχυεν ἐν Κεφαλληνίᾳ τὸ τιμαριακὸν σύστημα. Μέρος αὐτοῦ ἀπετέλουσαν αἱ Πρόνοιαι, εἶδος προσωπικῶν τιμαρίων, συντάξεις καὶ ἐπιχορηγήσεις, διδόμεναι εἰς μεγιστάνας καὶ ἄρχοντας, δι' ἃ ἀπενέμοντο εἰς αὐτοὺς ὠρισμένα κτήματα πρὸς κάρπωσιν καὶ ἀξιοπρεπῆ συντήρησιν.

Τοιαύτην εἶχον βεβαίως προέλευσιν καὶ αἱ Πρόνοιαι τῆς Ἄτρου, τοῦ Ἀγ. Γεωργίου, Πεσανάδος (Πεσάδας), Κρανίας (Κραναιας), Λειβαθοῦ (Λειβαθοῦς), Ἀγίων Ἀναργύρων, κ. τ. λ. ἀπαντῶσαι κατὰ τὸν 13ον αἰῶνα.

Τὰς προνοίας συναντῶμεν καὶ ἐπὶ τῶν Ἑνετῶν (provisioni). Παλαιότατα τιμάρια καὶ βαρωνίαι ἀπαντῶσι πολλὰ ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ εἰς τὰς ἄλλας νήσους, παραχωρηθέντα ἐπὶ Φράγκων καὶ εἰς μονὰς καὶ ἀρχιερεῖς καὶ τῶν δύο δογμάτων. Πολλοὶ οἰκογένειαι ἐπλήρωνον ἐδαφικοὺς κανόνας, (pacta), εἰς τοὺς κόμιτας τῆς νήσου καὶ τοὺς Ἀκουιάδας, λόγῳ κατοχῆς τιμαριωτικῶν κτημάτων. Ἀργότερον ἐπὶ Ἑνετῶν ἐπίσης ἀπενέμοντο τιμάρια ἢ ἐκυροῦντο τὰ ἐπὶ Τόκων ἀπονεμηθέντα.

Τὸ φέουδον ἔλαβεν ἐπίσης τὴν σημασίαν τῆς διαμάχης, ἰδίως μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων διαμαχομένων οἰκογενειῶν, συγγενῶν, κ. τ. λ.

Τοιαῦται διαμάχαι μεταξὺ διαφόρων οἰκογενειῶν τῆς Νήσου διήρκεσαν μετὰ πείσματος καὶ σφοδρότητος ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ὡς θὰ πραγματευθῶμεν ἄλλοτε, με ἀποτελέσματα λίαν καταστρεπτικά. Εἰς αὐτὸ ἴσως ὀφείλεται καὶ ἡ κατάρρα, προκειμένου νὰ εὐχηθῆ κανεὶς εἰς τὸν ἐχθρόν του τὴν ἀπώλειαν τῆς περιουσίας του, («νὰ σοῦ γίνουν φέουδα»), τῆς ὁποίας ἐγένετο ἄλλοτε συχὴ χρῆσις ἐν Κεφαλληνίᾳ.

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ ΜΑΡΚΑΣ "ΜΑΡΑΘΩΝ"

ΙΔΙΚΗΣ ΜΑΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

Τὰ νεώτερα Στέφανα Γάμων, με ἀρχινοῦφανα μεταξωτὰ Παρισινὰ Πέπλα, καλλιτεχνικῶς γαρνιρισμένα μαζὺ με τὴν γυρλάνδα, ἔτοιμα, εἰς πλουσίαν καὶ ἐκλεκτὴν συλλογὴν θὰ εὑρετε

ΣΤΟ ΜΟΝΟΝ ΚΕΦΑΛΩΝΙΤΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ

"Ο ΜΑΡΑΘΩΝ"

Ἀντιπροσωπεύομεν τὰ μεγαλύτητα Καταστήματα τῆς Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης εἰς ἀνδρικά εἶδη καὶ εἶδη ταξιδιῶν.

53 - 55 MADISON STREET

NEW YORK CITY

ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ

ΕΙΡΩΝΕΙΑ ΤΥΧΗΣ

ΚΕΙΝΟΣ πού είπε πώς «ή ξενητεία είναι δεύτερος θάνατος» είχε δίκιο.

Πόσες φορές το «έχε γεια» του αποχωρισμού των ξενητευομένων δεν ισοδυναμεί με τον «τελευταίον άσπασμό» πού δίδομε στους νεκρούς μας;!

Τό νησί μας, πού τό έχει πιά πολύ από κάθε άλλο μέρος μαυροφορέσει ή ξενητεία, πιστεύει στο άνωτέρω λαϊκό ρητό. Για τούτο ή στιγμή του αποχωρισμού είναι πάντοτε σπαρακτική και συνοδεύεται από μοιρολογία θανάτου.

Στον πόλεμο όταν έπληγα, έοφισα την καρδιά μου κι' έκράτησα τ' μάτια μου στεγνά. Τό αυτό προσπαθούσαν να κάμουν και οί δικόί μου. Έκλαυσαν, μα όχι άπαρηγόρητα. «Όταν έφευγα για την ξενητεία ήθέλησα να κάμω τό ίδιο για να τους δίδω θάρρος, μολονότι αυτοί ήσαν άπαρηγόρητοι. «Η ξενητεία, παιδάκι μου, είναι δεύτερος θάνατος», θρηνηλογούσε ή μητέρα μου. Μα ή σιδηρά μου άπόφασις να μη κλάψω έλιγύσθη όταν αντίκρισα τό μακαρίτη τόν πατέρα μου. Αυτός, πού προσπαθούσε να ένθαρρύνη και παρηγορήσει τή μητέρα μου, όταν μ' άγκάλιασε τ' μάτια του έθόλωσαν, τ' δάκρυα έτρεχαν ποτάμι, τόν έπιασαν λυγμοί, έκλαιε σαν μικρό παιδί. Χωρίς να τό θέλω έκάμφθη ή άπόφασις μου, έράγιασε ή καρδιά μου, με έπιασαν κι' έμε θρήνοι και κοπείοί. «Ητο φεύ! ό τελευταίος άσπασμός!

Περάσανε χρόνια και χρόνια στη ξενητεία!...Χρόνια βαρειάς εργασίας, χρόνια σκληρής βιοπάλης, καιροί μοναξιάς και λαχτάρας, καιροί προσπαθείας και άγώνος, χρόνια δυστυχίας, χρόνια ευτυχίας, καιροί χαλεποί, καιροί ευνοϊκοί, χρόνια ξενητευμένης ζωής ανάμικτα από χαρά και λύπη, από διασκέδασι και ψυχικό πάθος, από όνειρα και πόθους, άπογοήτευσι και άτυχίες, έπιτυχίες και άποτυχίες, από ευχαρίστησι και νοσταλγία, από ευθυμία και λύπη. «Η ξενητεία—και μάλιστα ή Άμερική—πού συχνά μ' άμαγεύει και μεταμορφώνει σαν άλλη Κίρκη, έκανε τ' αδύνατά της να μεταμορφώσει κι' έμέ, να με κάμη να ξεχάσω τό σπίτι μου και την πατρώα γή!

Κι' έπρεπε νάχη κανείς τή φρόνησι και πονηρία του Όδυσσέως να βουλώνη τ' αυτιά του όπως μη σαγγηρευθή από τ' προκλητικά λόγια, και κλείνη τ' μάτια όπως μη δελεασθή από τ' θέλητρα της Σειρήνας αυτής!

Ναι, ή γενέτειρα γή έχει μεγαλειότερα μαγνητική δύναμι, μ' άραβά στους κόλπους της άδιάκοπα, έτοιμη να μ' άποδεχθή πάντοτε με άνοικτη και θερμή άγκάλη. Στη γιγαντιώδη και άπεγνωσμένη πάλη της με την ξενητεία υπεριοχέει. Μα ή Σειρήνα εκείνη δεν καταδέτει τ' άπλα, δεν παραδίδεται. Μαγεύει και καλεί σε βοήθεια Θεούς και Δαίμονας και έγείρει θεόρατα και

άνυπέρβλητα έμπόδια. Για την άπιστία μας π' όσον άπτή ζητεί από μαριώδη εκδίκησι να μ' άκρατή σκλάβους της, να λυώσουμε στα δεσμά της.

Και ό πόνος της νοσταλγίας άθνημεί την ψυχή και μαραίνει την καρδιά μας!

Η δέ σκηνή του σπαρακτικού εκείνου αποχωρισμού έγείρεται πάντοτε έμπρός μου ρεαλιστική, όλοζώντανη, τρομακτική.

Τ' άπόροπια εκείνα δάκρυα του πατέρα μου, ή πονετική και γλυκειά ματιά του, τό θερμό σφίξιμο της άγκαλιάς του διαρκώς, μέρα και νύκτα, άκατάπανστα, σε όλα αυτά τ' δεκαπέντε και πλέον χρόνια άπασχολούν σαν άλλο αίτιγμα τό νού μου και τρομάζουν την καρδιά μου.

Χωρίς να πιστεύω σε προλήψεις φοβούμαι, τρομάζω, άπορώ γιατί να κλάσω μόνο όταν άπεχειρέτεια τόν πατέρα μου.

Και ό φόβος μου αυξάνει, μεταβάλλεται σε πρόληψι όταν ό μακαρίτης ανέφερε τό γεγονός αυτό στο γράμμα του —τό τελευταίο— ένα -δυό μήνες πριν πεθάνει με τόν προαισθητικό φόβο πώς ό άποχωρισμός εκείνος ήτο ό τελευταίος άσπασμός.

Άλλά ή Σειρήνα ξενητεία με κρατεί είσέτι καθηλωμένο στο σταυρό του μαρτυρίου μου με τ' άδυνατά καρφία της.

Μά επί τέλους, κι' αυτή γυναίκα είναι, κάμπιεται —νομίζω— με έλευθερώνει, αφήνει τό δρόμο της επιστροφής άνοικτό.

Όποία άνακούφισις, τί χαρά, τί όνειρα, όποιο πόθοι, τί ευτυχία! Θα έπανακάμψω στην πατρώα Γή, θα έπανίδω από τ' σπήτια της τόν καπνό άνερχόμενον ως θείο θυμίαμα στα ουράνια, θα προσκονήσω τ' άγια της χώματα, θα ριφθώ στη θερμήν άγκάλη των γονέων μου, θα φιλήσω γλυκά τούς δικούς μου, θα επανεύρω μερικούς φίλους, συνομίληκας και γνωστούς μου, θα περιπατήσω εκεί πού έπαιξα ως παιδί, θα ένθνημθώ τ' παιδικά, τ' χρονοά εκείνα χρόνια, θα θαυμάσω την Άνατολή και Δύσι του ήλιου πού αντίκρισα τες πρώτες άκτίνες στο βρεφικό μου λίκνο, θα άναπνεύσω την ίδια ζείδωρο αύρα, θα λειτουργήθω στην εκκλησιά του χωριού μου εκεί πού έγίδριαζα τ' Χριστούγεννα, την Πρωτοχρονιά, τ' Θεοφάνεια, τή Δαμπερά, τό πανηγύρι του χωριού, θα ράνω με άνθη και θα κάμω λίγο λιβάδι στο νεκροταφείο για όλους τούς γνωστούς μου νεκρούς, θα όσφρανθώ τ' ίδια λουλούδια, θα γευθώ τ' ίδια όπωρικά, θα κοιμηθώ στην πατρική στέγη, θα ναουρισθώ με τό ρυθμικό κροτο του ανεμόμυλου του χωριού, θα έξυπνήσω με τό κελάδημα των αυτών πατρικών

Τό σπουδαιότερο δέ, ό φόβος εκείνος εφιάλτης πού έπίεζε την καρδιά μου φεύγει. Διαλύεται ό φόβος μου, ήτο άδικαιολόγητος, μία πρόληψις και τίποτε άλλο.

Θά επανίδω τόν πατέρα μου ζωντανό! Φαίνεται

ἀπίστευτο!.... Για νὰ πεισθῶ δὲ ὅτι εἶναι πραγματικό-
της σπεύδω νὰ κανονίσω τὲς σχετικὲς λεπτομέρειες
ὅπως ἐπιταχύνω τὸ ταξεῖδι μου.

Φεῦ! Ὅποια σκληρότης! Ὅποια τραγικὴ σύμπω-
σις! Τὶ φοβερὰ ἐκδίκησις τῆς Σειρήνας ξενητεῖας!
Τὶ εἰρωνεῖα τῆς τύχης! Πένθιμο γράμμα μοῦ ἀναγ-
γέλει τὸ θάνατο τοῦ προσφιλεστάτου πατέρα μου! Ἄλ-
λοῖμονον! Δὲν ἦτο πρόληψις. Ὁ ἀποχωρισμὸς μας
ἐκεῖνος ἦτο ὁ τελευταῖος ἀσπασμὸς! Ἡ προαίσθησις καὶ
ἡ μνεῖα στὸ τελευταῖο του γράμμα ἦσαν ἐπιθανάτιοι
δαισιθήσεις καὶ προφητεῖαι.

Καὶ τώρα ἐννοῶ πῶς ἡ ἀποτόμως εὐνοϊκὴ καὶ
σπλαχνικὴ δῆθεν στάσις τῆς Σειρήνας ξενητεῖας ἦτο
προσοποιητὴ, ἀπάτη, εἰρωνεῖα.

Ἡ ἐκδικητικὴ τῆς λύσσα ἱκανοποιήθη. Καὶ τώρα
ἠττημένος ἐπιστρέφω ἐν σπουδῇ μήπως τοῦλάχιστο προ-
φθάσω τὴν ἀσθενῆ μητέρα μου, νὰ πάρω τὰ ὀδικὰ τῆς
ζωντανὰ φιλία, νὰ ἐνώσομε τὰ δάκρυά μας καὶ ἀλλη-
λοπαρηγορηθοῦμε.

Πῶς ὅμως θὰ ὑποφέρω τὴν ἀπουσία τοῦ πατέρα;!
Μὲ πόση λαχτάρα μ' ἐπερίμενε. Μὲ ἀγαποῦσε τόσο τρυ-
φερά, μὲ ὑπερηφάνεια ἤκουε γιὰ τὰς προόδους μου,
ιδίως τὰς διανοητικὰς, μὲ ἐκαμάρωνε, ἐπερίμενε νὰ
τοῦ εἶπω καὶ διηγηθῶ πολλὰ πράγματα. Ἦτο φιλο-
μαθῆς καὶ περιεργὸς ἰδίως γιὰ ζητήματα οἰκοδομικῆς,
ἐπιστημονικὰ καὶ ἐφευρέσεις.

Ὡς κτίσις καὶ οἰκοδόμος εἶχε καταρτισθεῖ ἀριώ-
τατα καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς ἓνας τῶν καλλιτέρων τῆς νήσου.
Εἶχε κτίσει ἑκατοντάδες οπίτια, περισσότερα ἴσως ἀπὸ
κάθε ἄλλον. Ἐξελιχθεὶς εἰς ἐργολάβον καὶ χρηματίας
τοιούτους ἐπὶ σαράντα καὶ πλέον ἔτη ἔκαμε πολλὰ δημό-
σια, δημοτικὰ καὶ ἰδιωτικὰ ἔργα, δρόμους, γεφύρας,
Σχολὰς, Ἐκκλησίας κ. τ. λ.

Ἦτο διακαὴς μου πόθος νὰ ἐγύριζα μαζί του καὶ
πάρω φωτογραφίας ἀπὸ ὅλα τὰ ἔργα του ὡς ἱερὰ πα-
τρικὴ παρακαταθήκη καὶ κειμήλιο. Ἦμονν ἐφοδια-
σμένος νὰ χορτάσω τὴν περιέργεια τοῦ νοῦ μου μὲ πολλὰ
πράγματα ποῦ θὰ τοῦ ἔλεγα.

Ἄλλὰ τώρα, ἀπορφανισμένος καὶ συντριμμένος,
μόνο τὸ νοπὸ μνήμα του θὰ εὔρω νὰ προσκυνήσω καὶ
ζητήσω συγχώρησι. Πιστεύω πῶς θὰ μὲ συγχωρήσῃ
—καὶ ποῖος καλὸς πατέρας δὲν συγχωράει—, ἐγὼ ὅμως
οὐδέποτε θὰ συγχωρήσω τὸν ἑαυτό μου.

Ἄν καὶ τὰ ἐμπόδια ἦσαν μεγάλα πάντως θὰ εὔρι-
σκα τρόπο νὰ τὰ ὑπερβῶ. Ἐὰν βέβαια τὸ ἐγνώριζα θὰ
ἔδιδα καὶ τὴ ζωὴ μου γιὰ νὰ μὴ προξενήσω τέτοια λύπη
στὸν πατέρα μου —διότι θὰ ἀπέθανε βεβαίως λυπημέ-
νος ποῦ δὲν μὲ εἶδε—. Ἐκεῖ ὅμως εἶναι ποῦ δὲν συγ-
χωρῶ τὸν ἑαυτό μου, ἀφήκα τὴν ξενητεῖα νὰ μὲ γελᾷ,
ἐνόμιζα πῶς αἱ Μοῖραι θὰ εἶναι ὀλίγο ἀκόμη εὐνοϊκαί,
εἶχα πεποίθησι σὴν ἀντοχὴ καὶ ὑγεία τοῦ μακαρίτου.
Μὰ ἔκαμα κακοὺς ὑπολογισμοὺς, καὶ μ' ὄλη τὴν ἐκδί-
κησι τῆς ξενητεῖας καὶ τὴν εἰρωνεῖα τῆς τύχης δὲν
κατηγορῶ ἄλλον παρὰ τὸν ἑαυτό μου. Ὅσο δὲ καὶ νὰ
μὴ συγχωρῶ τὸν ἑαυτό μου, καὶ ἂν καὶ ἡ λύπη ποῦ αἰ-
σθανθῆκα οὐδέποτε θὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν καρδιά μου τὸ
σφάλμα μου ἦτο μοιραῖο, ἀνεπαρόρθωτο.

Θ. Χ. ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΣ

ΣΗΜ.—Δὲν θὰ ἐχρησιμοποιοῦσα ποτὲ τὸν πολύτιμο χῶρο
τῆς «Ἠχώ» γιὰ ζητήματα ἀτομικῆς φύσεως. Τὸ κάμνω ὅμως
μὲ τὴν προϋπόθεσι ὅτι καὶ πολλοὶ ἄλλοι ξενητευμένοι ἐγεύθησαν
τὸ ἴδιον φαρμάκον, καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ ἰδικὸ μου πάθημα θὰ
γίνῃ ἴσως εἰς πολλοὺς ἄλλους μάθημα. Εὔχομαι κανεὶς νὰ μὴ
αἰσθανθῇ τὸν ἴδιο καιρὸν καὶ τέτοια λαχτάρα. Καθικτεῖται δὲ
ὅσοι λείπουν χρόνια καὶ ἔχουν γέροντας γονεὺς καὶ δύνανται
ὀπωσδήποτε νὰ ὑπάγουν νὰ τοὺς ἴδουν νὰ τὸ πρᾶξουν τὸ συντο-
μώτερο—πρὶν εἶναι πλέον ἀργά— καὶ ἡ εὐχὴ ποῦ θὰ πᾶρον
ἀπὸ τοὺς γονεὺς τοὺς θὰ τοὺς εἶναι πάντοτε φυλαχτὸ καὶ πρό-
ξενος εὐτυχίας.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΛΛΙΑΝΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

Πρωθερέως Κου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

Φιλόμουσος ὁμήγουρις,
Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι,
Φίλοι μαθηταί,

Ὑπὸ τοὺς αἰσιωτέρους τῶν οἰωνῶν καὶ τὰς χρησι-
τέρας τῶν ἐλπίδων, θεῶν συνεργούντι, ἐφθάσαμεν εἰς
τὸ τέρας τῆς σχολικῆς ἡμῶν ἐργασίας, τοῦ λήγοντος
Σχολικοῦ ἔτους 1928-1929. Ὅθεν ἐπόμενοι τοῖς ἀπὸ
τοῦ παρελθόντος ἔτους καθιερωθεῖσι ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ,
παρέδοχαί τοι βήματα τοῦτο, ὅπως εἶπω τὸν κατάλληλον
λόγον ἐπὶ τῇ σεμνῇ ταύτῃ τῶν γραμμάτων ἐορτῇ, λογο-
δοτήσω δὲ δημοσίᾳ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἐν τῇ ὑπ'
ἐμῆ Σχολῇ, ἐν ταυτῷ δὲ βραβεύσομεν καὶ ἐπαινεύσομεν
τοὺς ἐν τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου μας διακριθέντας
ἐπὶ χρησιότηει καὶ ἐπιμελείᾳ.

Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐκ τῆς ἰδίας θέ-
σεως ὁμίλησα περὶ τῆς σχέσεως Σχολείου καὶ Οἰκο-
γενείας, ἤδη ὡς θέμα τοῦ λόγου μου ἔσται περὶ τῆς
σχέσεως Σχολείου καὶ Κοινωνίας.

Τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐργαστήριον, ἅπερ εἶναι φύσει προ-
ωρισμένον νὰ κατεργάζεται ψυχὰς ἐπιτηδείας καὶ ἰκα-

νάς, ἵνα ἀγωνισθῶσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ νικηφόρος τὸν
δεινὸν τοῦ βίου ἀγῶνα, εἶναι ὁμολογουμένως τὸ Σχο-
λεῖον, διότι ἐν αὐτῷ καὶ μόνῳ ἔσονται εἰς τὸν διδασκάλον
ὅσον καὶ εἰς τὸν διδασκόμενον παρέχεται ἰδίᾳ ἡ εὐκαι-
ρία τῆς καταλλήλου ἐνεργείας πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκο-
ποῦ, ὃν τὸ Σχολεῖον ἐπιδιώκει διὰ τοῦτο καὶ Σχολεῖον
ἐκλήθη, διότι ἐν αὐτῷ σχολάζουσι καὶ οἱ διδάσκαλοι καὶ
οἱ μαθηταὶ ἀπὸ πάσης ἄλλης ἐργασίας οσωματικῆς ἢ
πνευματικῆς ἀντικειμένης εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ Σχολείου,
ἐργάζονται δὲ ἀποκλειστικῶς τὸ ἔργον τῆς λογικῆς
ἀναπτύξεως τοῦ νοῦ καὶ τῆς ἠθικῆς διαπλάσεως τῆς
καρδίας. Ἐκ τῆς φύσεως ταύτης τοῦ Σχολείου ὁ κα-
θεὶς ἐννοεῖ ἐνδόλως πόσον ὑψηλὸς καὶ εὐγενὴς εἶναι
ὁ προσορισμὸς τοῦ Σχολείου, καὶ ὁποῖός τις πρέπει νὰ
εἶναι ὁ διδασκάλος, ὁ ὑπὸ τῆς πολιτείας ἐντεταλμένος
τὴν διδασκαλίαν τῶν παιδῶν, ἦτοι τὸν καταρισμὸν αὐ-
τῶν τοιούτων, ὥστε ἀπαρτισθῆναι ἐκ τοῦ Σχολείου νὰ
ἀποβάσῃ συντελεσταὶ καὶ παράγοντες τῆς εὐδαιμονίας
τῆς κοινωνίας, μέλη τῆς ὁποίας εἶναι κεκλημένοι οἱ
παιδὲς νὰ ἀποτελέσωσιν ὅσον οὐπῶ. Ἡ μεταξὺ Σχο-
λείου καὶ Κοινωνίας σχέσις εἶναι τόσῳ στενὴ, ὥστε

ἀδιαικτως δύναται τις νὰ ἀποφανθῆ, ὅτι οἶον τὸ Σχολεῖον τοιαύτη καὶ ἡ Κοινωνία. Ἐὰν ὁ οἶκος διὰ τῶν γονέων τροφοδοτῇ τὴν κοινωνίαν διὰ τῆς παραγωγῆς τέκνων πρὸς πλήρωσιν τοῦ διὰ τοῦ θανάτου παραγομένου κενοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ Σχολεῖον διὰ τῶν διδασκάλων, τῶν ἄλλων τούτων πνευματικῶν γονέων, ἀνωτέρων ὄντων τῶν φυσικῶν, τροφοδοτεῖ τὴν Κοινωνίαν διὰ τῆς δημιουργίας λογικῶν καὶ ἠθικῶν προσώπων, ἀναπληροῦντων τὰ ἐκ τοῦ θανάτου τῶν ὁμοίων προσερχόμενα κενά. Ἄν, συντόμως εἰπεῖν, οἱ φυσικοὶ γονεῖς παράγουσι τὸ ζῆν τῆς Κοινωνίας, ἀλλ' οἱ πνευματικοὶ γονεῖς, οἱ διδάσκαλοι λέγω, παράγουσι τὸ εὖ ζῆν. Τῆς διαφορᾶς ταύτης τῶν διδασκάλων πρὸς τοὺς γονεῖς πλήρη συνείδησιν ἔχων καὶ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἐδλόγως εἶπε τὸ γνωστὸν ἐκεῖνο, ὅτι εἰς μὲν τὸν πατέρα αὐτοῦ Φίλιππον ὄφειλε τὸ ζῆν εἰς δὲ τὸν διδάσκαλόν του Ἀριστοτέλην τὸ εὖ ζῆν. Κατὰ ταῦτα ὅσον ὑπερέχει τοῦ ἀπλῶς ζῆν τὸ εὖ τε καὶ καλῶς ζῆν, ἴσως ὑπερέχει τοῦ παρέχοντος τὸ ἀπλῶς ζῆν φυσικοῦ πατρὸς ὁ παρέχων τὸ εὖ ζῆν πνευματικὸς πατήρ. Ἐντεῦθεν ἡ ἀξιοῦσα νὰ εὐνομηθῆ καὶ εὐμερεῖ πολιτεία ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ προσοχὴν εἰς τὴν δημιουργίαν διδασκάλων συγκεκομημένων προσφρῶς, πρὸς ὃν εἶναι προσηλωμένοι σκοποὶ, ἀνταξίαν τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν ἀποστολῆς, κεκτημένων πάντα τὰ πρὸς ὀρθὴν καὶ ὑγιᾶ ἐκπαιδεύειν τῶν ἐμπεισιευμένων αὐτοῖς παιδῶν προσόντα, πεπαιδευμένης διανοίας καὶ ἠθικῆς βουλήσεως, πρὸ παντὸς δὲ τῆς τελευταίας ταύτης. Ἐπειδὴ ἠθικὴ βούλησις δὲν εἶναι δυνατὴ νὰ νοηθῆ ἀνεξαρτήτως τῶν ἀρχῶν τῆς Χριστιανικῆς ἠθικῆς, διὰ τοῦτο ἀπολύτως ἀναγκάσιον θεωροῦμεν τὸ προσὸν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, ἄνευ τῆς ὁποίας πᾶσα ἠθικὴ ὁμοιάζει πρὸς οἰκίαν ὠκοδομημένην ἐπὶ τῆς ἄμμου, δοκοῦσαν μὲν ἀλλὰ μὴ οὖσαν ἠθικὴν. Ἡ Χριστιανικὴ ἠθικὴ προβάλλει καὶ ἀποκαλύπτει ἡμῖν μέγαν διδάσκαλον, διδασκάλων ἀπάντων σοφώτατον, ἐπαξίως καὶ ἀκριβῶς καλούμενον, Λόγον, Ἀλήθειαν, Φῶς, τὸν Κύριον Ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐπαγγελλόμενον νὰ παράσχη ἀσφαλῶς τοῖς αὐτῶ μαθητεύουσιν εὐζωίαν κρείττονα ἐκείνης, ἣν, ὡς ἐδίδαξεν ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἐξησφάλισεν αὐτῶ ὁ ἐκ Σταγείρων διδάσκαλος αὐτοῦ. Τὴν Χριστιανικὴν ἠθικὴν, ἐγγνωμένην ἀσφαλῶς ἀτομικῶς τε καὶ κοινωνικῶς ἂ λ η θ ἦ , π ρ ο α γ μ α τ ι κ ῆ ν καὶ οὐχὶ οκιδώδη καὶ ὄνειρώδη εὐδαιμονίαν, μεμνημένοι διδάσκαλοι δύναται αὐτοὶ καὶ μόνοι νὰ ἐκπαιδεύσωσιν ὀρθῶς παῖδας καὶ καταστησῶσιν αὐτοὺς ἱκανοὺς νὰ συμβάλωσιν εἰς τὴν κοινωνικὴν εὐδαιμονίαν, ἀπόροισιν ὄσαν τῆς ὑπάρξεως καὶ ἀρμονικῆς συνεργασίας Σχολείου καὶ Ἐκκλησίας κατὰ τὰς σωτηριώδεις ἀρχὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Οὕτω λοιπὸν τὸ Σχολεῖον ἐμπνεόμενον ὑπὸ τοῦ ὑγινοῦς πνεύματος τῆς Χριστιανικῆς ἠθικῆς θὰ ἐπιτύχῃ τὴν δημιουργίαν ἐπιζήλου προτύπου Κοινωνίας εὐμεροῦσης. Ἀντιθέτως δὲ Σχολεῖα ἐν οἷς διδάσκονται μόνον γράμματα, ἡ δὲ τῆς καρδίας διάπλασις ἐπιδιώκεται μὲ κενὰς θεωρίας καὶ μὲ κύμβαλα τέρψεως, εἶναι μέσα κοινωνικῆς διαφθορᾶς· οἱ καρποὶ αὐτῶν θὰ εἶναι ἴσως διάνοιαι ἀνεπιγυμένα, ἀλλὰ ψυχαὶ ἀμόρφωτοι θὰ εἶναι ἄτομα μὲ δξύνουσαν καὶ ποικίλας δεξιότητας, ἄτομα ὅμως ἠθικῶς ἀνεργάσιμα καὶ ἐπιτήδεια εἰς τὸ νὰ κατορθοῦν πολλά εἰς βάρος τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἠθικῆς.

Σχολεῖα, ἐν οἷς ἐξαφανίζονται τὰ ἀνθρωπιστικὰ στοιχεῖα τῆς κλασσικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ὁ κύκλος τῶν φρονηματικῶν καὶ ἠθικοπλαστικῶν μαθημάτων περιορίζεται ἢ τελείως καταργεῖται, τῆς ἐκπαιδεύσεως σιγασμένης ἐν αὐτοῖς εἰς τὸν κύκλον τῆς τελείας πρακτικῆς μόρφωσης, τὰ σχολεῖα παύουσι πλέον νὰ δημιουργῶσιν ἠθικοὺς χαρακτήρας καὶ χρησίμους διὰ τὴν Κοινωνίαν. Ἡ πρακτικὴ μόρφωσις περιοριζομένη μόνον

ἐντὸς τῆς σφαίρας τῶν μαθημάτων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν Φυσικῶν ἢ Μαθηματικῶν ἐπιστημῶν, ἀποξενουμένη δὲ τῶν Θεσηκευτικῶν, τῶν Ἱστορικῶν καὶ τοῦ ἀκένωτου πλοῦτου τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων εἶναι μόρφωσις καλλιεργοῦσα τὴν συνείδησιν τοῦ ἔλικου μόνον συμφέροντος καὶ καθιστῶσα τοὺς νέους ἐγωιστὰς καὶ ἥμισα εὐεργετικοὺς εἰς τὴν Κοινωνίαν διότι ἡ ἐξυτηρέτησις τοῦ ἰδίου συμφέροντος δὲν ἔχει βεβαίως βάσιν τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην ἢ ἔλλειψις δὲ ταύτης ὀδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς πλείστα κακά. Βεβαίως αἱ ἐμπορικαὶ καὶ Φυσικαὶ ἐπιστῆμαι, ὡς καὶ τὰ ὑψηλὰ Μαθηματικὰ εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὸν πλουτισμὸν τῶν γνώσεων τοῦ ἀνθρώπου, μεγαλῶς δὲ δξύνουσι καὶ ἐξωραϊζοῦσι τὴν διάνοιαν, ἀλλ' οὔτε τὸ ἦθος διαπλάττουσιν οὔτε ἰσχύουσι πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἐκπαιδευομένου ἀπὸ τῶν κράτους τῶν παθῶν καὶ τῶν ὀρέξεων οὔτε ἐμπνέουσι αἰσθήματα σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους ἢ αἰσθήματα ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον, οὔτε δύναται νὰ παρασκευάσωσι χρῆστοὺς πολίτας καὶ οικογενειάρχας.

Διὰ τοῦτο ἡ προσπάθεια ἐνίων ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν προσπαθοῦντων σήμερον τὴν δημιουργίαν πρακτικῶν σχολείων ἐν Ἑλλάδι μὲ σύστημα ἀποξενώσεως ἐξ αὐτῶν τῶν Θεσηκευτικῶν καὶ Ἱστορικῶν μαθημάτων ἢ περιορισμὸν τῶν ἠθικοπλαστικῶν τούτων μαθημάτων ἐν τοῖς λειτουργοῦσιν ἤδη Γυμνασίοις, θὰ ἔχη ἰσχυρὸν ἀντίκτυπον εἰς βάρος τῆς ἠθικῆς τῆς Κοινωνίας. Διότι διὰ τῶν πρακτικῶν μαθημάτων ἀναπτύσσεται βεβαίως ὁ νοῦς καὶ πλουτίζονται αἱ γνώσεις καὶ ἀποκτᾶ ἡ νεολαία ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐφόδια, διὰ τῶν ὁποίων θὰ καταστῇ ἱκανὴ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ὑλικὰς δυσχερεῖας καὶ ἀνάγκας καὶ νὰ ζῆσῃ ἀνεπιώτερον καὶ ἀξιοπρεπέστερον, ἐφόσον ὅμως δὲν διαπαιδεύεται ἡ βούλησις, δὲν διαπλάττεται ἡ καρδιά, δὲν μεταγγίζονται τὰ εὐγενῆ ἐκεῖνα καὶ ὑψηλὰ αἰσθήματα καὶ ἠθικὰ ἰδεώδη, δι' ὧν γνωρίζεται καὶ χαρακτηρίζεται ἡ ἡμετέρα φυλὴ, ὁ προσορισμὸς τῶν Σχολείων μας ἀποτυγχάνει καὶ οἰκοδομοῦμεν ἐπὶ τῆς ἄμμου. Παιδεία ζένη πρὸς τὴν Θεσηκεῖαν καὶ πρὸς τὴν πατρῶαν ἱστορίαν εἶναι ἀδύνατον νὰ παραγάγῃ εὐφρότους χαρακτήρας καὶ ἠθικὰς ἐν τῇ Κοινωνίᾳ ἀριτιότητας. Παιδεία ἀθησεῖ εἶναι ἐκπαιδεῖσις χωλῆ παράγουσα χαρακτήρας χωλοὺς, οἵτινες ἀπαρτίζουσι ἔθνος ἀνάπηρον, ἀνίκανον νὰ προσοδεύσῃ καὶ νὰ ζῆσῃ κοινωνικῶς.

Καὶ δὲν εἶναι ταῦτα ἀπλᾶ θεωρεῖα, οὔτε γνῶμαι θεσηκολήπιων καὶ στενοκεφάλων διανοιῶν, ὡς διατινόνται οἱ ἐκπαιδευτικοὶ καινοτόμοι, οἱ διασηροφεῖς οὔτοι τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως καὶ τῆς νεανικῆς ψυχῆς· εἶναι ἀλήθειαι ὑποσηρηχθεῖσαι ὑπὸ τῶν κορυφαίων νεωτέρων παιδαγωγῶν καὶ κερωθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς πείρας. Ὡς δὲ οἱ Ἀρχαῖοι Ἑλληνες ἔθεσαν τὰς βάσεις τῶν ἐπιστημῶν, τοιοντοτρόπως ἐκεῖνοι καὶ τὴν παιδαγωγικὴν ἐπιστήμην ἐθεμελίωσαν ἐπὶ Θεσηκευτικῶν δεδομένων. Σωκράτης καὶ Ξενοφῶν καὶ Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Πλούταρχος καὶ πάντες οἱ περὶ ἀνθρωπιστικῆς ἐκπαιδεύσεως διδάξαντες ἀπὸ τῶν παρρηχίων σοφῶν μέχρι τοῦ Κοραῖ ὁμοφώνως πάντες ἀποφαίνονται, ὅτι ἄνευ τοῦ θεσηκευτικοῦ στοιχείου δὲν ἰθασοῦνται τὸ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ κτήνος, δὲν διαπλάσσειται ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ. «Τὰ εὐσεβέστερα ἔθνη εἶναι τὰ πάντων εὐδαιμονέστερα,» ἔλεγεν ὁ Ξενοφῶν. Ἐπιστήμη ἄνευ θεσηκεῖας ταπεινοὶ τὸ φρόνημα, παιδαγωγία ἀθησεῖς ἐκφυλίζει τὴν κοινωνίαν. Ἀνεγνωσὶν πρὸ ἐσχάτου, ὅτι τὰ Γερμανικὰ Σχολεῖα ἀναδεικνύουσι σοφοὺς τὰ Ἀγγλικὰ κερδοῦς τὰ Ἀμερικανικὰ ἀνθρώπους. Ἄνευ γνωρίζομεν ποῖα ἐξ αὐτῶν προτιμᾶτε ὑμεῖς, φίλοι ἀκροαταί, ἡμεῖς θὰ προτιμῶμεν τὰ ἀναδεικνύοντα ἀνθρώπους. «Οἱ ἀπαίδευτοι ἀνθρωπισμοῦ δέονται,» εἶπεν Ἀρίστιππος ὁ Κυρηναῖος. Ἄρα καρ-

πὸς τῆς ἀληθοῦς παιδείας εἶναι ὁ ἀνθρωπισμός. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ σοφοὶ ἡμῶν προπάτορες ἔλεγον «Ὡς χαρίεν ἐστὶ ἄνθρωπος, ὅταν ἄνθρωπος ᾖ». Ἐλέχθη, ὅτι «ἐν τῇ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσα ἀρετὴ», ἡμεῖς δὲ προσηύχομεν, ὅτι «ἐν τῷ ἀνθρωπισμῷ συλλήβδην πᾶσα ἀρετὴ».

Ἡ θρησκείουσα ἐκπαίδευσις ἢ ἀποτελοῦσα τὴν ἐνόητα τοῦ προχριστιανικοῦ καὶ μεταχριστιανικοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν διὰ μέσου τῶν αἰώνων συνοχρῆν τοῦ ἔθνους, ἢ συνδουμένη μετὰ τὰς εὐκλείεις καὶ μεγάλας ἐποχὰς τῆς πατρίδος μας, αὐτὴ καὶ μόνη εἶναι ἰκανὴ νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀποτελεματωσιν, εἰς ἣν περιέστημεν.

Ματαίως ἀναζητοῦμεν τὰ αἷτια τῆς ἠθικῆς κρίσεως εἰς τὴν διοίκησιν καὶ τὸ πολίτευμα. Μοναρχία, συνταγματικὸν πολίτευμα, δημοκρατία, εἶναι μηχανισμοί, ὧν ἡ ἐπιφελὴς ἐφαρμογὴ ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν ἠθικῶν χαρακτηρισμῶν, οἵτινες θὰ τοὺς θέσουν εἰς λειτουργίαν. Ἡ ἱστορία διδάσκει, ὅτι χωρὶς θρησκευτικὴν ζωὴν οἱ ἐλεύθεροὶ θεομοὶ ἀγοῦσιν εἰς τὴν ἠθικὴν τυραντίαν, εἰς τὴν ἀνύψωσιν ἀνηθικῶν καὶ κακοποιοῦν στοιχείων, εἰς τὴν ἐξόφωσιν τῶν ἠθικῶν ἀξιών, εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀποσύνθεσιν, εἰς τὴν ἐθνικὴν κατάπτωσιν.

Ἄς συνεχίσωμεν τὴν ἐκπαίδευσίν μας ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὴν ἱερὰν ἡμῶν Θρησκείαν, ἔχοντες ἐν τῷ νῶ, ὅτι, ὡς ὁ ἱστορικὸς βίος τοῦ ἔθνους ἡμῶν εἶναι μία ἀδιάσπαστος συναδέλφωσις Χριστιανισμοῦ καὶ Ἑλληνισμοῦ, οὕτω καὶ ἡ ἐξακολουθήσας τῆς ἐθνικῆς ζωῆς καὶ ἡ σωτηρία τῆς πολυπαθοῦς ἡμῶν πατρίδος εἶναι ἡ ἀρμονικὴ ἔνωσις τῆς Ἐκπαιδεύσεως μετὰ τῆς Θρησκείας τοῦ Ἑστανρωμένου.

* * *

Εὐλογητὸς ὁ Πανάγαθος Θεός, διότι ἠξίωσε σᾶς τοὺς ἀγαπητοὺς μου μαθητὰς, τοὺς τελειοφοίτους τοῦ Γυμνασίου μας, νὰ φθάσῃτε εἰς τὸ τέρας τοῦ μαθητικοῦ σταδίου καὶ νὰ λάβῃτε σήμερον, ὡς ἔπαθλον τῶν μαθητικῶν σας ἀγώνων, τὸ πτυχίον. Ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἀποτελεῖ πολυσήμαντον σταθμὸν τοῦ βίου σας. Μέχρι σήμερον ἀνήκετε εἰς τὸ Γυμνάσιον, διετελεῖτε ὑπὸ κηδεμονίαν καὶ ἐπίβλεψιν ἀσθηρῶν. Ἀπὸ σήμερον ἀνήκετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας καὶ ὀφείλετε νὰ μάθητε νὰ φροντίζετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας καὶ ἀργότερον δεόντως παρασκευαζόμενοι θὰ φροντίζετε καὶ οἱ εἰς περὶ τῶν ἄλλων. Ἀπὸ σήμερον διανοίγεται ἐνώπιόν σας νέον στάδιον κοινωνικῆς δράσεως, μετὰ νέας ὑποχρεώσεις, μετὰ νέα καθήκοντα, μετὰ νέας εὐθύναι, ἀναλόγως τοῦ ἔργου εἰς ὃ ἕκαστος ἐξ ὑμῶν θέλει ἰσχυρῆ. Εἰσερχόμενοι εἰς τὴν κοινωνίαν θὰ εὐρεθῆτε εἰς ἐν περιβάλλον, τὸ ὁποῖον, καίτοι τυπικῶς φέρει τὸ Χριστιανικὸν ὄνομα, ἐν τοῦτοις οὐδὲν ἀποπνέει ἄρωμα τῆς Χριστιανικῆς ἠθικῆς καὶ εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν Ἐθαγγελιστὴν Ἰωάννην «αἱ διάφοροι πρὸς ἁμαρτίαν ἐπιθυμίαι καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου εἶναι οἱ κύριοι μοχλοί, διὰ τῶν ὁποίων τὰ πάντα κινεῦνται». Ἀλλὰ μὴ ποθηθῆτε. Ἀπὸ τὸ περιβάλλον ἐκεῖνο θὰ ἐξέλθῃτε ἄπρωτοι, ἐὰν ἐν παντὶ καὶ πάντοτε ἐπικαλῆσθε τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἔχητε ὡς ὁδηγὸν ἐν τῷ βίῳ σας τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ὅστις εἶναι «ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ».

Βεβαίως ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ μετὰ τοὺς ἀγύτους καὶ παιρικούς κόπους ἐμοῦ καὶ τῶν σεβαστῶν καθηγητῶν σας καὶ μετὰ τὴν εὐμεθέδον καὶ ὁσπρὴν διδασκαλίαν αὐτῶν, ἀνεπιτύχθητε ἀρκούντως πνευματικῶς καὶ διεπλάσθητε ἠθικῶς, ὥστε μετὰ ἰκανὰ ἐφόδια νὰ ἀποδοθῆτε εἰς τὸν προκείμενον τοῦ βίου ἀγῶνα. Ἀλλ' ἐστὶ βέβαιον, ὅτι

ἄνευ τῆς θείας βοηθείας ὁ ἀγῶν σας δὲν θὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας. Μὴ λησμονήτε τὸ τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος «Ἰοθὶ πεποιθὼς ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ἐπὶ Θεῷ, ἐπὶ δὲ σὴ σοφία μὴ ἐπαίρου. Ἐν πάσαις ὁδοῖς σου γνώριζε αὐτόν, ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδοὺς σου».

Ἀνδρίζεσθε πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἀρετῆς.

Λέγω δὲ ἀνδρίζεσθε, διότι ὡς ὁ Ἡσίοδος λέγει «Τῆς ἀρετῆς ἰδρώτα θεοὶ προπάροιδεν ἔθηκαν». Ναὶ ἡ ἀρετὴ κατὰ μετὰ ἰδρώτα. Ἀπαιτεῖται πολλὴ ἐργασία, ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονή, ὥστε ἡ βούλησις ὑμῶν νὰ διαμορφωθῇ εἰς δύναμιν ἰσχυράν, διὰ νὰ ὑπερνικᾷ τὰ ποικίλα προσκόμματα, νὰ ὑποτάσῃ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας καὶ κλίσεις καὶ νὰ καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ἰκανὸν εἰς τὸ ἐναρτέως ζῆν. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τοῦτοις ἐστὶ ἀφωσιωμένοι πρὸς τὴν πατρίδα, τῆς ὁποίας οὐδὲν σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον, τηροῦντες πιστῶς τοὺς θεομῶν καὶ τοὺς νόμους αὐτῆς.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἐθεώρησα καλὸν νὰ ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς σήμερον μετὰ τὴν ἐνδόμυχον ἐλπίδα καὶ πεποίθησιν, ὅτι ἡ πατρικὴ μου φωνὴ θὰ εὖρη ἤχῃ εἰς τὰς ἀπαλάσ σας καρδίας. Σᾶς ἀποχαιρετῶ μετὰ τὰς θερμοτέρας εὐχὰς ὑπὲρ ὑγείας, εὐδοκίμησης καὶ εὐδαιμονίας ὑμῶν καὶ μετὰ τὴν θερμὴν καὶ πατρικὴν σύστασιν, ἵνα πάντοτε ἐν τῷ νῶ ἔχητε τὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλέ, ὅσα εὐφημα, εἴτις ἀρετὴ καὶ εἴτις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε, ταῦτα πράττετε καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μετὰ ὑμῶν».

* * *

Καὶ ἤδη καταστρέφων τὸν λόγον ἐπιτακτικὸν καθηκόντων ἐκπληρῶν νοερώς φέρομαι κατὰ τὴν ἱερὰν ταύτην στιγμήν πρὸς τὸ πνευματικῶς συμπαριστάμενον μετὰ ἡμῶν ἀείζων πνεῦμα τοῦ Μεγάλου τῆς Σχολῆς ἡμῶν εὐεργέτου Παναγῆ Βαλλιάνου καὶ μετὰ τοῦ Σοφοκλέους προσφωνῶ αὐτό:

«Χαῖρ', ἀθάνα, ὡς εὖ παρέστις καὶ σὲ παγχρότοις ἐγὼ στέφω στεφάνοις». Ὁσοφάνθητι πνευματικῶς τὰς θριαμβουμέναις σήμερον ἀρετᾶς σου, διότι διὰ τοῦ μημεσιώδους τοῦτου ἔργου τῆς Σχολῆς σου, θριαμβῶν ὄντων κατήγαγες, διαλύσας ἐν ὅλῃ τῇ περιοχῇ ταύτῃ τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας καὶ ἀπαιδευσίας διὰ τοῦ φωτός τοῦ ἀληθοῦς τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ ἐξαπολυμένου ἐκ τοῦ τηλαυγούς τοῦτου τῆς παιδείας Φάρον, τῆς Σχολῆς σου. Μακαρία ἡ ψυχὴ σου μεγάλθυμε καὶ ἀλημονήτε εὐεργέτα. Εἴη τὸ ὄνομά σου μακαριστὸν καὶ ἐπαινετὸν ἔσοσσι.

Εἴησαν εὐλογημένα τὰ χρώματα τὰ καλύπτοντα ἐν τῇ ξένη τὰ τίμα ὀσῆ σου.

Ἀπόλαυσε, μακαρία ψυχὴ, τῶν ἀγαθοεργιῶν σου τὴν ἀντιμισθίαν ἐν οὐρανοῖς κατὰ τὸ μέτρον τῆς θείας δικαιοσύνης καὶ ἡμῶν τῶν συμπολιτῶν σου τὴν ἔσοσσι ἀναλλοίωτον εὐγνωμοσύνην μας.

Σὺ δέ, Κύριε τοῦ ἔλεους καὶ πατρὸς τῶν οἰκιριμῶν, πρόσδεξαι τὴν φωνὴν τῆς δεήσεως ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ καὶ τάξον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου γενέσθω αὐτῷ ὁ πλοῦτος, ὃν ἀφειδᾶς ὑπερ τῆς εὐμερίας τῶν ἀδελφῶν του ἐδωρήσω εἰς λίτρον τῆς ψυχῆς αὐτοῦ λάμπρονον δὲ τὸ μακάριον αὐτὸ πνεῦμα τῆς μακαριότητος τῆς δεξιότητος σου καὶ ἀξίωσον αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως.

ΚΟΝΙΔΑΡΑΤΑ ΕΡΥΣΣΟΥ

Ἀκούραστος ὁ περιοδεύων ἀνταποκριτὴς μας κ. Σωτήριος Βαλσαμῆς περιέρχεται ὅλους τοὺς ὄρεινους συνοικισμοὺς τῆς Κεφαλληνιάς ποὺ σὰν ἀετοφωλῆς εἶναι κτισμένοι σὲ κάθε ράχη μέσα σὲ πανοραματικὰ ἄλση, καὶ βέβαιος ὅτι ἀπὸ κάθε βράχο τῆς πατρίδος μας ξεπροβάλλει κί' ἓνα ἀστέρι, ζητεῖ ἐκεῖ ν' ἀνεύρη, στὲς γραφικὲς ἐπαύλεις, στὰ ταπεινά φτωχόσπιτα, κί' ἓνα πρόσωπον ποὺ νάχη διαπρέψη σὲ κάθε ἐκδήλωσι τῆς ζωῆς, γιὰ νὰ τὸ συγχαρῆ. Ζητεῖ ναύρη ἓνα καθυστερούμενο ποὺ νὰ τὸ ἐνθαρρύνη, καὶ ἀκόμη ἓνα λοξοδρομημένο ποὺ μὲ κάθε προσπάθεια νὰ τὸ ἐπαναφέρη στὸν εὐθὺ δρόμο μὲ ἓνα σάλπισμα τῆς «Ἡχοῦς» ποὺ νὰ ξυπνήσῃ μέσα του ὅλα τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τοῦ ἀνθρωπίνου προορισμοῦ καὶ τῆς Κεφαλλονίτικης περηφάνιας ποὺ τόσον καιρὸν μέσα του κοιμούνται. Ἔτσι, σὰν πιστὸς ἱεροφάντης τῆς ιδέας μας—καὶ κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. Διευθυντοῦ μας—μετέβη εἰς τὸ ὠμορφο χωρίον Κονιδάρατα, κείμενον ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Ἀργοστολίου—Φισκάρδου καὶ ἀπέχοντος ἀπὸ τὸ ἀργοστόλιον 42 χιλίωμ. καὶ ἀπὸ Φισκάρδου 8, ἵνα ἐπισκεφθῆ τὸν ἐκεῖ διαμένοντα διὰ λόγους ὑγείας—ἀλλὰ καὶ τεμπελιάς—ποιητὴν Φώτην Κονιδάρην, εἰς τὴν ἐπαυλιν τοῦ ὁποίου ἐφιλοξενήθη, καὶ ἀφοῦ τὸν διεβεβαίωσε ὅτι ἡ πλήρης ὑγεία του θὰ βελτιωθῆ ἐὰν ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν δράσιν τῆς ζωῆς, ἐξησφάλισε τὴν συνεργασίαν του ὡς ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ἡχοῦς». Οὕτω ἐδόθη εὐκαιρία εἰς τὸν κ. Βαλσαμῆν νὰ θαυμάσῃ καὶ τοὺς

Ὁ Κοσ Φ. ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ
Ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἡχοῦς».

πίνακας τῆς ἀδελφῆς τοῦ ποιητοῦ, Δίδος Μαίρης Κονιδάρη, ἥτις δεικνύει ἓνα ἀρκετὰ ὄριμον ἄλγαντον ζωγραφικῆς, μαθήτρια καὶ αὐτὴ τῆς σχολῆς Ἑλένης Λιώκη.

Καὶ ἀπὸ μὲν τὸ χωρίον προσεκόμισε ἀρίστας ἐντυπώσεις, συναντήσας κατοίκους πολὺ προηγμένους, φιλοξενηθεὶς ἀκόμη καὶ εἰς τὸ σπίτι τῶν ἀδελφῶν Σπύρου καὶ Σωκράτη Κονιδάρη, ἀφοτέρων ναυτικῶν. Ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τῶν ἐν Ἀμερικῇ μεταναστῶν τοῦ χωρίου, μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνονται οἱ ἀδελφοὶ Νίκος καὶ Χρῆστος Κονιδάρης, οἵτινες ἀνοικοδόμησαν ὡραῖαν ἐπαυλιν, ἐγκατεστημένοι ὄντες ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ κ. Κώστας Κονιδάρης. Ὅλοι αὐτοί, τέκνα στοργικὰ καὶ ἀγνὰ τῆς Κεφαλληνιάς, ἐνθυμοῦνται ἀνελλειπῶς τὸν τόπον τῶν καὶ τοὺς γονεῖς τῶν.

Ἐξαιρέσιν μόνον ἀποτελεῖ ὁ ἐν Rhodesia, Miami ἐγκατεστημένος Θεμιστοκλῆς Ζιπάτος, ὅλος ἀδικαιολογήτως λησμονήσας τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας οἰκείους του ποῦ μὲ τὸ πικρὸ παράπονον τῆς λησμονιάς στὰ χεῖλη ἐπιδίδονται εἰς τὰ γεωργικὰ. Ἐλπίζουμε ὅτι ἡ «Ἡχώ» δὲν θὰ ἐπανεέλθῃ διὰ νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς αὐτὸν τὸ ἱερὸν καθήκον του καὶ ὅτι ἓνα του γράμμα παρήγορον θὰ φθάσῃ εἰς τοὺς οἰκείους του προσεχῶς.

Ἐν τέλει ὁ ἀνταποκριτὴς μας ἀνεχώρησε εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν καθαρὴν τοῦ χωρίου, ἔχοντος ὡραῖον δρόμον εἰς τὰς συνοικίας του, ἄφθονα δένδρα, καὶ ἐπιμελῶς σχετικῶς καλλιεργημένον τὸ ἄγονον ἔδαφός του.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΦΙΣΚΑΡΔΟΝ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἐπὶ Φ. ΚΟΝΙΔΑΡΗ

Ἔνα κανοικὸν θερινὸν πρῶτὸ ὁ κ. Σωτ. Βαλσαμῆς, ἀψηφῶν τὴν ἀφόρητη ζέση καὶ μὲ τὴν φλόγα σιῆν καρδιά του διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἀγαπητὴ «Ἡχώ», μὲ συνεπήρε σιὸ Φισκάρδον ἐκδρομῆ.

Τὸ αὐτοκίνητο ἔτριχε νὰ φθάσῃ τὴν φεργαλέα δροσάτη πρὸς τὸν ὠμορφο δρόμον τοῦ ἄλλους παρὰ τὰ Ἀντιπάτια ποῦ ὁ ἥλιος ἀνηλεῶς ἐφλόγιζε σὰν μεγάλους κατακιτήεις, ἐνῶ τὰ θρυλικά λιμάνια τῆς καταρτύου καὶ ἠρέμον ἀκτῆς τοῦ Ἀνατολικοῦ Δολιχίου ἀκτινοβολοῦσαν σὰν νὰ ἀμυλλῶντο νὰ ἐπιδείξουν τὴν ὠμορφίαν τῶν εἰς τὴν ἔναντι τραχεῖαν Ἰθάκην. «Φοῖβε Κεφαλλήνων λιμενοσκόπε δίνα Πανόρμον ναίων ἀντιπέραν Ἰθάκης.» . .

Καὶ ἡ Πάνομος, τὸ σημερινὸν Φισκάρδον, τέλος ἐπρόβαλε νοχελῶς ξαπλωμένο μέσα σιὰς κλιτύς τῶν βουνῶν του μὲ τὴν ἀφυπνίζουμένην ζωὴν του.

Τὸ λιμάνι του, ἀνοιγόμενον πρὸς νοτιοανατολάς, εἶνε ὡραῖον καὶ ἀσφαλές, ἀρκετὰ δὲ εὐρύχωρον διὰ τὰ πλοῖα τῆς γραμμῆς τοῦ Ἀμβρακικοῦ, κεῖται δὲ εἰς τὴν ἀκτῆα τῆς γραμμῆς ταύτης καὶ ἐκτὸς τῶν μεγάλων συγκοινωνιακῶν ἀρτηριῶν, παρουσιάζει δὲ μίαν ἐξαιρετικὴν κίνησιν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀφίξεως τῶν πλοίων, ἧτοι τετράκις τῆς ἐβδομάδος.

Διότι ὁ λιμὴν οὗτος εἶνε τὸ ἐπίνειον τῆς Ἐρρούσου καὶ δι' αὐτοῦ ἐνεργεῖται πᾶσα εἰσαγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ ἐμπορευμάτων. Ἄλλοτε ἐκ τοῦ λιμένος τούτου ἐξήγετο ὑπὲρ τὸ ἑκατομμύριον λιτρῶν σιαφίδος, ἀλλὰ τώρα ἡ ἐξαγωγὴ αὐτὴ περιορίσθη εἰς τὸ ἐλάχιστον. Ἐπίσης σημαντικὰ περιορίσθη καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἄλλων προϊόντων, δηλαδὴ κρασιῶν, τυροῦ, δερμάτων, ξυλανθράκων, βαλάνων καὶ ἐλαίου, καὶ ἀντιθέτως ἠξήθη ἡ εἰσαγωγὴ εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης ὡς καὶ πολυτελείας. Ὁ κυριώτερος ἔμπορος τοῦ Φισκάρδου ὁ συγκεντρῶνων τὸ πλεῖστον τοῦ εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου εἶνε ὁ κ. Διον. Τσελένης, ὅστις ἐπεξέτεινε τὴν δράσιν του καὶ εἰς τὰ ὄρηκα, δηλαδὴ εἰς τὴν ἐξαγωγὴν τῆς σιοκόπτερας, κοιλίσματα τῆς ὁποίας ἀφθονοῦν εἰς τὰ ἀσβεστολιθιζὰ στρώματα τῆς Ἐρρούσου.

Ἐπὶ τοῦ ὄρηκου τούτου ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπιστήσωμεν ἰδιαίτερος τὴν μερίμνην τῆς Κοινοῦ ἡμετέρας, ἥτις ἀρνεῖ τὰ πάντα εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἥτις ἔχει καθήκον ἐπιτακτικὸν νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν ἐπιμετάλλευσιν αὐτοῦ πρὸς ἀμειωτέραν ἐπίσχεσιν τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας. Διότι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀπορροφῶν πολλὰ φορτὰ τὰ χρωματοργεῖα Πειραιῶς, γίνεται καὶ

σημαντική εξαγωγή εις τὸ ἐξωτερικόν, ἥτις δέον νὰ ἀυξηθῆ καὶ ἀκόμη, ὅπως πολλὴ προσφρῶς μοῦ ἐτόνισε ὁ κ. Δ. Τσελέντης πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐκ μέρους ἰσχυρᾶς Ἑταιρίας, ἥτις ἀκόμη νὰ προβαίη εἰς τὴν ἐπὶ τόπου πρώτῃν κατεργασίαν διὰ τῆς ἰδρύσεως ἐργοστασίου.

Ἐκατομμύρια τόννων δύναται νὰ παραχθῶν καὶ ἑκατομμύρια δραχμῶν νὰ προστεθῶν οὕτω εἰς τὸ ἔτεροβαρὲς ἐμπορικὸν μᾶς ἰσοζύγιον καὶ ἀκόμη εἰς τὸν ἀνισοσκελῆ ἰσολογισμόν μᾶς.

Οἱ βουλευταὶ μᾶς ὅμως κατατρέχονται εἰς τὴν ἄρσιν περιορισμῶν αἰγροσοκῆς τῶν κοινοτικῶν κτημάτων πρὸς ἀποφίλωσιν τοῦ ἐδάφους, ὑποβοηθοῦντες τὸν ἀμείλικτον ἐχθρὸν τῆς ἑλληνικῆς χλωρίδος, καὶ δαπανοῦν τὸν καιρὸν τοὺς εἰς ἄλλα μικροουσιεῖα καὶ ἐνίοτε ψηφίζον νησιάλειο νομοσχέδιον ποῦ ἀγροῦν. Κανεὶς ὅμως δὲν μεριμᾷ διὰ τὸ γενικὸν συμφέρον τοῦ τόπου καὶ κανεὶς δὲν ἐνεργεῖ νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς χώρας. Ἀκούρασιος μόνον ὁ κ. Δ. Τσελέντης σὰν ἄγνωστος σκαπανεὺς ἀγωνίζεται μόνος νὰ συνδυάσῃ τὸ συμφέρον τοῦ πρὸς τὸ γενικὸν τοιοῦτον, καὶ ποτε δὲν ἀπανδεῖ.

Ἡ Κυβέρνησις, νευρικὰ ταρασσομένη, ἐπειγεται νὰ ψηφίσῃ νεκροφανεῖς νόμους κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, ἐνῶ ἔδει νὰ ἐπιζητεῖ νὰ ἀραιώσῃ τὴν πληθωρικὴν συγκέντρωσιν τῶν ἐργατῶν τοῦ Κέντρου πρὸς τὰς Ἐπαρχίας, ὅπου ἡ διαμονὴ καὶ ἡ διατροφή εἶνε ἀνειώτεραι καὶ ἡ κατεργασία ἀποβαίνει οὕτω εὐθνηωτέρα, καὶ ἡμεῖς, οἱ ἄλλοι, ποῦ ἡ στειρότης τοῦ ἐδάφους ἀπ' ἐνὸς καὶ ἡ ἐπαχθὴ φορολογία ἀπ' ἑτέρου μᾶς ὀρίπτουν ἀπέλπιδας στὴν θάλασσαν ἢ στὴν ἡμιδαλὴν, ἐπιζητοῦντες καλλιτέρους ὄρους διαβιώσεως σὶς πόλεις, ἐπιδεινούμεντες οὕτω τὴν διαβίωσιν ἐκεῖ καὶ φθείροντες τὴν ὑγείαν μᾶς, ἐνθαρρύνομεν ἀκουσίως οὕτω τὴν μείωσιν τῆς παραγωγῆς καὶ τὸν ἐκπαιτισμὸν τοῦ χρονοῦ μᾶς. Αἱ Παρόμοιοι νῆες ὅμως μεταφέρουν τὸ ὄρυκτον τοῦ κ. Τσελέντη ἀδόρυθα καὶ ἀνοίγουν μίαν νέαν πλουτοφόρον ῥοὴν ἐξ ἧς ἴσασι οἰκογένεια ἀποζῶσι.

Ἄς καθεύδουν ὑπὸ μανδραγόραν οἱ ἀρμόδιοι, ὁ κ. Δ. Τσελέντης ὅμως ἀγρυπνεῖ καὶ δὲν ἀπέχει ἡ ἡμέρα ποῦ θὰ κωφοροῦσῃ ἓνα ἰσχυρὸν συνδυασμὸν ἐκμεταλλεύσεως τοῦ σιόκου.

Ὅταν τοῦτο γίνῃ, ποῦ ὅλοι εὐχόμεθα, προσεχῶς, θὰ ἔχῃ ἀμειότεραν συνέπειαν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν ὅλης τῆς περιοχῆς, τὰ προϊόντα τῆς ὁποίας θὰ τιμηθῶν καλλίτερον, τὸ δὲ Φισκάρδον θὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἀρχαίαν του δόξαν. Διότι ἐκεῖ, ὡς γνωστὸν, ἔκειτο μὴ πόλις σημαντικὰ ἐμπορικὴ καὶ ναυτικὴ, ἥτις κατεστρά-

φη καὶ ἥτις πάντοτε ὑπέφερε ἀπὸ τὰς δηώσεις τῶν πειραιῶν.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γουϊσκάροδον, 1086 μ. Χ., ἔλαβε τὸ ὄνομά του καὶ ἐχρησίμευσε καὶ ὡς ναύσταθμος Ἑνεϊκός.

Βεβαίως εἰς τὰ μεγάλα πλοῖα ποῦ σήμερον ἐκμηδεύονται τὰς ἀποστάσεις ὁ λιμὴν τοῦ Φισκάρδου δὲν παρέχει σπουδαῖα πλεονεκτήματα, ἐν τοῖσι δύναται κάλλιστα νὰ ἀποδῆ μὴ σημαντικὴ ἐπαρχιακὴ πόλις ἐμπορικόν.

Ἀκόμη τὸ Φισκάρδον εἴλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχαιολόγων λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς του θέσεως καὶ τῆς ἐγγύτητος αὐτοῦ πρὸς τὴν Ὀμηρικὴν Ἰθάκην, βορειανατολικῶς δὲ τῆς κόμης πρὸς τὸν περιστερόντα αὐτὸ λόφον καὶ ἄνωθεν τῶν ἐρείπῳν ἔγειναν κατὰ τὸ 1909 ἀνασκαφαὶ ἐκ μέρους τοῦ ἀρχαιολόγου Παναγῆ Καββαδία, αἵτινες ἔφερον εἰς φῶς ἀνάκτορον καὶ κειμήλια Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς.

Ἐκτὸς τούτου, εἰς ἀπόστασιν ἕξ ὁδοπορικῶν λεπτῶν καὶ παρὰ τὸ λατομεῖον τοῦ κ. Δ. Τσελέντη κεῖται λαξευμένος ἐπὶς βράχου ἀρχαῖος ναύστακος, καλούμενος «θρονὶ βασιλείσεως», ὅστις μᾶλλον δύναται νὰ ἐκληφθῆ ὡς βωμός. Κάτωθεν δὲ αὐτοῦ μεγάλη δεξαμενὴ ἐπιχρωθεῖσα.

Εἰς τὸ ἀριστερὸν τοῦ λιμένος κεῖται ἀνατραπεὶς ὠραῖος λάραξ ἐξ ὀγκολίθου καὶ εἰς τὴν μονὴν τῆς Παναγίας, κτισθείσης πιθανῶς παρὰ τῆς αὐτοκρατείας Ἀρχῆς τῆς Κομνηνῆς, εὐρίσκειται πολύτιμος εἰκὼν τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, ἔργον τοῦ περιφήμου Τζάνε, ἀκμάσαντος κατὰ τὸν δέκατον ἔκτον αἰῶνα, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν φαίνεται καθαρὰ ἡ ἐπίδρασις τῆς δυτικῆς τέχνης ἐπὶ τοῦ ἀσκητικῶ βυζαντινισμοῦ ἢ ἔσχον οἱ Κρητικοὶ ζωγράφοι.

Τὰ ἀνωτέρω ἀξιόλογα μνημεῖα ἐπισκεφθέντες μετὰ τοῦ κ. Βαλοσαμῆ, ἐφωτογραφήσαμεν χάριν τῆς «Ἠχοῦς».

Τὸ Φισκάρδον καὶ ἡ περιοχὴ του εἶνε ἴσως πτωχὸς εἰς παραγωγὴν προϊόντων, παρὰ τὸν ὅμως ἱκανὸς καὶ εὐφρεὶς ἄνθρωπος, ὑποσχομένους νὰ μεταβάλλουν ῥιζικῶς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν αὐτοῦ. Ἄνθρωπος ἀγωνιζόμενος νὰ καταστήσῃ τὸν τόπον τῶν εὐτυχιῶν, εἰς τὸ ἔσωτερικὸν μὲν ἔχοντες πρωτοπόρον τὸν κ. Τσελέντην καὶ ἐκμεταλλεῦόμενοι ἐντατικῶς τοὺς πόρους του, καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐκείνους ποῦ τιμοῦν τὴν πατρίδα του καὶ διὰ τῆς ἀόκνου ἐργασίας του ἐξαποσιέλλουν τὸν διαφεύγοντα πλοῦτόν μᾶς, ἐνῶ διὰ τῆς «Ἠχοῦς» ἐπιζητοῦν ν' ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος μᾶς, ὠραίας Κεφαλληνίας.

Φ. ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ ΕΝ ΛΑΚΥΘΡΑ, ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ

Ὁ εἰς μαγευτικωτάτην τοποθεσίαν κείμενος ἱερός Ναὸς τῆς Ἁγίας Ἀννης, κατὰ τὴν 15ην τρέχοντος, ἐώρτασε μεγαλοπρεπέστατα καὶ ἐν μέσῳ συρροῆς πολυπληθῶν προσκυνητῶν, τὴν ἐτήσιον μνήμην τῆς σεπτῆς κοιμήσεως τῆς Θεόφορος προμήτορος. Ἀπ' ἐσπέρας ἐγένετο ὁ μέγας Ἐσπερινὸς ἐν συνεχείᾳ μετ' ἀγρυπνίας, τῆς ἀκολουθίας ληξάσης κατὰ τὴν 3ην πρωϊνῆν. Ἡ ἑναρξίς τῆς θείας λειτουργίας ἐγένετο τὴν 9ην π. μ. χοροστατοῦντος τοῦ Αἰδεσιμολογ. Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Γ. Βλάχου, συλλυτουργούντων τῶν Ἱερέων Δ. Φακᾶ, Β. Βογιατζῆ, Β. Κάγκα καὶ τοῦ Ἀρχιδιακ. Ε. Ἀποστολάτου. Τὸν δεξιὸν χορὸν τῶν ψαλτῶν διηύθυνεν ὁ μουσικοτραφεὶς διδάσκαλος Σ. Λαγγούσης τὸν δὲ ἀριστερὸν ὁ καλλιφώνος ἱεροψάλτης Γ. Κονιαδᾶς. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καταλλήλως τῇ ἑορτῇ ὠμίλησεν ὁ Αἰδεσιμολογ. κ. Γ. Βλάχος ἀρυσθεὶς τὸ θέμα του ἐκ τοῦ Ἀποστολικῶ ἀναγνώσματος τῆς ἑορτῆς.

Ἄξιοι συγχαρητηρίων εἶναι οἱ ἐπίτροποι τοῦ Ναοῦ ἰδιαιτέρως δὲ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς Πανοσιολογ. Ἄρχιμ. Γ. Μαρκόπουλος, ὅστις δὲν ἐφείσθη χρήματος καὶ κόπου, ἵνα ἐπὶ τὸ ἐντελέστερον καὶ ἐκκλησιαστικώτερον διεξαχθῆ ἡ πανήγυρις. Μεταξὺ τοῦ πλήθους τῶν προσκυνητῶν διεκρίναμεν πολλοὺς ἐπιστήμονας καὶ πλοίαρχους, ὅπως τοὺς ἱατροὺς κ. Α. Δελλαπόρταν, Η. Ἀλιπράντην, τὸν δικηγόρον κ. Γ. Μπαρμπατῆν, τὸν δημοσιογρόφον καὶ διευθυντὴν τοῦ Τελωνείου κ. Α. Σάβλον κτλ. Μεγάλην ὅμως χαρὰν καὶ ἰδιαιτέραν συγκίνησιν ἔδοκίμασαμεν ἰδόντες μεταξὺ τῶν ἐπισκεπτῶν καὶ τὸν κ. Σ. Βαλοσαμῆν, ἀντιπρόσωπον τῆς Κεφαλληνιακῆς «Ἠχοῦς», ὅστις μετὰ τὸν ἀκραίφην πατριωτισμὸν του καὶ τὴν ζήλην τὴν δραστηριότητά του μᾶς κρατεῖ ἐν διαρκεί πνευματικῶ συνδέσμῳ μετὰ τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἀδελφῶν μᾶς Κεφαλλήνων.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ

ΛΥΚΕΙΟΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΔΩΝ

Μέσα στα τόσα ιδρύματα που στολίζουν το 'Αργοστόλι, υπάρχει και κάποιον προοδευτικόν ίδρυμα το όποιον άθροϋβώς εργάζεται, και τούτο είναι το Λύκειον τών Κεφαλληνίδων.

Πρό τεσσάρων ετών ή Κα Παρρέν, Πρόεδρος του Λυκείου Έλληνίδων, απέστειλε εξ 'Αθηνών την Δίδα Μαρκέτου διά να ιδρύση και ένταϋθα Παράρτημα. Πράγματι ούτω και έγινετο, αλλά μετά παρέλευσιν εξ μηνών διελύθη, και συνεστήθη εκ νέου υπό την έπωνυμίαν «Λύκειον Κεφαλληνίδων», ήτοι έγινετο αυτόνομον έχον ιδίαν περιουσίαν, και ένεκρίθη το καταστατικόν του παρά του άρμοδίου ύπουργείου.

Διοικείται υπό Διοικητικόν Συμβούλιον το όποιον άπαρτίζουν αι κάτωθι κυρίαί:

Πρόεδρος Κα 'Αμαλία Λαγγούση
'Αντιπρόεδρος Κα Α. Καππάτου
Γεν. Γραμματεϋς Κα Γ. Μομφερράτου
Ταμίας Κα Λίνα Ράπτη,

και έφοροι τών κάτωθι τμημάτων αι κάτωθι κυρίαί:

'Εφορος Οικονομικου Τμηματος Δις Α. Τρομπέτα
» Γαλλικών Δις Μ. Μενάγια
» Μουσικής Δις Μ. Τρομπέτα
» Ραψίματος Δις Σ. Γαβριελάτου
» Κεντημάτων Κα Ε. Λιθιεράτου
» Ζωγραφικής Δις Μ. Μενάγια.

'Εχει 60 συνδρομητάς, εισπράξεις δε από παραστάσεις, χορούς, διάφορα Μπαζάρ, και από δωρεάς. Πληρώνει μηνιαίως 300 δραχ. εις τον διδάσκαλον τής μουσικής κ. Π. 'Αντίππαν προς διδασκαλίαν τών αρχαίων Έλληνικών Τραγουδιών, επίσης 300 δραχ. εις τον διδάσκαλον τής ζωγραφικής κ. Ι. Πεταλάν. Συνδράμει ήθικώς διαφόρους

φιλανθρωπικούς σκοπούς, και τελευταίως ένήργησεν έρανον ύπερ τής 'Αντιφθισικής 'Εταιρείας 'Αθηνών.

Αυτό είναι έν περιλήψει το Λύκειον τών Κεφαλληνίδων, εις το όποιον περι τὰ 700 κορίτσια του 'Αργοστόλιου μορφώνονται έλληνοπρεπώς, μαθηάνοντα δωρεάν ήτι είναι ώφέλιμον εις μίαν γυναίκα, και δη εις Έλληνίδα. Για κάτι τέτοια ιδρύματα ως το Λύκειον τών Κεφαλληνίδων, αξίζει να γράψη κανείς, διότι πράττων τούτο το ένισχύει ήθικώς, δίδων εις το Διοικητικόν Συμβούλιον θάρρος όπως εξακολουθήση να εργάζεται ως μέχρι τούδε, το όποιον αληθώς μέχρι τούδε απέδωκε λαμπρούς καρπούς τών κόπων του, άκαταπονήτως εργαζόμενον υπό την προεδρίαν τής σοβαράς και ενεργητικωτάτης προέδρου αυτού, εριτίμου Κας 'Αμαλίας Λαγγούση, διά την όποιαν όσους επαινους και αν γράψη κανείς, πάντοτε θα έχη το παράπονον ότι δεν εξεπλήρωσε πρεπόντως το προς αυτήν καθήκον του. Πράγματι ή Κα Λαγγούση τρέχει άνω κάτω και εργάζεται διαρκώς και προσπαθει με πάν μέσον να εξακολουθή την συντήρησιν του Λυκείου τούτου, διά το όποιον πονεί πολυ διότι έχει εργασθῆ περισσότερον από κάθε άλλην κυρίαν.

Εις τοιαύτας, λοιπόν, ευγενείς και φιλοπρόδους γυναίκας, μόνον με ένα μεγαλόστομον και ειλικρινές «Εύγε» δύνανται κάπως ν' άνταμοιφθώσι διά τους άκαταπονήτους κόπους, ους ή Κα Λαγγούση καταβάλλει διά το Λύκειον τών Κεφαλληνίδων, του όποιου επαξίως προεδρεύει και θέλει εξακολουθήση και έν τῷ μέλλοντι να προεδρεύη προς καλλιτέραν αυτού πρόδον.

Σ. ΒΑΛΣΑΜΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ TRUST COMPANY

205 WEST 33RD STREET

NEW YORK CITY

('Ακριβώς έναντι του σταθμού Πενσυλβανίας)

Telephone: Chickering 6271 - 6

Η ΠΡΩΤΗ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Είναι 'Αμερικανικόν ίδρυμα, λειτουργούν συμφώνως προς τους 'Αμερικανικούς Νόμους και ιδρύθη υπό τής Τραπεζής 'Αθηνών διά να βοηθήση τους Έλληνας εις την πρόδον των.

ATHENS BANKERS' CORPORATION

19 KNEELAND STREET,

BOSTON, MASS.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΝ ΣΙΚΑΓΩ

33 SO. CLARK STREET,

Suite 620,

CHICAGO, ILL.

ΤΟ ΓΡΑΦΙΚΟΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ «ΚΗΠΟΥΡΙΑ»

ΟΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ ΣΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑ

Δέν υπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ μικρὰ καὶ ἀπομεμονωμένη νῆσος Κεφαλληνία θὰ εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς, διότι τὸ ὄνομά της εἶναι συνυφασμένον εἰς τὰς καλλιτέρας σελίδας τῆς ἀρχαίας καὶ νεωτέρας ἱστορίας, λόγω τῶν ἀνδρῶν τοὺς ὁποίους κατώρθωσε νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς γῆς καὶ οἱ ὁποῖοι οὐ μόνον τὴν ἑαυτῶν πατρίδα ἐδόξασαν, ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρον τὴν Ἑλλάδα ἐτίμησαν.

Καὶ ἰδοὺ βλέπομεν χιλιάδας Κεφαλλήνων διεσπαρμένους εἰς τὴν χώραν τοῦ Κολόμβου, εἰς τὴν χώραν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Θεοῦ Πρόνοια ἐπεδαψίλευσεν ὅλα τὰ ἀγαθὰ, νὰ εὐδοκιοῦν καὶ νὰ πράττουν πᾶν ὅ,τι ἤθελε συντελέσει οὐ μόνον πρὸς τὴν ἑαυτῶν εὐημερίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πρόοδον τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, ἥτις ὡς ἀγνή μητέρα τοὺς ἐθήλασε μετὰ τὸ γνήσιον Ἑλληνικὸν γάλα, ἔνεκεν τοῦ ὁποίου ἐλπίζει τάχιστα νὰ ἐπανίδῃ τὰς λαμπρὰς ἡμέρας τῆς ἱστορίας της.

Ἐπίσης δὲ βλέπομεν τὰ τέχνα της διεσκορπισμένα ἀνὰ τὰς Ἰνδίας, τὴν Κίνα, τὴν Ἰαπωνίαν, καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς ἡμιπολιτιστοὺς χώρας τῆς Ἀφρικῆς διακρινόμενα εἰς ὅλας τὰς μορφὰς τοῦ ἐμπορίου καὶ παντοειδεῖς τέχνας, ἔνεκεν πᾶν ὁποῖον κερδίζουσιν ἄφθονα χρήματα τὰ ὁποῖα κομίζοντες εἰς τὴν γεννέτειράν των καὶ χρησιμοποιοῦντες αὐτὰ διὰ ποικίλους φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς καὶ ἐξωραϊστικὰ ἔργα, τείνουν νὰ τὴν καταστήσουν ἓν ἐκ τῶν καλλιτέρων μερῶν τῆς Εὐρώπης.

Πλὴν δὲ τοῦ ἐμπορίου, τῶν τεχνῶν, καὶ τῶν ἐπιστημῶν εἰς τὰ ὁποῖα ἐπεδόθησαν οἱ ἀπανταχοῦ Κεφαλλῆνες, ἐπίσης ἠκολούθησαν μετὰ ζήλου τὴν ναυτιλίαν καὶ καθημερινῶς ἰδρύνοντες πλείστας ἀτμοπλοικᾶς ἐταιρεῖας, τὰ πλοῖα τῶν

ὁποίων, μετὰ πλοιάρχους καὶ γνήσια κατὰ προτίμησιν Κεφαλλονήτικα πληρώματα, τὰ συναντᾷ κανεὶς εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας τοῦ κόσμου, ταύτην κατώρθωσαν εἰς μέγα βαθμὸν νὰ ἀνυψώσωσιν. Ὁσημέραι δὲ ὁ στόλος τῶν Κεφαλλήνων αὐξάνει καὶ καθημερινῶς νέοι ἐφοπλισταὶ ἐμφανίζονται ἢ καὶ παλαιοὶ ἀναζωογονοῦνται. Ὅπως τώρα, ἐπὶ παραδείγματι, βλέπομεν πάλιν εἰς τὸ πλαίσιον τῶν Κεφαλλήνων ἐφοπλιστῶν τοὺς ἀδελφοὺς Ἀγγελάτου ἐξ Ἄσσου, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ ἱδρυσαν μίαν καθ' ὅλα Ἀγγλικοῦ τύπου ἐταιρείαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Eastern Mediterranean Express Line, κατώρθωσαν νὰ συνδέσουν τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης διὰ ταχέους καὶ πολυτελεστάτου μέσου, τοῦ Ταχυδρομικοῦ Iphigenia, τὸ ὁποῖον οὐ μόνον διὰ τὴν ταχύτητα, ἀνεσιν, καὶ πολυτέλειάν του διακρίνεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀγγλικὴν εὐταξίαν του ὡς καὶ ἑλληνοπρεπῆ εὐγένειαν τοῦ πληρώματός του. Εἰς πάντα δὲ ταξειδιώτην μένουσιν διὰ παντὸς ἀνεξήτητοι αἱ ἐντυπώσεις τοῦ πλωτοῦ αὐτοῦ κολοσσοῦ, ὅστις διασπείρει τὸ ὄνομα τῆς Κεφαλληνίας εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου διὰ τῶν περιηγητῶν τοὺς ὁποίους ἐκάστοτε μεταφέρει, ἄλλους μὲν οἱ ὁποῖοι ἔρχονται ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς Εὐρώπης νὰ θαυμάσουν τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἄλλους δὲ οἱ ὁποῖοι μεταβαίνουν νὰ ἐπισκεφθῶν τὸ «Πολύβοιο Παρίσι», τὸ σημερινὸ κέντρον τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν. Ὁ δὲ πλοίαρχός του κ. Γεώργιος Ἀγγελᾶτος, ὡς ὕψιστος εἰς τοὺς Κεφαλλονήτικους πατροπαράδοτους ἐγωῖσμούς, εἶναι τέλειος ἀντιπρόσωπος τῆς Κεφαλλονήτικης ράτσας, ἥτις τὸν καθιστᾷ προσήγη καὶ εὐεργετικὸν εἰς κάθε πατριώτην του.

Bruxelles, 3 Ἰουνίου 1929

Σ. Κ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΤΑΛΗΡΑ ΤΑ ΛΕΝΕ ΤΑΛΑΡΑ

ΑΝΔΡΕΟΥ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ

“Οντις έπλασε ό Θεϊός τήν Οίκουμένη,
Τό Ληξούρι, και τόσους άλλους τόπους,
Είπε στό νούτιον «'Α, τώρα δέ μοῦ μένει
«Πάρι νά πλάσω γέμον και τό' άδρώπους».
Κ' εκεί ποῦ έκράτηε τόν 'Αδάμ στερονόνε,
Τούπε, «Σὺ νάσαι 'Αδάμ τό ζό τοῦ ζώνε.

«'Ηγουν, νάσαι καλήτερος άπ' όλα.
«Νάχης τό γάϊδαρο άποκάτουδέσου.
«Νά θρέφεται μπαμποῦνι και τριόλα.
«Νάσαι ή λαγγάδες όλες έδικές σου.
«Οί σκύλλοι ταπεινοί νά σέ άπακούνε.
«Και γιά 'σένανε ή κότες νά γεννοῦνε.

«Βάνω στήν έξουσία σου τά σπανάκια,
«'Αν θέλεις νάν τά κάνης τσιγαρίδι.
«Γιά σένανε φνιτεύω ραπανάκια.
«'Εσὺ νά τρώς τό μήλο και τό άπίδι.
«'Ολα νάν τάχης χωρίς νά κοπιάζης,
«Και σ' άγαπάω πολύ, γιατί μοῦ μοιάζεις.

«Σοῦ χιῶ στό περιβόλιμον παλάτι,
«Μ' όσα καλά ή θείαμον Πρόνοια δίνει.
«Και νά τρώς τό καλήτερο κομμάτι,
«Χωρίς νά σοῦ σιχίξῃ ένα φαρδίτι.
«Μά εἶσι κηόλα ζητώσου, Κύρ 'Αδάμμον,
«Νά μη γγίξῃς ποτέ τά τάλαρά μου.

«Εἶν' τό ξύλο τῆς γνώσεως τά χρήματα,
«Κί' όποιος τάχει, έχει γνώση, εἶν' προκομένος,
«'Ωμορφος, έχει χίλια προτερήματα,
«Εἶναι άπ' όλον τόν κόσμο επαινεμένος,
«Παντιού επιθυμητός... μά εἶν' και φαρμάκι
«Ποῦ κάνουν' τήν ψυχή πηλό όχ τ' αῦλάκι.

«Μην τά γγίξ'τε, γιατί θέ νά γνωρίσετε
«Τό βουλιασμό τῆς άθωότητσας,
«Και πλέον δέ θά μπορέσετε νά ζήσετε
«Εἰτυχισμένοι στήν Παράδεισόςας.
«Τάφτιασ, ό Διάολος, κ' εἶναι διαολεμένα.
«'Ασ'τετα εκεί. Τοῦ τάχω άμαχεμένα».

«'Ενα όμορφο και πλούσιο περιβόλι
Εἶχε τότες ό Θεϊός εἰς τήν 'Ασία.
Και γιά νά μήν εμπαινουνε οί διαβόλοι
Νά κάνουνε σιά λάχαρα ζημία,
Μέσ' ,ς τῆ φράχτες εκεί τῆ καλαμένιες
Εἶχε σιμένες τσάκες σιδερένιες.

Μά καθός ώς και τώρα συνεβαίνει
'Εκεί ποῦ σιοῦμε τσάκες γιά ποτίκια,
Ποῦ πιάνεται ένα, κί' άλλο πάλε μπαίνει,
Γιατί μοποδιέται ή τσάκα σιά χαλίκια,
'Ετσι και τότε, εμπαινανε διαβόλοι
Κί' αφανίζαν' τό μαῦρο περιβόλι.

Μιά 'μέρα ποῦ ό 'Αδάμ κ' ή άρχόντισάτου
'Εμειρηότανε ποιός-εἶναι ψηλότερος,
Σιά πόδια όρθοί, σέ υιά μηλιά άπουκάτου.
Και καθέναστους ήτανε εὐθυμότερος
Εἰς τήν εὐτυχισμένη μοναξιά τους,
Νά κ' ένας διαολάκης όμπροσιά τους.

'Αδέλφια, λέει, καλός τά κουθενιάζειτε.
'Ω εὐτυχισμένοι ποῦ εἴσιεν' εἰδῶ-πέρα
Σέ τόσες ήδονές! Μά δέ δουλιάζειτε.

'Εκάκισσε τ' άντροῦνο κ' έσκληρίθηκε
Γιά τοῦ Διαβόλου τήν άταχη τήν πράξη.
Κί' όλη κόκκινη ή Εῦα τ' άποκρίθηκε,
«Γαῖδαράτισε, ποιός σόδειξε τήν τάξη
«Νά μπαίνης δίχως άδεια κοῦτρα κοῦτρα;
«Μ' ένα παποῦτσι σόπρεπε σιά μοῦτρα.—

«—Συμπάθειο, λέει ό Διάολος, Κυρά μου,
«Γιατί δέν ήλθα με κακό σκοπό.
«Διαβάτης εἶμαι πηαῖνω στή δουλειάμου,
«Και βαστάω πραγματείες και πουλώ.
Μόνε 'σάν άκουσ' ή Εῦα πραγματείες,
Τόκαμε μιá χιλιάδα εύχαριστίες.

Εἶναι άλαφρή λιγόμυαλη ή γυναῖκα,
Και πολὺ τῆς άρέσουν' τά σιολίδια.
Και μόλις άπό χίλιες 'βρίσκεις δέκα
Νά μήν έχουν' τοῦ άντροςτους άντικλειδία,
Νά πέροννε όμορφάμορφα παράδες,
Νά 'ξοδεύουνε σιους πραγματενιάδες.

'Εγὼ όμως δέν τό πέρω στήν ψυχή μου
Πώς ή Εῦα εἶχε άντικλειδι κ' εἰτυπούλενε.
Τό λέν, οί ιστορικοί μας, άκροατή μου,
Και λένε πώς ό Διάολος τῆ 'συμβούλενε.
Και πώς μεταστρεμένος εἰς σέ φίδι,
Τῆς επήγε μιá 'μέρα τό άντικλειδι.

Βέβαια ποῦ εἶπει' άπό τόσους αἰῶνες
'Οποῦ εφριάστηκε ό Κόσμος, δέ 'μπορεῖ
Νά γνωρίζουμε άν ήναι άπαταιῶνες,
'Η ά λένε τήν άλήθεια οί 'Ιστορικοί.
Μ' άπό τες τωρινές γυναῖκες κρίνει
Κανείς, όμπρος-όπισῶ και γιά 'κείνη.

'Οσίόσο ό Διάολος άνοιξε τῆ κόφρες
Κ' εἰβγανε όσα σιολίζον' τῆ Κυράδες.
Μεταξοτά, μπαίσιτες, κρεπά, σιόφρες,
Βελέτες, μπλόγιες, όμπρολέτες και μποάδες....
Κ' ή Εῦα ποῦ τάβλεπε εἰτρεμε ή καρδιάτης,
Και 'σά Χριστέτης νάσαι όλα 'δικάτης!

Σέ μιá άλλη κόφρα εἶχε όμορφα διαμάντια,
Πουλιό όμορφα δεμένα στό Παρίσι
Και χωριστά σ' άλλο κοντι μπουλιάντια,
Κυματερά 'σάν τό νερό στή Βούση.
Κ' ή Εῦα όντις τά-δε σκούζει «'Ω γέ! τά θέλω.
«Τά θέλω, μόνε πλέρονε 'Αδαμίελο».

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
'Ο Διάολος ως κ' εκείός τον παρεκίνα
Κί' ό 'Αδάμ δέν εἶχε, κ' εἰσφίγγε τῆ πλάτες.
Μά ή Εῦα κλαίοντας τόλεγε «Μ' εκείνα
Μέ περῶς παντι. Πρώσασες μονάτες.
«Πάρετα 'Αδάμμον..... πάρετα 'μισιοῦ.....
«Τόν άγοιστο πλερόνεις...μιού...μιού...μιού.....»

Τὰ δάκρυα 'κειὰ τῆς Εὔας ἐσουρόγαγε
Μέσ' τὴν καρδιά τοῦ Ἀδάμ καὶ τὸν ἀνοίγαγε·
Ποῦ, ζαχαροφτιασμένους, τὸν ἐλύοναγε,
Τὸν ἐσιτενοχωροῦσαγε, τὸν ἔπιγαγε.
Καὶ λέει «Κακὸ ποῦ μοῦριτε τοῦ φτωχοῦ!
Ἄς γένη γέμου ἐπιτοῦ τὸ ἔμπιστοῦ.

Τὸ ἔμπιστοῦ ἔγινε κηόλες, κ' ἐμειρῆθηκε
Καὶ τοῦτο μεταξὺ σὰ ἐφ' ἑπιὰ μυστήρια.
Γιατὶ ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποῦ τὸ ἐντύθηκε,
Ἄκουε ἔπισωθ' ὁ Ἀδάμ κλαμπανιστήρια,
Ἄν τὸ σκύλου, ὅστις ἰδῶν τὰ παιδιὰ
Λάινο ἀγγιὸ δεμένο στὴν ὁρά.

Μὰ ἦλθε κ' ὁ ἄγουσιος, ποῦταν' ἡ διορία,
Κ' ἦλθε κ' ὁ Διάολος στὸν Ἀδάμ μαζ' ἑπιού.
Ὁ ἄγουσιος σὲ μεγάλη δυστυχία,
Κι' ὁ Διάολος ζητάει τὴν πληρομήτου.
Γιὰ πρώτη φορὰ ἴτε ἐκεῖνος ὁ Διάολος
Ἐφάνηκε τοῦ Ἀδάμ αἰσθητὸς Διάολος.

Κράζει τὴν Εὔα κ' ἀρχινάει τὴ γκρίνα.
Κ' ἐγκρίνιαζε τ' ἀνιρόῦνο ἀνάμεσιόνου,
Κ' ἐτραγόνου' πουλιὸ πάρι ἕνα μῆνα.
Ὅστις διαλέη καιρὸ γιὰ τὸ σκοπότου
Ὁ Διάολος, κ' ἀλλάζοντας μορφή,
Ἦλθε κ' ἦρε τὴν Εὔα μοναχή.

Ἐὔαμον, λέει, σὲ βλέπω πικραμένη,
Καὶ μὲ λυπάει πολὺ, ποῦ ὁ Θεὸς τὸ ξέρει·
Γιατὶ ὡς κ' ἐσεῖσαι καλομαθημένη
Κ' ἦθελες πάντα τάλαρα σὸ χέρι·
Μὰ ὑπομονή, Κυράμου, καὶ ἄνυμῶσου
Πῶς εἰς τὴ χρεία δὲν εἶσαι μοναχῆσου.

Ἐἶν' ἴσοι ποῦ περισσότερο ἀπὸ σὲ
Ἐχονγε χρεία στὸν κόσμο γιὰνα γιάλλου,
Καὶ ποῦ οὔτε σ' ὄνειρο εἶδανε ποτὲ
Τὸ πλοῦτι τὸ δικόσας τὸ μεγάλο.
Μὰ ὁ ἀντρασσου δὲ θέλει νὰ ἔσοδεῦη.....
Κάνει καλά.... εἶναι φρόνιμος.... σωρεῦει».

«—Πλοῦτι! λέ' ἡ Εὔα, ὄξα κ' ἄ μοῦ λὲς
Γιὰ 'κειὰ ποῦ Θεὸς βασιτένει κλειδομένα.
Μὰ ἐκεῖνα εἶναι δικαίον». — «Μπὰ ἔπιροπέ!»
Ὁ διάολος λέει, Ἐκεῖνα εἶναι γιὰ ἔσνα.
Ὅστις ὁ Θεὸς εἶπε διαφορετικὰ,
Μόνε τὸν καταλάβετε κακὰ.

Ὁ Θεὸς δὲν ἔχει χρεία γιὰ παράδες,
Κ' ἦσθενε σ' ἕνα σφάλμα μεγαλότατο.
Μόνε ἄ θέλης νὰ ἐβγῆς ὄχ τοῦ ἔπιελιάδες,
Ἐἶναι τὸ μέσοσ Εὔαμου ἐυκολώτατο.
Νὰ τὸ κλειδί, τρέχα ἔπαρε ὄλα 'κεινα
Ποῦ σοῦ χρειάζονται, νὰ πάψη ἡ γκρίνα».

Ἐἶτοι ἐκλεφτήκαν' τοῦ Θεοῦ οἱ παράδες.
Κ' ἡ Εὔα κάνει τὴν πρώτην ἁμαρτία,
Δὲ θνητῶμαι σὲ πόσοσ ἔπιροσιάδες·
Καὶ τὰ δέχθηκε ὁ Ἀδάμ, γιὰτ' εἶχε χρεία.
Μὰ ἕνα ἔργο ἴσοσ ἀχρεῖο καὶ κακόποιο
Ὁ Θεὸς τὸ ἐκύττα μὲ τὸ τηλεσκοπίου.

Σημαίνει μὲ θυμὸ τὸ καμπανέλι
Κ' ἔρχονται εὔδης ἐμπρὸς ἔσοκουφομένοι
Μηκέλης καὶ Γαβρίλης, δύο Ἄγγέλου
Ποῦναι στὸν Ὀυρανὸ συνηθισμένοι
Νὰ κάνουνε μὲ τέσοερα πηρήματα
Τὰ πουλιὸ μακρινώτερα θελήματα.

ἘΦέρτεμον, λέει, τὸ Διάολο Ἄγγελοῖμου....
Μὰ ὄχι-ὄχι, ἀφήσετε καὶ πηαίνω ἐργὸ
Ἐπειτα, νὰν τοῦ δείξω τὴν ὄργη μου.
Κι' ὄσοῖσο μιὰ φορὰ κ' εἶσθεν' ἐδώ,
Ἐπροβατεῖτε νὰ ἰδῆτε μιὰ δουλειὰ,
Γιὰ νὰ σὰς βάλω καταμαρτυριά».

Τοὺς φέρνει καὶ τοὺς δύο στὸ περιόλι·
Καὶ, φθάνοντες ὄμπρὸς τοῦ Ἀδάμ τὸ σῆπι,
Φωνάζει δυνατὰ καὶ ἔβγαίνου' ὄλοι
Καὶ πιάνει τὸν Ἀδάμ ἀπὸ τὴ μήτη.
ἘἘδῶθε, λέει, σὲ σέρονει τὸ βελέσι·
Γάιδαρε, μασκαρά! Ἐἶτοι σ' ἄρῶσει!

Καὶ σὺ Εὔα, εἶν' ἴσοιτες ὄμορφες δουλειές;
Ἐἶτοι ἡ γυναικες κάνουνε Ἄη-γιάννη,
Μὰ, μὰ τὴ Δραπανιότισο, μωρὸς
Ἐὲ νὰ σὰς διόξω ἐδῶθε. Ἄς ἦναι φιάνει».
Τάχασε ἡ Εὔα, ἐσοῦσιτηκε, ἐσοκιοῖσιτηκε,
Κι' ὄχ τὴν πολλὴν τρομάρα ἐκαποῦρησιτηκε.

Ὅσοῖσο ὁ Διάολος ἦτανε φευγάτος,
Κ' ἐπήαινε τραγουδῶντας τὰ, λά, ρά,
Κι' ὁ Ἄδης ἀνάβλιαξε χαρὰ γιομάτος,
Κ' ἐτραγόνουδα ὄλη-μέρα τὰ, λά, ρά,
Κι' ἀπὸ ἔκει τὸ τραγοῦδι τὰ, λά, ρά,
Ἐἶπαν' τοῦ ἐγκλήματος τὸ ὄμα τὰ λ α ρ α .

I. LEWIS and SON

Jewelers

Ἄπὸ τριακονταετίας γνωστὸς εἰς τοὺς Ἐλληνας τῆς Ἀμερικῆς ὡς «ὁ Λοῦις τῶν 14 Καρatiῶν».

Ἐχουμεν πωλήσει εἰς τοὺς Ἐλληνας τῆς Ἀμερικῆς Χρυσοφιὰ καὶ Δαμασκίνα ἔξιος ὄνο τῶν 5 ἔκατομμυρίων δολλαρίων. — Ποιότης ἀπαράμιλλος, τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι, ὑπηρεσία προθυμοτάτη, καὶ εὔκολοι.

211 W. 34th STREET

Phones: Chickering 2514-2515

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΟΥΣΕΙΟ NEW YORK CITY

✻ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ✻

NEW YORK, N. Y.

Ἐνεχώρησαν διὰ τοῦ «Βύρωνος» τὴν 1ην Αὐγούστου διὰ Κεφαλληνίαν, ἡ ἑρ. Κα Σοφία Σπ. Ματιάτου μετὰ τῆς μικρᾶς κόρης τῆς Δος Εἰρήνης, καὶ τοῦ πατρὸς τῆς κ. Περικλῆ Γερολυμάτου, ὁ κ. Νικ. Μανωλάτος, ὁ κ. Κωνστ. Νικολετάτος, ὁ κ. Ἰ. Ματιάτος καὶ ὁ κ. Μενέλ. Μπελίσης, ὡς πλήρωμα δὲ ὁ κ. Χρ. Μορφονιὸς καὶ ὁ κ. Νικ. Βασιλάτος. Καλὴν ἐπιστροφὴν.

—Ὁ ὑπατος πρόεδρος τῆς «Ἀχέπας κ. Δ. Ἄλφαν-τζίης, τὸ γένος ἐκ μητρὸς Λειβαδᾶ, ἐτέλεσε τοὺς γάμους του μετὰ τῆς χαριτοβρύτου καὶ εὐειδεστάτης Δος Θα-λείας Περδίκκη. Εὐχόμεθα βίον εὐδαίμονα.

—Ὁ κ. Σπ. Πανώριος μετὰ τοῦ κ. Βασ. Πόλλη ἤνοιξαν ἀνθοπωλεῖον. Καλὰ κέρδη.

—Ἀπεβίωσε τὴν 8ην Αὐγούστου τὸ χαριτωμένο παι-δάκι τοῦ κ. Ἰωάννου Δανελάτου, ὁ Σταῦρος του, ἐτῶν ἕξ καὶ ἡμισυ, ἐκ σκωληκοειδίτιδος.

Τὰ θερμότατα ἡμῶν συλλυπητήρια.

—Ἀπεβίωσε τὴν 18ην Αὐγούστου ἐκ περιτονίτιδος (52 ἐτῶν) ὁ Νικόλαος Λειβαδᾶς (Κόντες) ἕξ Ἀγκῶ-νος - Θηναίας. Καλοκάγαθος, χαριέστατος καὶ ἀνοικτό-καρδος πάντοτε ἔχαιρε γενικῆς ἐκτιμήσεως, ὁ θάνατός του δὲ ἐλύπησε πάντας. Ἡ κηδεῖα του ἐγένετο μεγα-λοπρεπῆς, παρηκολούθησε ταύτην πολὺ πλῆθος, κατετέ-θησαν δὲ στέφανοι ἀνθέων δύο ὀλόκληρα αὐτοκίνητα κατάφορτα. Τοὺς οἰκείους συλλυπούμεθα θερμότατα.

—Κατόπιν τοῦ σκληροῦ ἀγγέλματος τοῦ θανάτου τοῦ προσφιλεστάτου αὐτοῦ πατρὸς Χρήστου Θεοτοκάτου, εἰς Ρίφι - Πάλης, καὶ τῆς εἰδήσεως τῆς ἀσθενείας τῆς μητρὸς του, ἀνεχώρησεν ἐσπευσμένως μέσφ Εὐρώπης τὴν 28ην Αὐγούστου ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς «Ἠχοῦς» κ. Θεοτόκης Θεοτοκάτος.

PITTSBURGH, PA.

Ἐνεχώρησε τὴν 1ην Αὐγούστου δι' ὀλιγόμηνον δια-μονὴν εἰς Κεφαλληνίαν ὁ κ. Γεορ. Λυκαρδόπουλος, γραμ-ματεὺς τοῦ «Κεφάλου». Καλὴν ἐπιστροφὴν.

TAMPA, FLA.

Ἐνεχώρησε προσωρινῶς διὰ Κεφαλληνίαν ὁ κάλλι-στος νέος κ. Νικ. Θεοδωράτος τὴν 1ην Αὐγούστου. Καλὴν ἐπιστροφὴν.

CHARLESTON, S. C.

Ἐνεχώρησε προσωρινῶς διὰ Κεφαλληνίαν τὴν 1ην Αὐγούστου ὁ λαμπρὸς νέος κ. Παναγῆς Φιαμπόλης. Καλὴν ἐπιστροφὴν.

PHILADELPHIA, PA.

Ἐνεχώρησε δι' ὀλιγόμηνον διαμονὴν εἰς Κεφαλλη-νίαν ὁ κ. Διον. Φόρτες. Καλὴν ἐπιστροφὴν.

LYNN, MASS.

Ἐπεσκέφθη τὰς ἐνταῦθα οἰκογενεῖας κ. κ. Σ. Μά-τζαρη καὶ Ἀν. Τσάκινα ὁ γαμβρὸς καὶ γυναικάδελφός των Ἰατρὸς κ. Καραβασίλης μετὰ τῆς χαριεστάτης συ-ζύγου του ἕξ Ἄκρον, Ὁχάτο. Τὰ ἐνταῦθα μέλη τῆς με-

γάλης ὁργανώσεως «Ἀχέπα» ὑπεδέχθησαν μετ' ἐγκαρδι-ότητος καὶ ὑπερηφανείας τὸ ἐπίλεκτον μέλος αὐτῆς, ἀπὸ τὰ παλαιότερα καὶ μᾶλλον δρώντα. Εἰς εὐτυχῆς ζεύγος εὐχομαι κάθε εὐτυχίαν. Φ. ΑΝΤΥΠ ΠΑΣ

CHICAGO, ILL.

Θλιβερὸν γεγονός συνετάραξε τὴν Κεφαλληνιακὴν παροικίαν τῆς πόλεώς μας, ἐπισυμβάν τὴν 3ην Αὐγού-στου ἑ. ἕ. Ἡ ἐκ τῆς εὐγενοῦς οἰκογενείας Χαλιώτη ἕξ Ἀργοστολίου ἔλκουσα τὴν καταγωγὴν καὶ νυμφευθεῖσα ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον τὸν συμπαθῆ καὶ προοδευτι-κώτατον νέον κ. Γεώργιον Τσοντσόλαν, ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν, βυθίσασα εἰς πένθος τὸν σύζυγον, τοὺς προοδευ-τικούς καὶ τοῖς πᾶσι γνωστοὺς ἀδελφούς της Νικόλαον καὶ Θεμιστοκλῆν Χαλιώτην, ὡς καὶ ἅπαντας τοὺς Κε-φαλλήνας.

Ἡ μεταστάσα πρότυπον Ἑλληνίδος οἰκοκυρᾶς, σε-μνοπρεπῆς καὶ εὖ ἡγμένη, ὑπέκυψε εἰς τὸν τοκετόν, καθ' ὃν ἔφερεν εἰς φῶς νεογέννητον ἄρρεν τέκνον ἀπολαμβά-νον ἄριστα. Ὑπῆρξε διδασκάλισσα τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων ἐν Ἑλλάδι, καὶ ὑπακούσασα εἰς τὰς θερμὰς παρακλήσεις τῶν ἀδελφῶν της μετηνάστευσε μετὰ τῆς ἑβδομηκοντούτιδος μητρὸς της εἰς Ἀμερικὴν κατὰ τὸ ἔτος 1920.

Νεαρὰ εἰσέτι ἐξετιμᾶτο διὰ τὰ ἀγνὰ καὶ πατριωτικὰ της αἰσθήματα, ἔχαιρε δὲ γενικοῦ θαυμασμοῦ διὰ τὴν μεγάλην αὐτῆς μόρφωσιν καὶ ἐν γένει ὑπῆρξε τὸ καύ-χημα καὶ σέμνωμα τῶν Κεφαλλήνων τοῦ Σικάγου. Ἀλλὰ μήπως ὑστέρει ἐκτιμήσεως καὶ θαυμασμοῦ ἐκ μέρους τῶν πολυπληθῶν γνωρίμων καὶ φιλικῶν της οἰκογενειῶν, μεθ' ὧν εὐρίσκετο εἰς ἴαν στενὰς σχέσεις; καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ τὸ γεγονὸς τῶν ἀπείρων κατατεθέντων ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτῆς στεφάνων ἐκ φυσικῶν ἀνθέων.

Ἡ κηδεῖα τῆς μεταστάσης ἔλαβε χώραν τὴν 7ην ἰδίου μηνῶς, ἐν τῷ Ἱερῷ ναῷ τῆς «Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου». Ἡ νεκρικὴ πομπὴ ἐκκινήσασα ἐκ τοῦ ἀρχοντικοῦ της οἴκου, 4448 W. Adams St., καθ' ἣν παρηκολούθουν ὑπερεβδομήκοντα πλήρη κόσμου αὐτοκίνητα, καὶ προπο-ρευομένων τριῶν πλήρη ἀνθέων αὐτοκινήτων περὶ ὥραν 1:30 μ. μ. ἔφθασεν εἰς τὸν ναόν, ὅπου ἐψάλη μετὰ πά-σης κατασκευαστικῆς ἢ νεκρώσιμος αὐτῆς ἀκολουθία.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγραφῆ ἡ θλίψις καὶ ἡ κατή-φεια ὑπὸ τῆς ὁποίας κατεῖχτο ὅλον τὸ ἐκκλησίασμα, ἐπηκολούθησαν λυποθυμήσεις καὶ οἰμογαί ἐκ μέρους τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν αὐτῆς.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς νεκρώσιμου ἀκολουθίας ἡ νεκρικὴ πομπὴ προστεθέντων καὶ ἐτέρων αὐτοκινήτων ἀναβιβα-ζόντων τὸν ἀριθμὸν εἰς ὀγδοήκοντα καὶ πλέον κατηρ-θύνθη εἰς τὸ Elmwood Cemetery ὅπου κατετέθη ἡ σο-ρὸς ὑπὸ τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ παρευ-θέντος κόσμου.

Ὁ ἀδελφὸς τῆς μεταστάσης Νικόλαος Χαλιώτης ἀπήγγειλε αὐτῇ ἀποχαιρετιστήριον ποίημα τὸ ὅποιον με-στὸν ἐννοίας ἐπλήρωσε ἅπαντων τοὺς ὀφθαλμοὺς δα-

κρών. Ὁ τάφος ὁμοίαζε ὡς ἀνθῶν ἐκ τῶν πολλῶν κατατεθέντων στεφάνων, μεταξύ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο τὸ τῶν κ. κ. Οἰκογενείας Θεμιστοκλέους Χαλιώτη, Νικολάου Χαλιώτη (ἀδελφῶν τῆς μεταστάσης), οἰκογενείας Παναγιώτου Ζησιμάτου, Ἰωάννου Τσοντσόλα, Νικολάου Τσοντσόλα, οἰκογενείας Χρήστου Κωστοπούλου, οἰκογενείας Νικολ. Τζάκη, οἰκογενείας Χαριλάου Κωνσταντάτου, Ἡρακλέους Ζερεβοῦ, Ἀδελφῶν Μπούζα, Γεωργίου Καρκαβίτσα, οἰκογενείας Ἰατροῦ Χαραλαμπίδη, οἰκογενείας Σωτηρίου Σωτηριάδου, Α. Ν. Ἀνδριοπούλου, Western Market Co., Η. Ε. Tuttle, American Restaurant Ass., Employes Pleasant Rest. No. 1, Employes Pleasant Rest. No. 2, Pappas Bros., Tarachas Bros., George Andrew Family, οἰκογενείας Ἀλεξάνδρου Βασιλοπούλου, Stevens Fur Co., οἰκογενείας Γεωργίου Τριανταφύλλου, οἰκογενείας Γεωργίου Πετράκου, Συλλόγου Στερεοελλαδιτῶν, Mr. and Mrs. Bouzas, οἰκογενείας Παναγιώτου Καμπούρη, Case Moody Pie Co., Mr. and Mrs. N. State, Mr. and Mrs. James State, Mr. Charles Manelli, John A. Healy, Mr. and Mrs. Gust Andrews, Mr. Tom Andrews, Mr. Louis Kambouris, Verros and Triantafilou, Dr. Alson, S. E. Baily, Tom Fishers Family, οἰκογενείας Ἰωάννου Κολιοπούλου, M. Fokas, Mr. and Mrs. George Phillips, Mr. and Mrs. Glatt, Mr. N. Andrews, Mr. and Mrs. Bavido, Mr. Tom State, Frank Kostopoulos, James and George Stavropoulos, Orfan and Demetriades, Ἀδελφῶν Σέλλα, Mr. Loyd, Κυριακού Παπουτσιδάκη καὶ Greek-American Republic Club.

Μετὰ τὴν ταφήν τὰ πλήθη ἐπανεκάμψαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ συζύγου ὅπου οὗτος ἐδέχθη τὰ συλλυπητήρια, ἀποχωροῦντες δὲ ἠσχίθησαν αὐτῷ τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Μαζὺ μὲ τὰ τῶν λοιπῶν συλλυπητήρια συνενώνων καὶ ὁ ὑποφαινόμενος τὰ ἐγκάρδιά μου τοιαῦτα, εὐχομαι ὅπως ὁ ὕμνος ῥίψη βάλσαμον παρηγορίας εἰς τὰς τόσον δεινῶς τρωθείσας καρδίας τῶν τε συζύγου τῆς, Μητρὸς καὶ ἀδελφῶν τῆς καὶ πάντων τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν, εἰς δὲ τὴν ἐκλιπούσαν πολύκλαστον Παρασκευὴν αἰωνίαν μνήμην καὶ Γαίαν ἐλαφράν. Α. Π.

—Ἡ Κυρία τοῦ καλῶς ἀποκατεστημένου καὶ προοδευτικοῦ συμπατριώτου μας κ. Θεμιστοκλέους Χαλιώτη, ἰδιοκτῆτου τοῦ Greek American Printing Co. ἔτεκεν αἰσίως χαριτωμένον θυγάτριον. Εἶναι ἤδη τὸ τρίτον ἐν τῇ ζωῇ τέκνον των. Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχομαι νὰ τοῖς ζήσῃ. Α. Π.

CHESTER, PA.—Ἀφίκετο πρὸ μηνὸς καὶ πλέον ὁ ἐνταῦθα ἀλλοτρίως ἐγκατεστημένος καὶ λαμπρὸς πατριώτης κ. Κωνσταντῖνος Χιώνης μετὰ τῆς νεονύμφου συζύγου του, τῆς λίαν εὐπαιδευτοῦ καὶ χαριτοβούτου Κας Ἀνδρονίκης, τὸ γένος Ἀρσένη, συνεργάτιδος δὲ τῆς «Ἠχοῦς». Εἰς τὸ τόσον εὐάριστον ζεῦγος εὐχόμεθα καλῶς ἀφίσαν καὶ βίον εὐδαίμονα.

Υ. Γ.—Ὁ κ. Χιώνης μετὰ τοῦ συνεταίρου του κ. Χαρίλ. Τσιλιμιδοῦ ἠγόρασαν ὠραίαν οἰκίαν. Καὶ εἰς ἀνώτερα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς πάντας τοὺς ὀπωσθήποτε συμμερισθέντας τὴν λύπην τῆς οἰκογενείας μου, καὶ ἐν Κεφαλληνίᾳ, καὶ ἐν Ἀμερικῇ, καὶ ἀλλαχοῦ, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλεστάτου μου πατρὸς Χρήστου Θεοδοκάτου, ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ ἀπείρους τῶν οἰκείων μου καὶ ἡμετέρας εὐχαριστίας διὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν συμπάθειαν.

Ὁ τεθλιμμένος υἱὸς
ΘΕΟΤΟΚΗΣ Χ. ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΣ

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Ἐπέπρωτο καὶ πάλιν ὁ τηλεγράφος τῆς τιμιωτάτης πατρίδος μας νὰ μᾶς μεταδώσῃ τὴν πικρίαν καὶ τὴν θλίψιν τὴν ὁποίαν δοκιμάζει ἐν τῇ ἀγρία τοῦ βιοπάλλῃ ὁ μετανάστης ὁσάκις ἐπέλθῃ δυστύχημα ἐν τῇ οἰκογενειακῇ του ἐστία.

Τοιοῦτον σπαρακτικὸν ἄγγελμα ἐπέφερε βαρὺ τὸ πένθος εἰς τὸν δημοφιλέστατον Γενικὸν Πρόεδρον τῆς Ὀμοσπονδίας τῶν Συλλόγων Κεφαλληνίας ἐν Ἀμερικῇ καὶ Καναδᾷ κ. Θεοτόκην Θεοδοκάτον.

Ὁ σεβαστὸς καὶ προσφιλέστατος αὐτοῦ πατὴρ ἀπέβιωσε ἐν Ληξουρίῳ μὲ τὸ παράπονον ὅτι δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἰδῇ κατὰ τὰς τελευταίας του στιγμὰς υἱὸν φιλόστοργον τιμῶντα τὸ πατρικὸν ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα μας ἐν γένει.

Ἄμα τῷ τραγικῷ ἀγγέλματι ἀνεχώρησεν ἐσπευσμένως ὁ βαρυπενθῶν Θεοτόκης Θεοδοκάτος ἵνα πλέον χύσῃ δάκρυα ἄφθονα εἰς τὸν τάφον τοῦ σελτοῦ τοῦ πατρὸς, ἵνα ἀνακουφίσῃ τὴν τάλαιναν μητέρα του, ἵνα παρηγορηθῇ μὲ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ πένθος τοῦ τῶν οἰκείων, τῶν συγγενῶν του, τῶν φίλων του, τῶν συμπολιτῶν του.

Μαζὺ μὲ ὄλους αὐτοὺς αὐθόρμητα καὶ ἡμεῖς ὀλοψύχως, τὰ μέλη τῶν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Καναδᾷ τμημάτων τῆς Ἐνώσεως τῶν Κεφαλλήνων, ἐκφράζομεν εἰς τὸν πολυφίλητον Θεοτόκην καὶ ἅπασαν τὴν πατριαρχικὴν του οἰκογένειαν τὴν λύπην μας, εὐχόμενοι αὐτῷ τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Ἐξ ὀνόματος τῶν Τμημάτων τῆς Ὀμοσπονδίας τῶν Κεφαλληνιακῶν Συλλόγων Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ,

Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

Γεν. Γραμματεὺς

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πατρὸς τοῦ προσφιλοῦς μας Διευθυντοῦ κ. Θ. Θεοδοκάτου, ἐπισυμβάντι ἐν Ληξουρίῳ Κεφαλληνίας, ἡ διαχείρισις καὶ λοιποὶ συνεργάται τῆς «Ἠχοῦς» ἐκφράζομεν τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μας πρὸς τε τὸν κ. Θεοδοκάτον καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς οἰκείους τοῦ μεταστάτος, εὐχόμενοι αὐτοῖς τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Τὸν δεινῶς τρωθέντα ἀγαπητὸν μας κ. Θεοτόκην Θεοδοκάτον ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πατρὸς του ἐν Ληξουρίῳ, καὶ λοιποὺς οἰκείους τοῦ μεταστάτος, συλλυπούμεθα θερμῶς εὐχόμενοι τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν.

Syracuse, N. Y.

ΔΙΟΝ. ΜΑΡΟΥΛΗΣ

ΤΙΜΟΘ. Δ. ΜΑΡΟΥΛΗΣ

ΟΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑ ΤΑΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ

NEWPORT, R. I.

Γεώργιος Σπυράτος, ἐκ Τρωϊανάτων - Ὀμαλῶν, ἀφιχθεὶς πρὸ 26ετίας, εἶναι κάλλιστα ἐγκατεστημένος, ἰδιοκτήτης Ἑστιατορίου, ἀρχηγὸς πολυμελοῦς καὶ λαμπρᾶς οἰκογενείας. Παλαιὸς θαυμασιὸς Κεφαλονίτικος τύπος κατέχει ὅλας τὰς ἀρετὰς ποῦ ἀνέδειξαν τοὺς Κεφαλλῆνας τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Ἡ σύζυγός του, Κα Ἑλένη, τὸ γένος Πανταζάτου, καθ' ὅλα ἀνταξία τοῦ κ. Σπυράτου. Εἰς τὰ τέκνα των ἔδωκαν λαμπρὰν ἀνατροφὴν, ἀνεδείχθησαν δὲ οὔτοι ἀντάξιοι τῶν γονέων. Ἐκ τούτων ὁ κ. Σπύρος εἶναι ἰδιοκτήτης μεγάλου ἐμπορικοῦ καταστήματος, αἰσθηματίας, εὐγενέστατος, ἀλλὰ ἄγαμος. Ὁ δευτερότοκος κ. Νικόλαος εἶναι ἰδιοκτήτης χρυσοχοίου καὶ ἀκινήτων, δαιμόνιος ἐπιχειρηματίας. Ἡ σύζυγός του Κα Στάμω, τὸ γένος Γαλιατσάτου, εἶναι μία τῶν ἐκλεκτοτέρων Κεφαλληνίδων. Ὁ τρίτοτοκος κ. Ἀντώνιος εἶναι ἰδιοκτήτης ὑποδηματοποιείου, συμπαθέστατος νέος, μνηστευμένος δὲ πρὸς τὴν χαριτόβρυτον Δα Δημησιάνου.

Ἡ οἰκογένεια Σπυράτου ἐκτιμᾶται μεγάλως παρὰ τῶν Ἀμερικανῶν καὶ Ἑλλήνων τοῦ Νιούπορτ καὶ περιχώρων, περιποιεῖ δὲ ὄντως τιμὴν εἰς τὴν Κεφαλληνίαν.

—Ὁ κ. Εὐάγγελος Σκλαβοῦνος ἢ Μονοκροῦσος, ἐκ Σχοινέως - Πάλης, γαμβρὸς τοῦ κ. Σπυράτου, μορφωμένος, αἰσθηματίας καὶ ἀνοικτόκαρδος, εἶναι ἰδιοκτήτης λαμπροῦ ἑστιατορίου. Ἡ σύζυγός του, Κα Σκλαβοῦνου, ἐκλεκτοτάτη Κεφαλληνὶς μετ' ἀρτιωτάτην Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικὴν μόρφωσιν. Τὸ ζεῦγος Σκλαβοῦνου χαίρει γενικῆς ἐκτιμήσεως.

—Ὁ κ. Βασ. Κωνσταντινίδης, ἐκ Καλαβρύτων, ἀκραιφνὴς φίλος τῶν Κεφαλλήνων, ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοτέρους Ἑλληνας τῆς παροικίας ταύτης. Διετέλεσεν ἐπὶ ἑπταετίαν πρόεδρος τῆς Κοινότητος, δραστηριότατος, συνιδιοκτήτης δύο ἑστιατορίων, θαυμασιὸς δὲ οἰκογενειάρχης μετ' λαμπροτάτην σύζυγον.

LANCASTER, PA.

Ὁ κ. Ἰω. Ρωμᾶνος, ἐκ Ληξουρίου, προοδευτικὸς νέος καὶ φιλοπρόδοτος. Διατηρεῖ πιλοκαθαριστήριον. Λαμπρὸς τύπος Κεφαλλῆνος. Ἄγαμος.

—Ὁ κ. Ἀνδρέας Κουσουμπρῆς, ἐκ Βάλτων-Πρόνων, λαμπρὸς καὶ φιλοπρόδοτος πατριώτης. Νυμφευμένος μετὰ λίαν μεμορφωμένης Κεφαλληνίδος καὶ πατῆρ ἑπτὰ τέκνων.

LYNN, MASS.

Ὁ κ. Ἀναστάσιος Τσάκωνας, ἐκ Γορτυνίας, πρὸ 23 ἐτῶν ἐνταῦθα εἶναι κάλλιστα ἐγκατεστημένος διατηρῶν οἶκον χονδρικῆς πωλήσεως ὀπωρικῶν ἐν Βοστώνῃ. Ἀκραιφνὴς φίλος τῶν Κεφαλλήνων, μετ' ἐκλεκτοτάτην ἐξ Ἰθάκης σύζυγον, τὴν χαριτόβρυτον Καν Ἀγαθονίκην.

Ὁ κ. Τσάκωνας εἶναι ἐκ τῶν πρώτων μελῶν τῆς Ἀχέπας ἀνήκων καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας ὀργανώσεις. Τὸ ζεῦγος Τσάκωνα χαίρει μεγίστης ἐκτιμήσεως, ὁ δὲ ἀρχοντικὸς οἶκος των εἶναι τὸ κέντρον ἐκλεκτῶν συγκεντρώσεων καὶ διασκεδάσεων. Εἰς τὰ τέσσαρα χαριτωμένα τέκνα των δίδουν ἀρτιωτάτην ἀνατροφὴν.

—Ὁ κ. Σωκράτης Μάτζαρης, ἐξ Ἰθάκης, πενθερὸς τοῦ κ. Τσάκωνα, ἀπόμαχος ναυτικός, ἀποτελεῖ μίαν μοναδικὴν φυσιογνωμίαν τῶν παλαιῶν θαλασσιῶν μας. Ἀκραιφνέστατος καὶ φιλοπρονότατος ἀν καὶ ἑβδομηκοντοῦτης μετ' θαυμασίαν μνήμην καὶ ἐκπλήσσοσαν διαύγειαν πνεύματος, εἶναι ἀμίμητος εἰς τὰς ναυτικὰς καὶ περιπετειώδεις διηγήσεις του, τὰς ὁποίας ἀλατίζει ἀριστοτεχνικῶς μετ' ἰσομορ καὶ μιμητικὸς μορφασμούς. Εἶναι ἡ ζωντανὴ Ἱστορία τοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ δὲ σύζυγός του Κα Μαριγώ, τὸ γένος Κουγιανοῦ, τέλειος τύπος παλαιᾶς ἀρχοντιᾶς καὶ εὐγενείας.

WINCHESTER, MASS.

Ὁ κ. Φώτιος Ἀντύππας, ἐκ Μεταξάτων - Λειβαθοῦς, ἀφιχθεὶς πρὸ 7ετίας, εἶναι κάλλιστα ἐγκατεστημένος, ἰδιοκτήτης λαμπροῦ ἑστιατορίου. Ἀληθῶς ἀκραιφνὴς Κεφαλλῆν, ὑπερβολικὰ αἰσθηματίας καὶ φιλότιμος, πατριώτης δὲ ἄδολος καὶ ἀγνός. Μέλος τοῦ «Κεφάλου» καὶ τῆς «Ἀχέπας». Ἐκτιμᾶται γενικῶς παρὰ πάντων. Εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀποκτήσῃ πρὸ ἔτους περίπου ἰδεώδη σύζυγον, τὴν Καν Μαριάν, τὸ γένος Παπαδοπούλου. Τὸ ζεῦγος Ἀντύππα ἀπέκτησε καὶ ἐν εὐτραφέστατο ἀγοράκι γεννηθὲν τὴν βην Αὐγουστοῦ. Ὁ πάντοτε ἐνθουσιώδης πατριώτης διὰ τῷ ἀνηγγέλθῃ ἐν τῷ νοσοκομείῳ ὅτι κατέστη εὐτυχὴς πατὴρ ἀνέκραξε: «Ζήτω ἡ Κεφαλληνία».

—Ὁ κ. Γρηγόριος Δ. Ποταμιᾶνος, ἐκ Μεταξάτων - Λειβαθοῦς, ἀφιχθεὶς πρὸ διετίας ἐργάζεται παρὰ τῷ κ. Ἀντύππα. Νέος φίλεργος, ἀνοικτόκαρδος, εὐγενὴς, μέλος τοῦ «Κεφάλου» καὶ «Ἀχέπας», κατέχει τὰς ἀρετὰς ἐκεῖνας ποῦ τοῦ ἐξασφαλίζουν λαμπρότατον μέλλον. Ἄγαμος.

SPRINGFIELD, MASS.

Ὁ αἰδ. Πέτρος Σπαθῆς, ἐξ Ἀργοστολίου, ἐφημέριος τῆς Κοινότητος «Ἁγία Τριάς», ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐνταῦθα κληρικῶν. Προοδευτικὸς, ἔνθερος πατριώτης, κήρυξ τῆς ἐνώσεως καὶ συνεργασίας τῶν Ἑλλήνων, χαίρει μεγάλῃς ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης. Πρὸ τίνος τῷ ἀνηγγέλθῃ τὸ θλιβερόν ἄγγελμα τοῦ θανάτου τῆς ἐναρέτου καὶ θεοσεβοῦς πρεσβυτέρας του.

—Ὁ κ. Παν. Δανάλης, ἐκ Βραχάτων - Σάμης, ἀφιχθεὶς πρὸ 15ετίας, διατηρεῖ συνεταιρικῶς τὸ ἑστιατόριον «Ἀβέρωφ» ἐπὶ τοῦ Main St. Νέος μετ' λαμπρὰ αἰσθηματὰ διακρίνεται διὰ τὸν ἀγνὸν πατριωτισμὸν του. Ὁπαδὸς τῶν ὀργανώσεων, δυστυχῶς δὲ ἄγαμος.

—Ὁ κ. Σωκράτης Καβαλιεράτος, ἐκ Βραχάτων - Σάμης, κοσμογυρισμένος παλαιὸς τύπος Κεφαλλῆνος, ἀφιχθεὶς πρὸ 18ετίας, διατηρεῖ συνεταιρικῶς τὸ Καφενεῖον «Ἐργάτης». Πρόθυμος πάντοτε γιὰ κάθε καλὸν ἔργον. Εὐτυχὴς οἰκογενειάρχης μετ' λαμπρὰν σύζυγον ἐκ Κρήτης.

Ὁ κ. Ἠλίας Σπαθῆς ἐκ Μουζακάτων - Σάμης, ἀφιχθεὶς πρὸ 20ετίας, διατηρεῖ καπνοπωλεῖον μετὰ σιλ-

βωτηρίου. Παλαιός καλός τύπος Κεφαλλήνος και λαμπρός πατριώτης. Ἄγαμος.

—'Ο κ. Γεω. Σπ. Ζαφειροῦτος, ἐκ Ζερβάτων - Σάμης, ἀφιχθεὶς πρὸ ἑννέα ἐτῶν ἐπαγγέλεται τὸν μάγειρον. Λίαν μορφωμένος και ἐνθουσιώδης νέος. Διακρίνεται πάντοτε εἰς κάθε πατριωτικὸν σκοπὸν. Δυστυχῶς ἄγαμος.

—'Ο κ. Ἀλέξανδρος Μαρκέτος, ἐκ Βραχάτων - Σάμης, ἀφιχθεὶς πρὸ 16ετίας καταγίνεται εἰς ἐπιχειρήσεις ἐστιατορίων. Αἰσθηματίας, προοδευτικός, χαίρων γενικῆς ἐκτιμήσεως. Ἐχει σύζυγον λαμπρὰν Ἀμερικανίδα και δύο χαριτωμένα τέκνα.

ALBANY, N. Y.

Οἱ ἀδελφοὶ Ἀμυραλῆ (Ράλλη) ἐξ Ἐρύσσου, ἀφιχθέντες πρὸ βετίας διατηροῦν Ἐστιατόριον. Διακρίνονται ἀμφότεροι διὰ τὰ λαμπρὰ και πατριωτικὰ τῶν αἰσθημάτων. 'Ο κ. Εὐάγγελος εἶναι νυμφευμένος μετ' ἐκλεκτῆς Κεφαλληνίδος, τὸ γένος Μαρκεσίνη, πατὴρ δὲ ἐνὸς χαριτωμένου τέκνου.

—'Ο κ. Βασίλειος Σώκαρης, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Γρηγορίου, ἐκ Μπεκατωράτων - Πυλάρου, ἀφιχθεὶς πρὸ 5ετίας, τυγχάνει ἰδιοκτῆτης ἐστιατορίου. Ἀμφότεροι διακρίνονται διὰ τὰ πατριωτικὰ τῶν αἰσθημάτων ἄγαμοι δέ.

—'Ο κ. Σωκράτης Γιαννάτος, ἐκ Ματζαβινάτων - Πάλης, ἀφιχθεὶς πρὸ 8ετίας διατηρεῖ συνεταιρικῶς ἐστιατόριον. Λαμπρὸς Κεφαλλῆν τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ ἐκείνουσ ποῦ ἐδόξασαν τὴν νῆσον μας. Ἐκ τῶν πρώτων πάντοτε διὰ κάθε εὐγενῆ σκοπὸν. Θιασώτης τοῦ «Κεφάλου», ἐκλεκτὸν μέλος τῆς «Ἀχέπας», ἀνταποκριτῆς δὲ τῆς «Ἠχοῦς» ἐνταῦθα.

—'Ο κ. Εὐάγγελος Βιτωροῦτος, ἐκ Ματζαβινάτων - Πάλης, λαμπρὸς και αἰσθηματίας νέος, ἐκτιμώμενος παρὰ πάντων. Ἐργαζόμενος νῦν ὡς μάγειρος ἔχει ἐμπρὸς του λαμπρὸν μέλλον.

HUDSON, N. Y.

'Ο κ. Ἀγγελος Μαρκεσίνης, ἐκ Προκοπάτων - Ἐρύσσου, ἀφιχθεὶς πρὸ 17ετίας, εἶναι ἰδιοκτῆτης λαμπρᾶς οἰκίας μετ' ἀριστοκρατικοῦ ζαχαροπλαστείου εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῆς πόλεως. Αἰσθηματίας, ἐνθερμος πατριώτης πρωτοστατῶν πάντοτε εἰς κάθε εὐγενῆ ἔργον. Ἐχει ἐκλεκτὴν σύζυγον ἐκ Σπάρτης, τὴν Καν Ἐλένην, τὸ γένος Βασιλείου, δύο δὲ χαριτωμένα τέκνα, εἰς τὰ ὁποῖα δίδει ἔκτακτον και Ἑλληνοπρεπεστάτην ἀνατροφὴν.

NEW YORK, N. Y.

'Ο κ. Γεράσιμος Παλουμπῆς, ἐκ Πεσσάδων - Λειβαθοῦς, ἀφιχθεὶς πρὸ ἑξαετίας, εἶναι κάλλιστα ἐγκατεστημένος διατηρῶν συνεταιρικῶς πρώτης τάξεως καφεταρίον. Πρώτης τάξεως πατριώτης και καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν Κεφαλλῆν ἐκτάκτως ὠραίου τύπου. Ἀτυχῶς ἄγαμος.

—'Ο κ. Νικ. Παναγιωτάτος, ἐκ Πετροκάτων - Θηναίας, ἀφιχθεὶς πρὸ 25ετίας εἶναι κάλλιστα ἐγκατεστημένος. Διακρίνεται μετὰ τῶν πρώτων διὰ κάθε πατριωτικὸν σκοπὸν και καλὸν ἔργον. Ἄγαμος.

—'Ο κ. Σπύρος Μιχαλιτσιῶνος, ἐκ Λακθῶρας - Λειβαθοῦς, ἀφιχθεὶς πρὸ ὀλίγων ἐτῶν καταγίνεται εἰς ἐργα-

σίας ἐστιατορίων. Λίαν εὐπαιδευτος και εὐγενέστατος ἔχει ἀποκτήσει γενικὴν ἐκτίμησιν. Ἄγαμος.

—'Ο κ. Στυλιανὸς Καμπίτης, ἐκ Κεραμῶν - Λειβαθοῦς, ἀφιχθεὶς πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐργάζεται εἰς ἐστιατόρια. Νέος φίλεργος και προοδευτικός. Ἄγαμος.

—'Ο κ. Γεράσιμος Τραυλὸς, ἐκ Μεταξάτων, νέος φιλόπονος, προοδευτικός και αἰσθηματίας. Ἄγαμος.

—'Ο κ. Σπύρος Ἀννίνος Μακρاندωνάτος, ἐξ Ἀννινάτων - Πρόννων, νέος με λαμπρὰ αἰσθήματα και πολλὰς ἀρετάς, ἐργάζεται εἰς τὰ ἐστιατόρια. Ἄγαμος.

—'Ο κ. Παναγῆς Φιοραβάντες, ἐκ Δειληνάτων, ἀφιχθεὶς πρὸ 15ετίας, διατηρεῖ συνεταιρικῶς ζαχαροπλαστεῖον. Αἰσθηματίας και λαμπρὸς πατριώτης.

—'Ο κ. Σπύρος Ἀδειλίνης, ἐξ Ἰλλάρων - Πάλης, ἀφιχθεὶς πρὸ 18ετίας, διατηρεῖ πιλοποιεῖον μετὰ σιλβωτηρίου. Ἐνθουσιώδης πατριώτης πάντοτε πρόθυμος διὰ κάθε εὐγενῆ σκοπὸν. Ἄγαμος.

—'Ο κ. Γεράσιμος Μουσούρης, ἐκ Μηνῶν - Λειβαθοῦς, ἀφιχθεὶς πρὸ 20ετίας, διατηρεῖ ἐστιατόριον. Αἰσθηματίας και πρόθυμος διὰ κάθε καλὸν ἔργον. Νυμφευμένος μετὰ λαμπρᾶς συζύγου, Γερμανικῆς καταγωγῆς.

—'Ο κ. Χρῆστος Δεμίρης, ἐξ Ἀρτάκης, διευθυντῆς ἀνθοπωλείου, δραστήριος και λίαν προοδευτικός νέος. Ἀκραιφνῆς φίλος τῶν Κεφαλλῆνων. Ἄγαμος.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΗ ΚΑΝΟΝΙΚΩΣ ΕΙΣΕΛΘΟΝΤΑΣ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Διὰ τοῦ νόμου τοῦ Κογκρέσσου τῆς 2ας Μαρτίου 1929 ἐπιτρέπεται ἡ νομιμοποίησις τῶν ἀντικανονικῶς εἰσελθόντων εἰς Ἀμερικὴν μέχρι τῆς 3ης Ἰουνίου 1921. Ἐργάσαμεν προηγουμένως ὅτι οἱ τοιοῦτοι ἐν τῇ αἰτήσει τῶν πρέπει νὰ ἀναφέρουν πότε και πῶς ἀφίχθησαν και νὰ ἀποδείξουν ὅτι ἔκτοτε διέμειναν διαρκῶς ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, ὅτι εἶναι ἄτομα καλοῦ χαρακτῆρος και ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀπέλασιν.

Ἐπειδὴ πληροφοροῦμεθα ὅτι παρατηρεῖται μεγάλη χρονοτριβὴ ἢ «Ἠχὼ» ἀναλαμβάνει ὅπως διευκολύνῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους και νομιμοποιηθῶν εἰς διάστημα ἐνὸς μέχρι δύο μηνῶν.

Οἱ ἀπὸ 3ης Ἰουνίου 1921 μέχρι 1ης Ἰουλίου, 1924.

Ἐπειδὴ δὲ θὰ συνεχίσωμεν τὰς ἐνεργείας και προσπάθειάς μας ὅπως τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο μέτρον ἰσχύῃ και διὰ τοὺς ἐλθόντας βραδύτερον, παρακαλοῦμεν τοὺς ἀφιχθέντας ἀπὸ τῆς 3ης Ἰουνίου 1921 μέχρι τῆς 1ης Ἰουλίου 1924 νὰ μᾶς στείλωσι τὰ ὀνόματα και διευθύνσεις τῶν ἵνα αἱ ἐνεργεῖαι μας ἀποδοῦν τελεσφορώτεροι.

Οἱ τοιοῦτοι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀπέλασιν και δὲν πρέπει νὰ φοβῶνται. Πρόκειται διὰ ζήτημα ποῦ τόσον ἐνδιαφέρει αὐτοὺς και ἂν θέλουν νὰ νομιμοποιηθῶν και αὐτοὶ δὲν πρέπει νὰ ἀμελήσουν. Ὅχι μόνον δὲ οἱ ἴδιοι ἀλλὰ και ἄλλων τῆς αὐτῆς κατηγορίας ὀφείλουν νὰ ἀποστείλωσιν τὰ ὀνόματα και διευθύνσεις.

ΟΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ

Ἐκδρομὴ Λυκείου Κεφαλληνίδων.

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς, 13ης Ἰουλίου, τὸ Διοικ. Συμβούλιον μετὰ τῶν μαθητριῶν τοῦ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς ἀκαμάτου καὶ δραστηριοτάτης Κας Ἀμαλίας Παγγούση θαυμασίως δρῶντος Λυκείου τῶν Κεφαλληνίδων ἐξέδραμον διὰ τοῦ πετρελαιοκινήτου ἰστιοφόρου «Ἅγιος Γεώργιος» εἰς τὴν νῆσον Βαρδιάνοι.

Ἐντεῦθεν ἀνεχώρησαν περὶ τὴν 7½ πρωϊνὴν ὥραν τῆς Κυριακῆς διήλθον ἐκ Ληξουρίου ὁπότεν παρέλαβον τὸν αἰδ. ἱερέα κ. Παρτίδον καὶ κατηνύθησαν εἰς Βαρδιάνους. Ἄμα τῇ ἀφίξει των ἐψάλη θεία λειτουργία εἰς τὴν ἐν τῇ νήσῳ Ἱ. Μονήν, καὶ κατόπιν ἐπηκολούθησαν χοροί, γλέντι, διάφορα ἄσματα συνοδευόμενα διὰ μανδολίνων καὶ κιθάρας ὑπὸ μαθητριῶν τοῦ Λυκείου.

Τὸ Λύκειον παρηκολούθησαν κατὰ τὴν ἐκδρομὴν του καὶ πολλὰ μέλη τῆς κοινωρίας μας πρὸς τοῦτο προσκληθέντα.

ΛΗΞΟΥΡΙΟΝ

Οἱ ὑποψήφιοι τῶν Κοινοτικῶν ἐκλογῶν καὶ οἱ ἐπιτυχόντες.

Ἐπεβλήθησαν αἰτήσεις εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον Ληξουρίου τῶν κάτωθι ὡς ὑποψηφίων κοινοτικῶν συμβούλων:

1) Ν. Δ. Δελλαπόρτας, κτηματίας, 2) Θεόδ. Χ. Λιναρδάτος, δικηγόρος, 3) Ἀλέξ. Ζακυνθινός, ἔμπορος, 4) Γεράσ. Χ. Κεφαλάς, ἰατρός, 5) Διον. Λιθαδάς, κτηματίας, 6) Σπυρ. Στελλακάτος, κτηματίας, 7) Σπυρ. Δαμουλιάνος, κτηματίας, 8) Βασίλ. Μπουρδέτας, κτηματίας, 9) Χρήστ. Ρισιάνος, κτηματίας, 10) Εὐάγ. Μένεγος, οἰνέμπορος, 11) Χαρ. Πετρίτσης, οἰνέμπορος, 12) Σπυρ. Καλογερόπουλος, οἰνέμπορος.

Ἐπίσης ἀπὸ τὴν ἀντίθετον τῶν ἀνωτέρω παράταξιν ὑπεβλήθησαν αἱ ἐξῆς ὑποψηφιότητες:

1) Ἰωάννης Φαρακλός, δικηγόρος, 2) Παῦλ. Ἀελάμης, ἰατρός, 3) Γερ. Ἰακωβάτος, ἰατρός, 4) Γερ. Παρίσης, δικηγόρος, 5) Σταῦρ. Κουρούκλης, ἔμπορος, 6) Ἄθαν. Πυλαρινός, δικηγόρος, 7) Ἰωάν. Τζανετάτος, κτηματίας, 8) Χαρ. Μάντουκας, ἔμπορος, 9) Χαρ. Μελιδώνης, ἔμπορος, 10) Ἰωάν. Γιαννάτος, οἰνοβιομήχανος, 11) Γεώρ. Καμηνάρης, κτηματίας, 12) Τιμολ. Χαριτάτος, ἐργ. δημ. ἔργων.

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ

Ἀνεξάρτητος Ὑποψήφιος Δήμαρχος Ἀργοστολίου

ANNINOS XWPAΦAS NIKOΛ. ΠAN.

Ἐπιτροπὴ αὐτοῦ καὶ Ὑποψήφιοι Δημάρχ. π. ἀρεδ.:

1) Γρηγοράτος Δ. Γεράσιμος, καφεπώλης, 2) Μαλ. σιάνος Β. Ἰωάννης, κουρέυς, 3) Μενάγιας Ν. Ἡλίας, χρυσοχός.

Ὑποψήφιοι Δημοτικοὶ Σύμβουλοι:

1) Ἀννιάς Κωνσταντῖνος, κουρέυς, 2) Βαγγελάτος Κ. Δημήτριος, ἔμπορος, 3) Βαλλιανᾶτος Χρ. Ἀντύπας, ἔμπορος, 4) Βανδώρος Γ. Διονύσιος, δικηγόρος, 5) Δελλαδέτσιμας Δ. Χρήστος, δικηγόρος, 6) Δελλαπόρτας Σ. Ἀντώνιος, ἰατρός, 7) Δρακόπουλος Γεράσιμος, φαρμακοποιός, 8) Ζαφείρης Μακρῆς Ζ. Νικόλαος, ζωέμπορος, 9) Κρητικὸς Ι. Διονύσιος, ἔμπορος, 10) Λιθιεράτος Ι. Κωνσταντῖνος, ἔμπορος, 11) Λοβέρδος Ε. Ἰωάννης, κτηματίας, 12) Ματαράγκας Μ. Σπυρίδων, ἔμπορος, 13) Ραζῆς Λιοσάτος Π. Γεώργιος, ἔμπορος, 14) Στίβας Παν. Γεώργιος, βιομήχανος, 15) Τρουπέτας Α. Ἄγγελος, βιομήχανος, 16) Τσιλιμιδὸς Σ. Κων(τ)ίνος, ἔμπορος, 17) Χάλδας Δ. Ἄριστος, ἰατρός, 18) Χαράκτης Χ. Παναγῆς, ἔμπορος.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ 4ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1929

Δήμαρχοι

Κωνστ. Γεράκης 873. Ἄννιος Χωραφᾶς Ν. 679.

Πάρεδροι

Λυκούδης Κυριάκος 857, Ἀρσένης Σωτήρ. 844, Ἰακωβάτος Γεράσ. 841, Μενάγιας Ἡλίας 666, Γρηγοράτος Γεράσ. 658, Μαλισιάνος Ἰωάν. 660.

Σύμβουλοι

Κοσμετάτος Δ. 819, Μπαρμπάτης Γεώρ. 813, Μητάκης Δημήτρ. 812, Φακούντος Σπυρ. 809, Γαλιατσάτος Εὐάγ. 775, Βλαχούλης Παναγ. 775, Μαζαράκης Κωνστ. 768, Κότσορος Δ. 758, Σιμάτος Νικόλ. 744, Κωνσταντάτος Γεώρ. 742, Μεταξᾶς Σταῦρ. 733, Καλογεράτος Ἐρωτ. 728, Νικολάτος Γεράσ. 725, Βουτσινᾶς Παναγῆς 718, Δελλαπόρτας Ἀντών. 699, Βαρθολόμος Ἡλίας 701, Χάλδας Ἄριστος 695, Βαλλιανᾶτος Ἀντύπ. 692, Δελλαδέτσιμας Χρήστ. 685, Λυκούδης Δημήτρ. 683, Χαράκτης Παναγ. 682, Δρακόπουλος Γεράσ. 677, Ἀντύπας Εὐάγ. 674, Ματαράγκας Σπυρ. 671, Βανδώρος Διονύς. 668, Κρητικὸς Διονύς. 663, Στίβας Γεώργ. 663, Βαγγελάτος Δημήτρ. 658, Λιθιεράτος Κωνστ. 651, Λιοσάτος Γεώρ. 647, Ἀννιάς Κωνστ. 644, Ρόκος Διογένης 633, Τρουπέτας Ἄγγελος 633, Τσιλιμιδὸς Κωνστ. 633, Ζαφείρης Νικόλ. 613, Λοβέρδος Φουμῆς Ἰω. 484, Γασπαρινάτος Γεράσ. 154.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ ΤΗΣ 4ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1929

(Ἐκ τοῦ Εἰρηνοδικεῖου Ληξουρίου)

Ἐπιτυχόντες πλειοψηφίας

Νικόλαος Δελλαπόρτας 679, Θεόδωρος Λιναρδάτος 661, Ἀλέξιος Ζακυνθινός 656, Γεράσιμος Κεφαλάς 619, Σπυρ. Λοβέρδος Στελλακάτος 621, Διονύσιος Λιθαδάς 603, Εὐάγ. Μένεγος Ματζαβίνος 603, Χαράλαμπος Πετρίτσης 602.

Ἀναπληρωματικοὶ πλειοψηφίας

Σπυρίδων Δαμουλιάνος 596, Βασ. Λιθιεράτος Μπουρδέτας 594, Σπυρ. Καλογερόπουλος 586, Χρήστος Ρισιάνος 582.

Ἐπιτυχόντες μειοψηφίας

Παῦλος Αὐλάμης 486, Γεράς. Ἰακωβάτος 484, Ἰωάννης Φαρακλός 448, Γεράς. Μονοκρούσος 439.

Ἀναπληρωματικοὶ μειοψηφίας

Σταῦρος Κουρούκλης 438, Ἀθανάσ. Πυλαρινός 418, Χαράλ. Μηλιδώνης 411, Γεράς. Παρίσης 406.

Ἀποτυχόντες

Ἰωάν. Ματζαβίνος Τζανετάτος 404, Τιμολέων Χαριτάτος 396, Χαράλ. Μάντουκας 392, Γεώρ. Καμνηάρης 387, Σπυρίδων Λυκούδης 22.

ΦΑΡΑΚΛΑΤΑ (Καθυστερηθεῖσα).**Γάμοι.**

12 Μαΐου Σπυρίδων Κ. Κοσμάτος—Σοφία Σ. Πολλάτου. 26 Μαΐου Νικόλαος Γρ. Βαρδαραμάτος—Εὐαγγελία Γ. Ζαχαράτου (Ραζάτα), 9 Ἰουνίου Γεράσιμος Μ. Βαλεντῆς (Φαρακλάτα)—Ἀγγελικὴ Θ. Ζαχαράτου (Ραζάτα). 2 Ἰουνίου Χρῆστος Γεωργ. Κωνσταντάκης—Αἰκατερίνη Κ. Παπαναστασάτου.

Γεννήσεις.

21 Ἀπριλίου ἄρρεν Γερασ. Π. Σπανοῦ. 29 Ἀπριλίου ἄρρεν Θεοδώρου Ε. Κοσμάτου. 29 Μαΐου θῆλυ Γαλιάτσου Γαλιατσάτου (Ραζάτα). 1 Ἰουνίου θῆλυ Δημ. Σ. Παπαναστασάτου.

Θάνατοι.

1 Ἀπριλίου, Ἡλίας Σ. Λουράντος, ἐτῶν 20, 10 Ἀπριλίου, Παναγῆς Γ. Λουράντος, ἐτῶν 59, 13 Ἰουνίου Παρασκευὴ Κ. Πολλάκη, ἐτῶν 80.

Ἐν Φαρακλάτοις, τῇ 15ῃ Ἰουνίου 1929.

Ὁ Ἀρχ. Ἐπίτροπος

Ἱερεὺς Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΗΣ

ΑΣΣΟΣ

Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς ἐγκατεστάθη ἐνταῦθα καὶ λειτουργεῖ εὐδοκίμως Σχολὴ Κεντημάτων τῆς φιλοπροόδου ἐταιρείας Σίγγερ, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀόκνου καὶ εἰδικοτάτης Δος Μαριάνθης Μαυροειδῆ.

Ἀφίχθησαν ἐνταῦθα χάριν τῆς ἐξοχῆς προερχόμενοι ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Βασίλειος Κωνσταντακάτος καὶ ἡ Δίς Διαμαντίνα Κωνσταντακάτου, τέκνα τοῦ ἐν Ἀθήναις καθηγητοῦ κ. Ε. Κωνσταντακάτου καὶ ἀνεψιοὶ τοῦ ἐνταῦθα κτηματίου κ. Ν. Κοκόλης. Μετὰ ὀλιγοήμερον διαμονὴν ἐνταῦθα ἀνεχώρησεν ὁ κ. Β. Κωνσταντακάτος δι' Ἀθήνας χάριν τῶν ὑποθέσεών του.

Ἀφίχθησαν ἐνταῦθα ἐξ Ἀργοστολίου λόγῳ τῶν θερινῶν διακοπῶν τῶν μαθημάτων, ἡ Κα Γιαννουλάτου μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς κ. Γ. Γιαννουλάτου καὶ Δων Δ. καὶ Μ. Γιαννουλάτου. Ἐπίσης αἱ Δες Ἰουστίνη Βανδώρου καὶ Ἑλλη Βασιλάτου καὶ ὁ μαθητῆς Δ. Βανδώρος. Μετὰ ὀλιγοήμερον ἐνταῦθα διαμονὴν ἀνεχώρησεν ἡ Δίς Ἑλλη Βασιλάτου διὰ Πύλαρον.

Ἐν μέσῳ συγγενικοῦ κύκλου ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ λαμπροῦ νέου κ. Χαραλάμπους Ρόκκου, διανομῆς τοῦ ἐνταῦθα Τ. Τ. Γραφείου, καὶ τῆς λαμπρᾶς καὶ σεμνῆς νέας Δος Ἀνδρομάχης Ἀγγελάτου. Εὐχόμεθα ταχεῖαν στέψιν καὶ πᾶσαν εὐτυχίαν.

Ὁ λαμπρὸς νέος Γερ. Στεφανάτος, ταξινόμος Κινητῶν Ταχ/μείων καὶ ἡ Δίς Εὐδοκία Σ. Μενεγάτου ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου. Εὐχόμεθα ταχεῖαν στέψιν καὶ βίον εὐτυχῆ.

—Μεγαλοπρεπῶς ἐορτάσθη ἡ πανήγυρις τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Φρουρίου Ἄσσου ὁμώνυμον ἐκκλησίαν. Κατ' αὐτὴν παρέστη ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῶν ἐνταῦθα φυλακῶν μετὰ τῶν καταδικῶν καὶ πλήθος ἐκλεκτοῦ κόσμου.

—Τὰ βράδρια μὲ τὸ φεγγάρι γίνεται ζωηρὰ κίνησις περιπάτου στὸ δρόμῳ τοῦ Κάστρου μὲ τραγούδια καὶ κάπου κάπου καὶ μὲ ἐγχορδα ὄργανα καὶ ἀρκετὲς βαρκαδες.

Ἀφίχθησαν προερχόμενοι ἐκ Παξῶν ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένοι ὁ κ. Ἀνδρέας Βελιανίτης μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ, τῆς μητρὸς του Κας Γερ. Βελιανίτου, τῶν ἀδελφῶν του καὶ τῆς Δος Μαρτσούκη, γυναικαδέλφης του καὶ μηστῆς τοῦ φίλου ἐνωμοτάρχου κ. Κ. Λοδᾶ.

Ἀφίχθη ἐνταῦθα πρὸς παραθερισμὸν ὁ κ. Ἀντώνιος Ι. Βρυώνης, ἀδελφὸς τοῦ φίλου Ἱατροῦ κ. Ν. Βρυώνη, οἰκογενειακῶς.

Ἐν ἄκρῃ ἡσυχίᾳ καὶ εὐνομίᾳ διεξήχθησαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν αἱ ἐκλογαὶ κοινοτικῆς ἀρχῆς τῆς κοινότητος Ἄσσου. Κατ' αὐτὰς ἐπέτυχον κατὰ σειρὰν οἱ κ. κ. Νικόλαος Γρ. Κοκόλης, Γερ. Σπυρ. Ρόκκος, Ἀναστάσιος Παπασπυράτος, Ἀλέξιος Μουρίκης καὶ Σπυρίδων Πατρίκιος, ἐξ ὧν καὶ κατηρτίσθη τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον. Ὡς βέβαιος ἐκλεχθῆσόμενος πρόεδρος τῆς κοινότητος φέρεται ὁ κ. Ν. Γ. Κοκόλης.

Ἡ σερενάτες συνεχίζονται κάθε βράδῳ ἐν ἄκρῃ εὐθυμίᾳ ἀπὸ μικτῆ παρέα κυριῶν, κυριῶν καὶ δεσποινίδων, τῇ συνοδείᾳ ἐγχορδῶν ὀργάνων.

Ἀφίχθη χθὲς ἐνταῦθα μετὰ ὀλιγοήμερον ἐν Κοθρέᾳ διαμονὴν ἡ Κα Ἄννα Καμπίτη.

Ἐν Φρουρίῳ διεπληκτίσθησαν οἱ συγκάτοικοι φύλακες τῶν ἀγροτικῶν φυλακῶν Ἄν. Περούλης καὶ Κ. Δεστούνης, ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς κλειστῆς.... πόρτας.

Ἀφίχθη χάριν ὀλιγοήμερου ἀναψυχῆς καὶ ἀνεχώρησε μετὰ διήμερον ὁ ἐν Πειραιεὶ ἐγκατεστημένος κ. Εὐάγγελος Κρητικῶ. Παραμένει ἐνταῦθα παραθερίζουσα ἡ Κα Εὐαγ. Κρητικῶ.

Ἀφίχθη ἐνταῦθα τὸ βενζινόπλοιο τοῦ ἐξ Ἄσσου κ. Σπ. Θωμᾶ «Ἅγιος Νικόλαος» ἐκ Πειραιῶς, κομίσαν φορτίον ἀλεύρων, τιμέντων, μωσαϊκῶν πλακῶν καὶ ξυλείας, ὅπερ μετὰ τριήμερον ἐνταῦθα παραμονὴν ἀνεχώρησεν διὰ Κέρκυραν.

Προχθὲς ἡμέραν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων καθιερωμένην διὰ σκορδαλιάν, ἠναγκάσθημεν ὅλοι οἱ κάτοικοι Ἄσσου νὰ γευματισώμεν μὲ σκορδαλιάν ἀπὸ ἀλμυρῆς σαρδέλλης, λόγῳ τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως νωπῶν ἢ ξηρῶν ἐτέρου εἶδους ἰχθύων καὶ σ' αὐτὸ φταίει ἡ ἀναθεματισμένη θάλασσα ποῦ ἀγρίεψε καὶ ἐφόβισε τοὺς ψαράδες μας.

Ἀφίχθη πρὸ ἡμερῶν ἐνταῦθα ὁ νέος Ἀστυνομικὸς σταθμάρχης μας κ. Γ. Κακλαμάνης, ἐνωμοτάρχης. Περιμένωμεν νὰ ἐπιληφθῆ καὶ διορθώσῃ μερικὰ ἄτοπα τὰ ὁποῖα παρατηροῦνται ἤδη.

Ἰούλιος 1929.

ΜΕΣΟΒΟΥΝΙΑ

Κύριε Θεοτοκάτε,

8 Μαΐου 1929.

Θὰ μένω ὑπόχρεος, ἂν εἰς τὰς στήλας τοῦ περιοδικοῦ

Σας δημοσιεύσθη τὰ κάτωθι ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου Μεσοβουνίων.

Ἐπιτηθεῖν εἰς τὸ ἐν Μεσοβουνίαις Ἑλληνικὸν σχολεῖον πρὸ διετίας καὶ αἰσθανόμενος τὰς ἐλλείψεις τῆς ἐποπτικῆς διδασκαλίας, ὡς ἡ νεωτέρα Παιδαγωγικὴ Ἐπιστήμη ἐπιβάλλει ἕνεκεν τῶν πενιχρῶν πόρων τοῦ σχολείου μου, παρακαλῶ καὶ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐνδιαφερομένους ὑπὲρ τῶν μαθητῶν των καὶ τῆς παιδείας, ὅπως μᾶς διαβιβάσῃ ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν βοήθημα πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων τῆς Σχολικῆς μας Ἐπιτροπῆς, σκοποῦσα τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ σχολείου μας.

Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ ἐνταῦθα Σχολαρχείου.

Ὁ Διευθύνων τὸ σχολεῖον

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΛΑΔΑΣ

Ὁ Ταμίας τῆς Σ. Ε.

ΑΝΤΩΝ Δ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ

ΑΓΙΑ ΕΥΦΗΜΙΑ

4 Αὐγούστου 1929.

Τραγικὸν δυστύχημα συνέβη τὴν πρωίαν τῆς Παρασκευῆς, 2ας Αὐγούστου. Ἡ 12τις Σοφία Ποταμιάνου καὶ ἡ 18τις Παρασκευὴ Γερολυμάτου κολυμβῶσαι εἰς τὴν παρὰ τὸ νεκροταφεῖον ἀμμουδιά, παρεσύρθησαν εἰς τὰ βαθέα ὕδατα. Οἱ σπεύσαντες εἰς τὰς φωνὰς τῶν ἐκεῖ πλησίον κολυμβόντων γυναικοπαίδων, μετὰ κόπου τὰς ἀνέστυραν ἐκ τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης ἀναισθητοὺς ἀμφοτέρας, μετὰ δὲ τὴν ἐγκαιρὸν βοήθειαν ἰατροῦ, ἐπανῆλθεν εἰς τὰς αἰσθήσεις τῆς ἡτέρας Παρασκευῆς Γερολυμάτου, ἐνῶ ἡ πρώτη μὴ δώσασα οὐδὲν σημεῖον ζωῆς, ἐτάφη τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας.

Θ. ΑΝΤΥΠΑ

ΑΘΗΝΑΙ

Ἐτελέσθησαν ἐν Ἀθήναις τὴν 14ην Ἰουλίου καὶ εἰς τὴν ἐν Κηφισσίᾳ ἔπαυλιν τοῦ κ. Στρέϊτ ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἰωάννου Γερουλάου, προσφίλους υἱοῦ τοῦ καθηγητοῦ κ. Μαρίνου Γερουλάου, μετὰ τῆς δι' ἐξόχων προτερημάτων πεπρωκισμένης Δδος Δεσποίνης Γεωρ. Στρέϊτ.

ΝΕΑ ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

(Τοῦ παρεπιδημοῦντος ἀνταποκριτοῦ μας κ. Σωτ. Βαλοσαμῆ).

ΦΑΡΑΚΛΑΤΑ

Τὴν 21ην Ἰουλίου ὁ Διον. Παπαναστασάτος ἐφόνευσε διὰ κυνηγετικοῦ ὅπλου τὸν Θεόδωρον Παπαναστασάτον, διότι οὗτος εἶχε ραπίσει τὸν μικρὸν ἀδελφὸν τοῦ φονέως. Ὁ δράστης παρουσιάσθη εἰς τὸ τμήμα τῆς Ἀστυνομίας.

ΒΑΣΙΛΙΚΑΔΕΣ - ΕΡΥΣΣΟΥ

Ἡ ἐορτὴ τῶν Ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου ἐωρτάσθη καὶ ἐφέτος μετὰ μεγάλης εὐλαθείας καὶ ἐπισημότητος. Παρευρέθησαν ἄνω τῶν 500 προσκυνητῶν, ἀντεπροσωπευθῆ δὲ ἐν τῇ ὥραίᾳ ταύτῃ πανηγύρει ὅ,τι ἐκλεκτὸν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Ἐρύσσοσ. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου καθυπεχρέωσαν πάντας διὰ τῆς φιλοξενίας των.

Μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν ὁ ἐκ Σιμάγου κ. Παν. Βασιλάτος ἐβάπτισε τὸ τέκνον τοῦ Κου καὶ Κας Παν. Κουίνης ὀνομάσας αὐτὸ Γεώργιον.

ΚΟΘΡΙΑΣ - ΕΡΥΣΣΟΥ

Ἡ πλῆθὸς μὲ τὰ ὀνόματα τῶν περὸντων κατὰ τοὺς τελευταίους πολέμους, ἦν τὸ Ὑπουργεῖον ἀπέστειλε πρὸς τὴν

Κοινότητα ὅπως τοποθετηθῇ ἐπὶ ἀναθηματικῆς στήλης εὐρίσκεται δυστυχῶς ἐν ἀχρηστία εἰς τὸ παντοπωλεῖον τοῦ κ. Π. Βρυώνη. Ποιοῦμεθα ἔκκλησιν εἰς τοὺς ἐν Ἀμερικῇ συγχωρίους ὅπως συνεισφέρουν ἵνα συγκεντρωθῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν καὶ ἀνεγερθῇ ἡ στήλη αὕτη, ἥτις ὄχι μόνον θὰ κοσμῇ τὸ χωρίο μας ἀλλὰ καὶ θὰ ὑπενθυμίζῃ αἰωνίως ὅτι ἐνθυμούμεθα ἐκείνους ποὺ ἐθυσίασαν τὴν ζωὴν των ὑπὲρ πατρίδος. Οἱ φονευθέντες καὶ ἀπολεσθέντες εἶναι: Ἐκ Κοθριά: Ἀνδρέας Π. Ἀργυρός, Θεόδ. Α. Βρυώνης, Ἀνδρέας Π. Καββαδίας, Παναγῆς Σ. Ραυτόπουλος, Στεφανῆς Α. Βαλοσαμῆς. Ἐκ Κοκολάτων: Παν. Θ. Μπούρας, Νικ. Σ. Καλαματιανὸς καὶ Παν. Γ. Βελισσαράτος. Οἱ ἐπιθυμοῦντες δύνανται νὰ ἀποστείλουν εἰς τὸν πρόεδρον κ. Ἀπ. Βελισσαράτον ἢ τὸν ἱερέα Νικ. Βρυώνη.

Ὁ κ. ΣΩΤΗΡΙΟΣ Θ. ΒΑΛΟΣΑΜΗΣ
Ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἠχῶς» ἐν Πιτσοῦργῳ.

ΠΛΑΓΙΑ - ΕΡΥΣΣΟΥ

Ἐωρτάσθη μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐφέτος ἡ πανήγυρις τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, περιφερθείσης τῆς εἰκόνος ἀνά τὰς ὁδοὺς τοῦ χωρίου καὶ μέχρι τοῦ Πύργου.

ΔΡΑΠΑΝΙΤΙΚΑ - ΕΡΥΣΣΟΥ

Παραθερίζουν προσερχόμενοι ἐξ Ἀθηνῶν ἡ Κα Ἄννα Παπαδάκη μετὰ τῶν δύο τέκνων της. Εἶναι ἀδελφὴ τῶν εἰς Κλήβελανδ ἀδελφῶν Γερ. καὶ Ζαχ. Εὐαγγελάτου.

ΚΛΕΙΣΜΑΤΑ - ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ

Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Σπ. Φραγκοπούλου διαμένοντος εἰς Woodlawn, Pa. καὶ μέλους τοῦ «Κεφάλου» Πιτσοῦργου, μετὰ τῆς Δος Σοφίας Φραγκοπούλου, ἐν μέσῳ ἐκλεκτῆς ἀκηγῆς. Εὐχόμεθα εἶναι εὐδαίμονα.

ΚΟΡΙΑΝΑ - ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ

Τὴν Κυριακὴν 7ην Ἰουλίου, μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν ἐτελέσθη παρακλησις ὑπὸ τοῦ εφημερίου Κ. Γεωργοπούλου, ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ἠχῶς», ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν Ματζαβίνου, καλῶς ἐγκατεστημένων εἰς Πιτσοῦργον.

Οί αδελφοί Ματζαβίνου ἔχουσι δωρήσει πολλάκις χρήματα καὶ ἀφιέρωματα εἰς τὴν ἐκκλησίαν των, ἀνακηρυχθέντες εὐεργέται. Θερμότερα συγχαρητήρια διὰ τὸ ἐνδιαφέρον των πρὸς τὴν γενέτειραν. Ἐγένετο ὡσαύτως παράκλησις ὑπὲρ τοῦ κ. Παύλου Α. Ροσολύμου, δωρητοῦ, ἐλθόντος ἐξ Ἀθηνῶν ὅπως παραθερίσῃ.

ΣΒΟΡΩΝΑΤΑ - ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ

Τὴν πρωίαν τῆς 3ης Ἰουνίου ἔλαβε χώραν τραγικὸν δυστύχημα εἰς τὴν ἀκρογιαλιὰν «Ἄμμος». Καθ' ἣν στιγμήν ὁ ἐκ Λακύνθρας Γερ. Μιχαλιτσιάνος κολυμβῶν ἐκινδύνευε νὰ πνιγῇ, ὁ ἐκ Σβορωνάτων βδοτούτης Λάσκαρης Σβορώνος σπεύσας πρὸς βοήθειαν περιεπλάκη εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἄλλου καὶ ἐπνίγη, ἐνῶ ὁ Μιχαλιτσιάνος ἐσώθη ὑπὸ τῶν παρακολυμβῶντων Παν. Γ. Γυεσούλη καὶ Γεωρ. Μ. Σέρρα. Ὁ πνιγμὸς τοῦ καλοκαγαθῶ καὶ οἰκογενειάρχου Λ. Σβορώνου ἐλύπησε πάντας, ἡ δὲ κηδεία του ἐγένετο λίαν σεμνοπρεπῶς.

ΠΛΑΓΙΑ - ΕΡΥΣΣΟΥ

Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ πρὸ δύο περιπτου ἐτῶν ἐπανελθόντος ἐκ Ν. Ὑόρκης κ. Ἰ. Θεοχαράτου ἐκ Κομιτάτων μετὰ τῆς Δδος Κρουσταλένιας Μαυροκεφάλου. Εὐχόμεθα βίον εὐδαίμονα.

ΚΟΜΙΤΑΤΑ - ΕΡΥΣΣΟΥ

Ἀναχωρεῖ μετ' ὀλίγον διὰ τὰς ἐν Βαλτιμόρη ἐργασίας του ὁ κ. Παν. Τσίμας. Εὐχόμεθα κατευδὸν καὶ πᾶν πόθητόν.

ΦΑΡΑΚΛΑΤΑ

Ἀναχωρεῖ προσεχῶς διὰ τὰς ἐργασίας του ἐν Ντετρόιτ ὁ κ. Παν. Λυκούδης. Κατευδὸν καὶ καλὴν εὐδοκίμησιν.

ΜΕΣΟΒΟΥΝΙΑ - ΕΡΥΣΣΟΥ

Ἀφίχθησαν κατὰ τὰ μέσα Ἰουλίου ἐξ Ἰνδιῶν οἱ ἀδελφοὶ Γερ. καὶ Χαρ. Χαροκόποι, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῶν καταστημάτων Ράλλη. Ἐπίσης ὁ ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς αὐτῆς εταιρείας κ. Γεώρ. Τουλιᾶτος, ἐκ Βασιλικῶν. Καλῶς ὤρισαν.

ΜΑΡΚΟΥΛΑΤΑ - ΕΡΥΣΣΟΥ

Ἀποβίωσασα ἐν τῇ Νοσοκομίᾳ Ἀργοστολίου ἡ Ρηγίνα Ι. Κουλουμπαρίτση, ἐτῶν 36, ἐκηδεύθη ὑπὸ τοῦ συζύγου καὶ ἀδελφῶν τῆς λίαν σεμνοπρεπῶς. Τὴν κηδείαν παρηκολούθησαν πολλοὶ ἐκ τῶν πέριξ ἐν μέσῳ γενικῆς λύπης. Τὰ συλλυπητήριά μας πρὸς τοὺς οἰκείους.

ΤΟΥΛΙΑΤΑ - ΕΡΥΣΣΟΥ

Τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Ἰουλίου ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Εὐαγ. Φ. Τουλιάτου μετὰ τῆς Δδος Λουκίας Τουλιάτου, ἐν μέσῳ ἐκλεκτοτάτης καὶ πυκνῆς ὀμηγύρευς. Εὐχόμεθα βίον εὐδαίμονα.

ΛΑΚΗΘΡΑ - ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ

Τὸ μεσονύκτιον τῆς 20ῆς Ἰουλίου εἰς θέσιν «Ἅγιος Ἰωάννης» εὐρέθη νεκρὸς ὁ Ἰωάννης Τσάτσης ἐκ τραυματικῶν εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ σιδηρᾶς ράβδου. Τὸ στυγερὸν ἔγκλημα ἐνεποίησε ἀγγεῖν ἡ ἐγκύπωση. Ὡς ὑποπτος συνελήφθη ὁ συνέταιρος τοῦ φονεθέντος. Ἦσαν συνέταιροι μπουστάνιου καὶ λέγεται ὅτι διέκειντο εἰς ἐχθρικὰς σχέσεις. Ἡ κηδεία τοῦ φονεθέντος ἐγένετο σεμνοπρεπῶς.

ΒΕΝΤΟΥΡΑΤΑ - ΕΡΥΣΣΟΥ

Ὁ τηλεγράφος ἐκόμισε τὸ θλιβερώτατον ἄγγελμα εἰς

τὴν οἰκογένειαν τοῦ κ. Γεωργίου καὶ Κατ. Ἀκριθῆς Βεντούρα τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ των Χρήστου, διαμένοντος εἰς Salisbury, Rhodesia, S. Africa. Θερμότερα συλλυπητήρια πρὸς τοὺς οἰκείους του.

ΡΙΦΗ - ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΘΑΝΑΤΟΙ

Μετέστη εἰς τὰς Οὐρανίους Μονάς, εἰς Ρίφη Ληξουρίου, καλοκάγαθος καὶ φιλόστοργος οἰκογενειάρχης, ὁ Χρῆστος Θ. Θεοτοκάτος, πατὴρ τῶν ἐν Ληξουρίῳ ἐμπόρων καὶ ἐργολάβων Νικολάου καὶ Εὐθυμίου, ὡς καὶ τοῦ κ. Θ. Θεοτοκάτου, Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐκδιδομένου Περιοδικοῦ «Ἠχώ τῆς Κεφαλληνίας».

Τὴν σεμνοπρεπῆ κηδείαν τοῦ μεταστάντος παρηκολούθησεν ἀρετὸς κόσμος καὶ ἐκ τῶν πλησιεστέων χωρίων, ἐκτιμῶν τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ.

Ἐν τέλει τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας ὁ ἐκ τοῦ ἰδίου χωρίου καθηγητῆς κ. Θεόδ. Γαβριελάτος ἐξεφώνησεν ἐπικηδεῖον λόγον.

Συλλυπούμενοι τοὺς υἱοὺς καὶ λοιποὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος εὐχόμεθα αὐτοῖς ταχεῖαν τὴν ἐξ Ὑψους παρηγορίαν.

ΖΩΛΑ ΘΗΝΑΙΑΣ.—Ἀπεβίωσεν εἰς τὰς 2 Αὐγούστου εἰς ἡλικίαν 19 ἐτῶν, πάσχων ἐπὶ 4 ἔτη ἐκ φθίσεως τῶν ὀστέων, ὁ Γεώργιος Π. Ἀπεργῆς, ἀνεψιὸς τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κ. Γεωργίου Ν. Μουλίνου. Ἐγκαταλείπει γονεῖς, δύο ἀνυπᾶνδρους ἀδελφὰς καὶ ἓνα ἀδελφὸν ἐν Ἀθήναις.

ΠΕΤΡΙΚΑΤΑ ΘΗΝΑΙΑΣ.—Ἀπεβίωσεν εἰς ἡλικίαν 65 ἐτῶν ὁ Ζήσιμος Π. Καλογεράτος, πατὴρ τοῦ Φώτου Ε. Καλογεράτου. Ἐπίσης ἀπεβίωσαν ὁ Κωνστ. Α. Κατραβάς, 70 ἐτῶν καὶ ὁ Σ. Παναγιωτάτος καὶ ἡ σύζυγός του, γονεῖς τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἱατροῦ κ. Γεορ. Σ. Παναγιωτάτου.

ΡΙΖΑ ΘΗΝΑΙΑΣ.—Ἐτελέσθησαν ἐν Ἀθήναις οἱ Γάμοι τοῦ κ. Σπυρ. Ν. Φαραντάτου μετὰ τῆς διακεκομμένης Δεσποινίδος Γετούλας Ν. Κλαδά, ἐκ τῆς μεγάλης οἰκογενείας Κλαδά. Ὁ γαμβρὸς εἶναι ἀδελφὸς τῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἀντωνίου, Διονυσίου καὶ Βασιλείου Ν. Φαραντάτου. Εὐχόμεθα αὐτοῖς νὰ ζήσουν.

ΤΟΥΛΙΑΤΑ ΕΡΥΣΣΟΥ.—Ὁ κ. Βασίλειος Πατρίκιος καὶ ἡ Δις Εὐτέρπη Π. Τουλιάτου ἐμνηστεύθησαν.

ΕΝΩΣΙΣ ΕΡΥΣΣΟΥ.—Πρὸ μηνὸς ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν διὰ νὰ ἐξασκήσῃ τὸ ἐπιστημονικὸν ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Ἄνω καὶ Κάτω Ἐρυσσοῦ, ὁ κ. Γεράσιμος Δ. Καββαδίας, τέκνον τοῦ ἐν Ἐνώσει ἐμπόρου κ. Διονυσίου Καββαδία. Ὁ ἱατρὸς Γεράσιμος Δ. Καββαδίας ἐσπούδασεν ἐν Ἀθήναις καὶ διετελέσεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη βοηθὸς τοῦ καθηγητοῦ Ἀληβιζάτου. Ἡ ἐνταῦθα ἐγκατάστασις τοῦ νέου ἱατροῦ ἐχαροποίησεν ὅλους μας διότι ὑπῆρχε μεγάλη ἀνάγκη ἐνὸς τοιοῦτου ἐπιστήμονος, λόγῳ τῶν πολλῶν ἀσθενειῶν ποὺ μαστίζουν τὴν περιφέρειαν.

ΚΕΡΑΜΙΕΣ ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ.—Ἀφίχθη ἐκ Pittsburgh καὶ ἐγένετο ἐνθέρμως δεκτὸς ἐν Ἀργοστολίῳ καὶ ἐδῶ ὁ ἀγαπητὸς τοῖς πᾶσι φίλος μας κ. Γεράσιμος Λυκιαρδόπουλος.

ΡΙΖΑ ΘΗΝΑΙΑΣ.—Ἀφίχθη ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ μετὰ τῆς κόρης τοῦ κ. Ματθιάτου, ὁ κ. Περιελῆς Γερολιμάτος, γενόμενος ἐνθέρμως δεκτὸς παρὰ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων. Καλῶς ὤρισαν.

ΜΟΥΣΑΤΑ ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ.—Ἀνεχώρησε διὰ τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον μετὰ τῆς νεομηνίου τοῦ Ἰωάννου, θυγατρὸς τοῦ ἐν Μουσάτῃ συνεροῦ τῆς «Ἠχοῦς» κ. Π. Γεωργοπούλου, ὁ κ. Ναπολέων Α. Σπυλιώτης. Ὁ κ. Σπυλιώτης εἶναι καλῶς ἐπισκεπτεσθῆναι ἐν Ἅγιῳ Φραγκίσκῳ ὅπου διατηρεῖ ἰδικὰς του ἐργασίας.

ΚΟΘΡΕΑΣ ΕΡΥΣΣΟΥ.—'Εν μέσω πλήθους συγγενών και φίλων ἐτελέσθησαν εἰς τὰς 15 Αὐγούστου οἱ γάμοι τῆς Δίδος Σταμούλας Λ. Βαλσαμῆ μετὰ τοῦ ἐκ Κουλούμους καλοῦ μας φίλου κ. Κωνσταντίνου Α. Καμπανοῦ, ἔτη πολλά διαμείναντος ἐν Ἀμερικῇ.

—'Εώρασαν τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἑορτὴν ὁ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διατελέσας πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κοθρέας κ. Σωτήριος Σ. Βρυώνης, ὡσαύτως καὶ ὁ παραθερίζων ἐδῶ κατόπιν πολλῶν ἐτῶν ἀπουσίας κ. Σ. Βαλσαμῆς.

Εἰς προηγουμένην μου ἀνταπόκρισιν ἔγραφα ὅτι τηλεγραφικῶς ἐγένετο ἐδῶ γνωστὸν ὅτι ἀπεβίωσεν εἰς Πάτρας ὁ Φώτιος Καθβαδίας ἐκ Βασιλικάδων, Ἐρούσου. Ἡ εἶδησις αὕτη δὲν ἦτο ἀληθής, διότι μετεφέρθη ὁ ἀσθενὴς εἰς Ἐρυσσον.

ΣΩΤ. Θ. ΒΑΛΣΑΜΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς ἀπουσίας μου ἡ «Ἡχώ» θὰ ἐκδίδηται κανονικῶς καὶ ἀνελλιπῶς.

Οἱ ἔχοντες ὑποθέσεις ἐν Κεφαλληνίᾳ ἢ λοιπῇ Ἑλλάδι ἢ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τοὺς οἰκείους ἢ ἄλλους φίλους των δύνανται νὰ γράψουν εἰς τὸν κ. Θεοτόκην Χ. Θεοτοκάτον, εἰς Ληξούριον Κεφαλληνίας, αἱ δὲ ἐντολαὶ των θὰ ἐκτελεσθοῦν κατὰ γράμμα.

Κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου θὰ μὲ ἀντιπροσωπεύῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ μόνον ὁ κ. Λεωνίδας Λαμπαδάκης.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται θερμότατα οἱ διάφοροι ἀνταποκρίται μας ὅπως ἀποστέλλωσι τὰς μηνιαίας αὐτῶν ἀνταποκρίσεις τακτικῶς, ἔτσι δὲ ὄχι μόνον ἡμᾶς ὑποχρεώνουν ἀλλὰ καὶ σημαντικὴν συμβολὴν παρέχουν εἰς τὸ ἔργον τῆς «Ἡχοῦς».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μόλις συνελθόντες ἐκ τῆς πληξιάσης ἡμᾶς συμφορᾶς, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς ἀγαπητῆς μας συζύγου καὶ ἀδελφῆς Πιπίνας Βούλτεψη, σπεύδομεν καὶ δημοσίᾳ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸ πάντας τοὺς ὀπισθόδηποτε συμμετασχόντας εἰς τὴν θλίβιν μας, τόσον εἰς Ἑλλάδα ὅσον καὶ ἐν Ἀμερικῇ.

Ὁ σύζυγος **ΘΕΟΔΟΥΛΟΣ ΒΟΥΛΤΕΨΗΣ**

Ὁ ἀδελφὸς **ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**

Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Παρακαλεῖται ὁ γνωρίζων τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δημ. Κ. Βριάνη ἐκ Γορίτσης, Τριφυλίας, διαμένοντος ἄλλοτε εἰς Ἄγ. Φραγκίσκον, νὰ ἀποστείλῃ ταύτην εἰς τὸν ἐξάδελφόν του κ. Κωνστ. Βριάνη, 1200 — 6th Ave., New York City.

Ὁ γνωρίζων τὴν διεύθυνσιν τοῦ Νικολάου Α. Φερεντίνου ἐκ Κουλούμους, Ἐρούσου, τέως διαμένοντος ἐν Woodlawn, Pa., παρακαλεῖται ὅπως τὴν ἀποστείλῃ εἰς τὸν πατέρα του Ἀνδρέαν Φερεντίνον, εἰς Κουλούμους.

—'Ἐπίσης ὁ γνωρίζων τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Διονυσίου Σ. Παπαστεφανάτου παρακαλεῖται ὅπως τὴν γράψῃ εἰς τὴν ἀνησυχοῦσαν σύζυγόν του Καν Φωτεινῆν Δ. Παπαστεφανάτου εἰς Κομητᾶτα, Ἐρούσου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κοὺς Νικ. Σπυράτον, Εὐάγ. Σκλαβοῦνον, Βασ. Κωνσταντινίδην, Newport, R. I., Σοκρ. Μάτζαρη, Ἄναστ. Τσάκωνα, Lynn, Mass., Παν. Δανάλην, Σοκρ. Καβαλιεράτον, Ἡλ. Σπαθῆν, Γερ. Ζαφειράτον, Ἀλέξ. Μαρκέτον, Springfield, Mass., ἀδελφοὺς Σώκαρα, ἀδελφοὺς Ράλλη, Σοκρ. Γιαννάτον, Εὐάγ. Βιτωράτον, Albany, N. Y., Ἄγγ. Μαρκεσίτην, Hudson, N. Y., συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἀπείρους εὐχαριστίας.

Κοὺς Ἡλίαν Γιαννάτον, Ἀδελφοὺς Μανωλάτου, Ἀλέξανδρον Δελαπόρταν, Ὀδυσσεά Γιαννάτον, Ἀδελφοὺς Κουλουμπῆ, Ithaca, N. Y., Διον. Μαρούλην, Διον. Αὐγουστινιάτον, Θεόδ. Κατσέλην, Παναγὴν Βουδοῦμπα, Σωκράτην Κυριάκου, Ἀνδρέαν Βουτσινᾶν, Ἰωάν. Δελαπόρταν, Χ. Σταθάτον, Διον. Μαντσαυράτον, Syracuse, N. Y., Παναγ. Μαρκανδονάτον, Α. Στεφανάτον, Γεώρ. Μεσάρην, Παναγ. Λιθόν, Παναγ. Νεραντσίτην, Ἄγγελον Δελαπόρταν, Διον. Ἀνδρίτσην, Ἀδελφ. Βαλλιάνου, Διον. Γέμον, Λάμπρ. Χαλικιᾶν, Watertown, N. Y., Σπύρ. Κουτσούφαν, Γεώρ. Ζαχαράτον, Μιλτ. Εὐαγγελίτον, Σπύρ. Λικεράτον, Κωνστ. Στεφανάκον, Γεώρ. Δελάλην, Binghamton, N. Y., Παναγὴν Σπυράτον, Σπύρ. Μωραϊτῆν, Νικόλ. Σπυράτον, Χαρίλ. Περάνην, Χρήστ. Φερεντίνον, Χαρ. Κωνσταντάκην, Γεώρ. Μαζαράκην, Ἀδελφοὺς Σαοῆ, Ἀνδρέαν Ἀνδρεάτον, Buffalo, N. Y., Καν Ἑλένην Ποταμιάνου, Rome, N. Y., Σπύρ. Μπατιστάτον, Rochester, N. Y., Πολυχρ. Μαλιόρην, Νικόλ. Λαμιάρην, Χαρίλ. Λαμιάρην, Ἀπόστ. Σπαθῆν, Ἄγγ. Κλαουδάτον, Διον. Λαμιάρην, Dennis Bonos, Erie, Pa., Γεράσ. Βαλσαμῆν, Ἀδελφ. Λυκαρδοπούλου, Γεώργ. Κακαροῦμπα, Σπύρ. Τσιλιμοῦ, Νικόλ. Λυκαρδοπούλου, Γ. Γεκιάνην, Παναγὴν Τρωϊνήν, Γεράσιμον Κουντούρην, Μελισσιόν Ὀρκοῦλαν, Παναγὴν Κανάκην Pittsburgh, Pa., καὶ Κυριάκον Πεπονάκην, New York City, συνδρομαὶ σας ἐλήφθησαν. Μυρίας εὐχαριστίας. Διὰ τὰς ἐκφράσεις σας ὑπὲρ τῆς «Ἡχοῦς» συγκινούμεθα βαθύτατα.

Ὁ κ. Διον. Φαρανδάτος ἐκ Νέας Ὑόρκης ἐνέγραψε τὸν κ. Νικόλ. Ν. Κλαδᾶν εἰς Ληξούριον, οἱ κ. κ. Ἀδελφοὶ Χαριτάτου ἐκ Rome, N. Y. ἐνέγραψαν τὴν Δίδα Ἀγγελικὴν Ν. Χαριτάτου εἰς Δρακάτα, Πυλάρον, ὁ κ. Γεώργιος Κλαουδάτος ἐκ Rome, N. Y. ἐνέγραψε τὸν κ. Νικόλ. Φωτεινάτον, Adis-Abeba, Abyssinia, οἱ κ. κ. Ἀδελφοὶ Βαλλιάνου ἐκ Watertown, N. Y., τὸν κ. Ἀνδρέαν Τιμ. Βαλλιάνον εἰς Κεραμῆς, Λειβαθοῦς, ὁ κ. Σπύρος Σφαέλος ἐκ Watertown, N. Y. ἐνέγραψε τὸν κ. Μιχαὴλ Σφαέλον εἰς Λουκεράτα, Ληξουρίου. Μυρίας εὐχαριστίας.

MUSIC STORE L. CAVADIAS

241 EAST 42nd STREET

Tel. Murray Hill 2291

NEW YORK CITY

Πλήρης συλλογὴ Πλακῶν Φωνογράφου, Μουσικῶν Τεμαχίων, Φωνογράφων, Γραμμοφῶνων, Ραδίων, κλπ.

Ἀποστέλλομεν παραγγελίας πανταχοῦ C. O. D. — Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία διὰ τοὺς

συμπatriώτας Κεφαλλήνας.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΠΥΡΑΤΟΥ

Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν δεικνύει τοὺς γάμους τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κου Σπύρου Σπυράτου, Νικολάου. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῶν νεονύμφων οἱ γονεῖς τοῦ γαμβροῦ, ὁ Κορς Γεώρ. Σπυράτος καὶ ἡ Κα Σπυράτου. Οἱ λοιποὶ ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ: Σπῦρος Σπυράτος, Ε. Σκλαβοῦνος ἢ Μονοκροῦσσος, ἡ Κα Σκλαβοῦνου, ἀδελφὴ τοῦ γαμβροῦ, τὸ ζεῦγος Σπύρου Παναγάτου καὶ τὸ ζεῦγος Δημ. Γαλιατσάτου. Ἡ μικροῦλα εἶναι κόρη τοῦ Κου καὶ τῆς Κας Παναγάτου.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΠΥΡΑΤΟΣ

Ἐγεννήθη εἰς Τουργιανάτα - Ὀμαλῶν τὸ 1892, ἐκπαιδευθεὶς εἰς Ἀργοστόλιον.

Τὸ 1907 ἀφίχθη εἰς Νιούπορτ, R. I., φροντὶς τοῦ ὁποίου πρώτη ὑπῆρξε ἡ ἐκμάθησις τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης ὡς τοῦ μόνου ὅπλου διὰ τὴν πρόοδον ἐν Ἀμερικῇ.

Τὸ 1912 μετέβη εἰς Ἑλλάδα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν του ὑποχρεώσεων.

Ἔλαβε μέρος εἰς τοὺς πολέμους τοῦ 1912-13 διακρινθεὶς εἰς διαφόρους μάχας, προαχθεὶς εἰς τὸν βαθ-

μὸν τοῦ δεκανέως. Ἀπολυθεὶς τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀφίχθη καὶ πάλιν εἰς

Νιούπορτ, R. I., ὅπου εἶναι καλῶς ἀποκατεστημένος, ἔχων ἰδιόκτητον ἐμπορικὸν κατάστημα εἰς τὴν καρδίαν τῆς πόλεως. Θιασώτης τῶν ὀργανώσεων, εἶναι μέλος τοῦ «Κεφάλλου» καὶ ἄλλων Ἀμερικανικῶν σωματείων.

Ὁ κ. Σπυρ. Σπυράτος, ἀγκραιφνῆς Κεφαλλῆν, τιμᾷ τὸ Κεφαλληνιακὸν καὶ Ἑλληνικὸν ἐν τῇ ξένῃ ὄνομα. Δυστυχῶς ὁμοῦς ἀγαμὸς.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ**ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ**

Ἐγεννήθη ἴστα Μεταξάτα - Λειβαδοῦς ἴστας πέντε Ἰανουαρίου τοῦ 1905 ὅπου διήλθε τὸν μαθητικὸν του βίον.

Ἄνεχώρησε ἐκ Κεφαλληνίας τὸ 1921 ὡς ναυτικὸς καὶ ἀφοῦ περι-ἤλθε πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου ἀφίχθη εἰς Φιλαδέλφειαν, Πενν. τὸν Αὐγούστον τοῦ 1923, ἐπιδοθεὶς εἰς ἐπιχειρήσεις ἐστιατορίων καὶ ἐγκατασταθεὶς εἰς Γουϊντσεστερ, Μασσ.

Εὐγενέστατος, ἀξιοπρεπέστατος, καλόκαρδος καὶ φίλεργος, χαίρει ἐκτιμήσεως ὄχι μόνον παρὰ τοῦ Ὁμογενοῦς ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῦ Ἀμερικανικοῦ στοιχείου.

Τὴν σταδιοδρομίαν του θεμελιώνει ἐπὶ τῶν βάσεων τῆς ἠθικῆς, διασώτης τῶν ὀργανώσεων εἶναι μέλος τοῦ «Κεφάλου» καὶ τῆς «Ἀχέπα».

Ἀπὸ τὸν νεαρὸν αὐτὸν βλαστὸν ἀναμένομεν πολλὰ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ καὶ τῆς μεγάλης οἰκογενείας τῶν Ποταμιάνων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΧΑΛΚΙΑΣ**

Γεννηθείς τὸ 1888 εἰς Νίφι - Θηναίας ἀφίχθη νεαρώτατος πρὸ τρι-
 άκοντα περίπου ἐτῶν εἰς Ν. Ὑόρκην. Ἐπιδοθεὶς εἰς τὰς ἐργασίας τῶν
 Ἀνθοπωλείων κατώρθωσε δι' ἐπιπόνου ἐργασίας, σιδηρᾶς θελήσεως καὶ
 μεγάλης δραστηριότητος νὰ ἐξελιχθῆ εἰς ἓνα τῶν μᾶλλον σημαίνοντων
 ἀνθοπωλῶν τῆς Μητροπόλεως. Διατηρεῖ ἤδη λαμπρὸν ἀνθοπωλεῖον εἶναι
 δὲ ἰδιοκτῆτης καὶ δύο οἰκιῶν.

Ἀκραιφνῆς πατριώτης ὑφ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, πρωτο-
 στατεῖ εἰς κάθε ἐθνικὴν ἢ κοινωφελῆ κίνησιν. Ἐχρημάτισεν ἐπὶ ἔτη Τα-
 μίας τοῦ «Κεφάλου», ἀνῆκει δὲ καὶ εἰς πλείστας ἄλλας Ἑλληνικὰς καὶ
 Ἀμερικανικὰς ὀργανώσεις. Ὁ κ. Χαλκιᾶς περιποιεῖ ὄντως τιμὴν εἰς
 τὴν γενέτειραν. Ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοτέρους Ἑλληνας τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ
 σύζυγός του, ἐρίτιμος Κα Ἀμαλία, τὸ γένος Χρηστάτου, ἐκ Μηνιῶν-
 Λειβαδοῦς, εἶναι ιδεώδης τύπος Ἑλληνίδος συζύγου καὶ μητρὸς.

Τὸ ζεῦγος Χαλκιᾶ εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀποκτήσουν πέντε χαρι-
 τωμένα τέκνα, εἰς τὰ ὁποῖα παρέχουν ἀρτιωτάτην παιδείαν.

ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ

ΦΩΤΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΑΝΤΥΠΙΑΣ

Ἐγεννήθη εἰς Μεταξάτα - Λειβαθοῦς τὴν 6ην Ἰανουαρίου 1895 ἐκπαιδευθεὶς ἐκεῖ. Ἀνεχώρησεν ἐκ Κεφαλληνίας τὸ 1908 ὡς ναυτικός. Ἀφοῦ περιῆλθε σχεδὸν ὅλον τὸν κόσμον ἐπέστρεψε καὶ πάλιν στὸ πάτριον πρὸς ἐκπλήρωσιν καθήκοντος ἱεροῦ «τῶν στρατιωτικῶν του ὑποχρεώσεων». Ὑπηρετήσας εἰς τὸ πολεμικὸν ναυτικόν, διακριθεὶς καὶ προαχθεὶς κατὰ τὰς ἐκστρατείας Οὐκρανίας καὶ Μ. Ἀσίας, εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν ὑποβρυχίων ἐτιμήθη διὰ μεταλείων ἐξαιρετικῆς δράσεως.

Ἀπολυθεὶς τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀνεχώρησε καὶ πάλιν ἐκ Κεφαλληνίας ὡς ναυτικός, ἀφικθεὶς εἰς Φιλαδέλφειαν, Πενν. τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1919. Ἀφοῦ περιῆλθε πολλὰ μέρη τῆς Ἀμερικῆς ἐγκατεστάθη εἰς Γουϊντσεστερ, Μασσ., ὅπου σήμε-

ρον εἶναι ἰδιοκτῆτης λαμπροῦ ἐστιατορίου. Ἐπιχειρηματίας μὲ ἐμπορικὴν ἰδιοφυΐαν κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῇ ὡς γίγας μεταξὺ τοῦ ὁμογενοῦς καὶ Ἀμερικανικοῦ στοιχείου. Φίλος τῶν ὀργανώσεων, εἶναι μέλος τοῦ «Κεφάλου», εἰς ἐκ τῶν καλλιτέρων μελῶν, ἂν ὄχι ὁ καλλίτερος, τέως γραμματεὺς τοῦ τμήματος τῆς Ἀχέτα, διακρίνεται παντοῦ καὶ πάντοτε μεταξὺ τῶν πρώτων διὰ κάθε πατριωτικὸν καὶ κοινωφελὲς ἔργον, ἐκτιμᾶται παρ' ὅλων διὰ τὸν ἀγνὸν πατριωτισμὸν του, ἀκραιφνῆ του αἰσθήματα καὶ τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτήρος του.

Ἀληθῶς ὁ κ. Ἀντύπας τιμᾷ τὸ Κεφαλλην. καὶ Ἑλληνικὸν ἐν τῇ ξένῃ ὄνομα.

Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1928 ἐνυμφεύθη τὴν Καν Μαρίαν, τὸ γένος Παπαδοπούλου, λίαν ἀνεπτυγμένην καὶ πρώτης τάξεως ὀργανιστὴν ἀπὸ τῆς καλλιτέρας Ἑλληνίδας τῆς Ἀμερικῆς. Πρό τινος ἀπέκτησαν εὐτραφεῆς ἀγοράκι.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τακτική και σύντομος συγκοινωνία μεταξύ Ελλάδος και Αμερικής δια τῶν ταχυπλόων ὑπερωκεανείων «ΕΛΙΣΩΝ» καὶ «ΒΥΡΩΝ», τὰ ὅποια ἔχουσι ἀνακαινισθῆ τελείως καὶ παρέχουσι ὅλας τὰς ἀναπαύσεις εἰς τοὺς ἐπιβάτας.

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

ΕΚ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ:

“ΒΥΡΩΝ”

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 27

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 20

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 3

“ΕΛΙΣΩΝ”

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 24

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 5

1929

ΕΚ ΒΟΣΤΩΝΗΣ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗΝ.

National Steam Navigation Co. L^{td} of Greece

44 WHITEHALL STREET

NEW YORK, N. Y.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ “ΤΟ ΦΑΛΗΡΟΝ”

ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣΙΩΝ

Ὁ διάσημος Ἀρχιμάγειρος κ. Γ. Μωραΐτης εὐχαριστεῖ κάθε γούστο διὰ τῆς ἀριστοτεχνικῆς καὶ ἀπαρμιλλου μαγειρικῆς του.

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ ΑΠΑΣΤΡΑΠΤΟΥΣΑ.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΚΤΑΚΤΟΣ.

314 WEST 42nd STREET

NEW YORK CITY

(Μεταξὺ 8ης καὶ 9ης Λεωφόρου)

Ἰδιοκτηταί:

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ, Κεφαλλῆν καὶ ΦΩΤΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ, Ἰθακήσιος

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

51 MAIDEN LANE

NEW YORK CITY

- Έμβάσματα εις ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος ταχυδρομικῶς καὶ τηλεγραφικῶς.
- Ἐκδοσις ἐπιταγῶν πάσης φύσεως εις δραχμὰς καὶ εις δολλάρια.
- Ἐκδοσις Special Travelers Checks εις αὐτόσημα Δολλ. καὶ Δραχμὰς χωρὶς χαρτόσημον ἐν Ἑλλάδι.
- Πιστωτικαὶ ταξιδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ σπουδαίως ἐξυπηρετοῦσαι τοὺς εις Ἑλλάδα μεταβαίνοντας Ἑλληνας τῆς Ἀμερικῆς.
- Πώλησις Ἑλληνικῶν χαρτονομισμάτων μὲ τὰς καλλιτέρας τρεχούσας τιμὰς τῆς ἡμέρας.
- Πώλησις ὁμολογιῶν ἐθνικῶν δανείων, μετοχῶν καὶ χρεωγράφων, μὲ τὰς καλλιτέρας τιμὰς καὶ μὲ εὐνοικωτάτους ὅρους πληρωμῆς.
- Καταθέσεις εις δραχμὰς καὶ εις δολλάρια: 1ον) Ἐν ὄψει ἢ εις πρώτην ζήτησιν. 2ον) Εἰς ταμειωτήριον. 3ον) Μὲ δεκαπενθήμερον προειδοποίησιν. 4ον) Ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ 5ον) Διαρκεῖς καταθέσεις.
- Καταθέσεις διὰ λογαριασμὸν τρίτων. — Δάνεια πρὸς καταθέτας.
- Φύλαξις χρεωγράφων. — Εἰσπραξις καταθέσεων παρὰ ξέναις Τραπεζίταις.
- Νομικαὶ διατυπώσεις καὶ νομιμοποιήσεις κληρονόμων. Καὶ πάσης ἄλλης φύσεως τραπεζικαὶ ἐργασίαι.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἔχετε καθήκον τὰς τραπεζικὰς ἐργασίας σας νὰ διενεργήτε διὰ τοῦ Μοναδικοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΟΤΙ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἶναι συμφασμένη μὲ τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὸν ἀνδρισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

ΔΙΟΤΙ εις ὅλας τὰς χαλεπὰς καὶ κρίσιμους ἡμέρας τῆς Ἐθνικῆς μας ζωῆς, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐκηδεμόνευσε χρηματικῶς τὴν Πατρίδα καὶ συνεκράτησε τὴν οικονομικὴν πίστιν τῆς χώρας μας.

ΔΙΟΤΙ ὁ μέγας αὐτὸς οικονομικὸς ὀργανισμὸς τῆς Ἑλλάδος κατέστη ἴδρυμα διεθνοῦς κύρους ποῦ τιμᾷ καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅλους τοὺς Ἑλληνας, διότι:

ΕΑΝ ὑπάρχη σήμερον εις τὴν Ἑλλάδα Ἐμπόριον, Βιομηχανία, Γεωργία, ὑπαρξίς Ἐταιρειῶν, Ἔργα Δημοτικὰ καὶ Λιμενικὰ καὶ ὅ,τι ἄλλο ποῦ καταδεικνύει τὸν Ἑλληνικὸν Πολιτισμὸν, ὅλα αὐτὰ ὀφείλονται εις τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατὰ μέγα μέρος.

NATIONAL BANK OF GREECE

51 MAIDEN LANE

Telephone: John 5763

NEW YORK, N. Y.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΘΟΥΣΙΟΥ